

Hamd, Âlemlerin Rabb'i yer-gök ve her ikisi arasında bulunanların Melik'i, bütün noksanlıklardan münezze olan Allah (c.c.)'adır.

Bize yeni bir sayı daha neşretme imkânını bahşeden Rabbimize ne kadar hamd-u sena etmek azdır. Bu sebeple bizler bilinen - bilinmeyen varlıkların adedince O'nu tesbih eder ve O'na hamd ederiz.

"Yedi gök, yeryüzü ve içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler. O'nu hamd ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur."

Salât ve selam, yaratılmışların en hayırlısı, muttakilerin imamı olan Hz. Peygamber (s.a.v.)'e onun âline, yıldızlar mesabesindeki güzide ashabına ve O'nun sünnetini canları pahasına savunup günümüze taşıyan mü'minlere olsun.

"Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'i överler. Ey inananlar! Sizde O'nu övün, O'na salât ve selam getirin." (Ahzab Suresi, 56)

Kıymetli okuyucular!

Dergimizin bu sayısında da her biri birbirinden güzel ve faydalı olabilecek konulara yer verdik.

Bu sayımız özel bir sayı olduğu için, dergimizin ana teması: Yıllardır süregelen bir sorunun yani KÜRT SORUNUNUN gündeme alınması oldu. Yazarlarımızın hepsi kalemlerini bu hususta oynattılar ve bu konuyla ilgili güzel tespitler, çözümler ortaya koydular.

Tarih boyunca İslam için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayıp sürekli hizmet eden ve envai çeşit zulme maruz kalan Kürt halkının yakın tarihte uğradığı zulümlerden bir kısmını Abdullah Harun ile yapmış olduğumuz "Söyleşi" adlı bölümümüzde neden-sonuç ilişkisi içerisinde ele alıp biz müslümanların bu hususta yapmış oldukları hataları ve bu sorunun çözümü için bütün müslümanların sorumluluklarını dile getirdik. Ayrıca bu hususta şer'i ölçüler içerisinde kendilerinin tavsiyelerini zikrettik.

Burhanüddin Aldiyai'nin kaleme aldığı "Müslümanlar ve Kürt Gerçeği" başlıklı makalesini siz değerli okuyucularımızla buluşturduk.

Hilafetin ilga edilmesiyle İslam âlemi ve Müslümanların nasıl parçalandığını ve İslam hilafeti içerisinde yer alan Kürtlerin durumunu bu süreç içerisinde analiz eden Yaşar Aydın, "Önceden İnsanlar Tek Bir Ümmetti" başlıklı makalesini sizler için ele aldı.

H. Peygamberden yakın tarihimize kadar İslam için hiçbir türlü hizmetten geriye kalmayan ve kadim bir millet olan Kürtlerin tarihini ve yetiştirdikleri önemli âlim ve ilim insanlarını kaleme alan "Ümmetin Yetim Evlatları Kürtler" adlı makalesini sizler için bu sayımıza aldık.

Uzun bir süre medya programlarını işgal eden ve Kürtlerin sürekli dile getirdikleri anadilde eğitim sorununu Fırat Toprak tarafından kaleme alınan "Ana Dili Eğitiminin Gerekliliği" adlı makalesinde ele aldık.

Geçmişten günümüze büyük bir hastalık olarak insanlara sirayet eden "Irkçılık (Asabiyet)" konulu makalemizi de Fıkıh Köşesi'nde sizler için hazırladık.

Şiir Köşemizde de Şeyh Said (rahimehullah) ile mücadele edip dar ağacında asılarak şehit edilen Hanili Salih Bey'in gönüllere hitap eden şiirini ve günümüz Kürt mollalarından olan Molla Abdusselam Şadı'nın bir şiirini aldık.

Mervan Erdem adlı yazarımız ise çeşitli makale, kitap ve sosyal platformlardan istifade ederek ve çeşitli alıntılar yaparak Kürt tarihinin en önemli bilim insanlarından olan "Ebu'l Vefa el-Kurdi"nin hayatını kısaca nakletti.

Ve her zaman olduğu gibi genç kardeşlerimizi de bu sayımızda unutmayıp onlar için ayırdığımız Çocuk Köşesi'ni de genç kardeşlerimiz için hazırladık.

Hülasa;

Hiçbir zaman kâmil bir insan olduğumuzu ve işlerimizin kusursuz olduğunu düşünmedik, zikretmedik. Bilakis beşer olmamız hasebiyle elbette hatalarımızın ve noksanlıklarımızın olacağını, bunlardan müstağni olmamızın mümkün olmadığını her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da tekrar vurgulamak isteriz.

Noksanlıklarımızın bir kısmının içerisinde bulunduğumuz şartların zorluğu ve imkânlarımızın kısıtlılığından da kaynaklandığının idrakinde olarak hatalarımız ve eksikliklerimiz hususunda bizleri adab-ı muaşeret çerçevesinde ikaz edecek, nasihat ve tavsiyelerde bulunacak kişilere şimdiden müteşekkirimiz.

"...Gücümün yettiği kadar ıslah etmekten başka bir isteğim yoktur. Başarım ancak Allah'tandır. O'na tevekkül ettim ve O'na yöneliyorum."

Davamızın sonu âlemlerin Rabb'i olan Allah (c.c.)'a hamd etmektir.

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Mustafa ÇELİK

Genel Yayın Yönetmeni:
Mehmet ORUÇ

İdare Yeri:
Selahattin Eyyubi Mahallesi
339. Sokak
Refik Apartmanı
İç Kapı No: 1
Bağlar / Diyarbakır

ISSN:
2636-7742

Yayın Türü: Süreli Yayın

Mizanpaj - Grafik - Uygulama:
HİSBE Medya Yapım & Grafik
www.hisbedergisi.net

İletişim:
+90 536 787 64 48
hisbedergisi@gmail.com
hisbedergisi@hotmail.com

Not:
Dergide yayımlanan yazıların
mesuliyeti tamamen yazarlarına aittir.
Dergideki yazılardan
kaynak gösterilmesi şartıyla
iktibas yapılabilir.

06

ÜMMETİN YETİM EVLATLARI KÜRTLER!

- 14 MÜSLÜMANLAR ve KÜRT GERÇEĞİ**
- 28 KÜRTÇE ŞİİR - GELÎ SEYDAYÊN HÊJA!**
- 30 FARKLI VEÇHELERİYLE ANA DİLİ EĞİTİMİ**
- 32 FEDAKÂR VE CEFAKÂR MÜSLÜMAN KÜRTLERE İTHAFEN**
- 33 FIKIH KÖŞESİ**
- 36 ŞİİR KÖŞESİ - HANİLİ SALİH BEY**
- 37 SEKANT KAŞIFI BİR KÜRT**
- 38 ÖNCEDEN İNSANLAR TEK BİR ÜMMETTİ**
- 40 BİZ BİR ÜMMETİZ**
- 43 HİSBE SÖYLEŞİ**
- 59 GOTİNÊN PÊŞÎYAN (KÜRTÇE ATASÖZLERİ)**
- 60 ÇOCUK KÖŞESİ**

Hamd; bizleri kabile kabile, ırk ırk ve renk renk yaratıp kardeş kılan Allah Subhanehu Teâla'ya mahsustur.

Salat ve Selam; muttakilerin önderi, namus-u ekber Hz. Muhammed Mustafa Aleyhisselam'a, O'nun ehl-i beytine, sahabelere ve amil, muhlis âlimlere olsun.

“Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir diğiden yaratık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstünüzdür, O'ndan en çok korkmanızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdar olandır.” (Hucurat/13)

Allah Azze ve Celle'nin esma ve sıfatlarının yansımalarından biri de insanların farklı renk ve ırklardan, değişik millet ve kabilelerden yaratılmış olmasıdır. Bu farklılıklar her yönüyle zenginlik olmasına rağmen, heva ve hevesine tabi olan nice devlet başkanları ve örgütler tarafından suistimal edilmiş, hakikatte tek bir ümmet halinde olan insanların bölük pörçük bir halde sömürüye ve esarete müsait bir hale getirilmesine müsait bir hale getirilmiştir. Bu hakikat, dünyanın birçok coğrafyasında ve tarihin birçok döneminde karşımıza çıkmaktadır. Günümüzde de bunun en bariz örneği: Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı coğrafyalarda adı Kürt sorunu olarak konmuş olan bu ve bu ad altında vuku olan olaylardır.

Medyada Kürt sorunu olarak adlandırılan, hakikatte Kürt mazlumiyeti olarak değerlendirilmesi gereken sorun, sadece bizim ülkemize ve bu asra münhasır olan bir sorun değildir. Yüzyıllardır süregelen bu mazlumiyet; Rusya, İran, Irak, Suriye ve Türkiye'nin aralarında bulunduğu birçok ülkede güncelliğini koruyan bir sorundur. Kadim bir millet olan Kürtlerin insanlığa sunduğu birçok katkılar ile birlikte, kendi içlerinden çıkardığı âlim ve aydın kişiler tarafından İslam dinine vermiş olduğu faydalar, bu hususta güncel olarak gerçekleşen olaylar ile birlikte ele alındığında, hem insanların hem de Müslümanların bu halka yönelik yapmış olduğu davranışların ne kadar menfi ve vefasızca olduğunu daha da netleştirecektir.

İran Devleti'nin kendi mollalarından aldığı fetvalarla Kürtlere yönelik giriştiği katliamlar, Suriye Devleti'nin Kürtlere yönelik gayr-i insanî muameleleri, Irak'ta

Saddam'ın yapmış olduğu soykırım mahiyetindeki katliamlar ve Türkiye'nin kendi coğrafyasında yaşayan Kürtlere yönelik yıllardır sürdürdüğü gayr-i insanî ve gayr-i islamî politikaların ne derece insafsızca olduğu, insanî değerleri ölmemiş kimselerin yanında ayne'l yakîn derecesine ulaşmıştır.

Kürtlere yönelik yapılan bu insanlık dışı uygulamalar, insanlık tarihine kara leke olarak geçerken kendini İslam'a nispet eden din adamlarının bu olayların faillerine vermiş oldukları destek ve biz Müslümanların derin suskunluğu, torundan toruna nakledecek bir utanç vesikası haline gelmiştir.

Bu sözleri birilerine yaranmak veya siyasî bir çıkar elde etmek için kullanmıyoruz. Bilakis biz bir muhasebe yapıyor, noksanlıklarımızı ve hatalarımızı itiraf ederek Kürt halkımıza yönelik bir özür borcumuz olduğunu söylemek istiyoruz.

Evet, çok samimi duygularla kendilerinden özür dilerken Rabbimizden de bilerek veya bilmeyerekten de olsa zalime verilen destek ve zulme karşı suskunluğumuzdan dolayı af diliyoruz. Bununla birlikte bu husustaki hatalarımızı telafi etmek için şer'î ölçüler içerisinde elimizden gelen gayreti sarf edeceğimizi burada birkez daha beyan ediyoruz.

Bu sözlerimizin bir kısım din kardeşimize dokunabileceğini ve bileri tarafından sui-zan çerçevesinde yorumlanarak başka yönlerde de çekilebileceğini biliyoruz.

Ancak biz her konuda olduğumuz gibi, bu konuda da şeffaf ve adil olmaya gayret ediyoruz. Ve açık bir şekilde yine tekrarlıyoruz:

Hatalıyız, çünkü bizler, Rabbimizin “Zulmedenlere (zalimlere) meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez” (Hud Suresi: 113) ayetine muhalif davrandık, heva ve hevesimiz uğruna dolaylı veya direk zalimlere destek vermekten geri durmaktık.

Hatalıyız, çünkü bizler; Hz. Peygamberin **“Din kardeşin zalim de mazlum da olsa ona yardım et.” Bir adam: Ya Rasûlallah! Kardeşim mazlumsa ona yardım edeyim. Ama zalimse nasıl yardım edeyim, söyler misiniz? Dedi. Peygamberimiz: Onu zulümden alıkoyar, zulmüne engel olursun.**

Şüphesiz ki bu ona yardım etmektir” (Buhari) hadisine muhalif olarak ne zulmeden dindara engel olduk ne de mazlumlara destek olduk.

Hatalıyız, çünkü bizler; Rabbimizin **“Allah’a ve Rasulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korkuya kapılırsınız da zaafa düşerseniz ve rüzgârınız (gücünüz) gider. Sabredin; muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir”** (Enfal/46) ayetine kulak tıkadık.

Hatalıyız, çünkü bizler; Rabbimizin **“Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın ha! Sizi adaletsizliğe itmesin. Âdil olun. Bu, Allah’a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır”** (Maide/6) ayetini görmezden gelerek mazlumların lehine adil şahit olma görevimizi hakkıyla yerine getiremedik.

Hatalıyız, çünkü bizler; Rabbimizin **“Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettiklerinizin) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah onlara sizden daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır”** (Nisa/135) ayetine muhalif davrandık ve dünyevî yakınlıklar uğruna emredilen adaleti ayaklar altına aldık.

Hatalıyız, çünkü gözlerimizin önünde ismini Kur’an’dan alan Enfâl operasyonu adı altında, ikiyüz bine yakın Kürt’ün diri diri olarak toprağa gömülmesine karşı bizler, sessiz kalmayı tercih ettik.

Hatalıyız, çünkü bizler; Halepçe de elma kusuyla katledilen bebeklere, kadınlara ve yaşlılara karşı kafamızı toprağa gömdük.

Hatalıyız, çünkü nazenin gençlerimiz bu sorunun çözümü için şiddete ve gayr-i islamî yollara başvururken bizler, sıcak yatağımızda gördüğümüz tatlı rüyalarda Robin Hood rollerini oynadık.

Hatalıyız, çünkü isteyerek veya istemeyerek yaptığımız hatalarla Kürt kardeşlerimizin islam’a ve Müslümanlara küsmesine, islam düşmanı ve emperyalist güçlere yakınlık kurmasına sebep olduk.

Hatalıyız, çünkü bizler; dilimizden Yezid’in zulmünü ve Hz. Hüseyin’in mazlumiyetini dü-

şürmedik. Ancak diri diri gömülen insanların, gözaltlarında vahşi işkencelerle katledilen mazlumların feryatlarına karşı kulaklarımızı tıkadık.

Bunlar gibi daha birçok hususta hata yapmış olmamıza rağmen hala bu hususta hatasız olduğumuzu savunuyorsak zaten en büyük hatayı yapıyoruzdur demektir.

İsmi Müslüman ama akidesi Marksizm, Sosyalizm, Laiklik veya Demokrasi olan gençlerimiz, art niyetli örgütlerin ve politik liderlerin çözümsüz çözümleri uğruna heba oluyorsa burada sorgulanması gereken ilk muhatap, biz Müslümanlar ve islamî camialar olmalıdır.

Unutulmamalıdır ki Kürt sorunu bugün gayr-i islamî cenahın politik hesaplarının yapıldığı masalarda tartışılıyor ve biz islamî camiaların gündeminde bile yoksa kürtlerden ziyade en büyük kaybeden biz Müslümanlar ve islamî camialarız.

Bizim buradan yapacağımız tavsiye şudur:- Her Müslüman gücü nispetince şer’î ölçüler içerisinde Kürt kardeşlerimizin mazlumiyetinin giderilmesi için çaba sarf etmeli ve islamî camialar bu hususta uygulanabilir projeler üretip sahada daha aktif rol almalıdır. Aksi halde Kürt kardeşlerimizi kendi ellerimizle emperyalist güçlerin masalarında oynanan oyunlarda bir piyon taşı haline getireceğiz.

**Davamızın sonu
Allah’a hamd etmektir.**

ÜMMETİN YETİM EVLATLARI KÜRTLER!

Hamd, ancak Allah (c.c.) içindir. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve kötü amellerimizden O'na sığınırız. Allah (c.c.) kimi hidayete erdirirse onu sapıracak yoktur, kimi de sapıtırorsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah (c.c.)'tan başka (ibadet edilmeye layık hak) ilah olmadığına şahadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve şahadet ederim ki Muhammed (s.a.v.) O'nun kulu ve Resulüdür.

Kardeşlerim Allah Teâlâ nasip ederse bugünkü yazımızda Müslüman Kürt halkı içerisinde çıkmış olan peygamberler, sahabiler ve âlimlerin hayat ve mücadelelerini, Müslüman Kürt halkının İslam'a hizmetleri üzerinde durmak istiyoruz. Kürtler birilerinin iddia ettiği gibi İranî bir kavim değildir, bilakis Kürtler tarihte ilk defa devlet kurmuş, tevhid mücadelesine öncülük etmiş, İbrahim (a.s.)'ın halkı ve çocuklarıdır. Sümer şehir devletlerinin yazılı kil tabletlerinde Kürt halkından milattan önce 3000'li yıllarda zikredilmiştir. Bazı rivayetlerde Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın Kürtlere gönderilmiş ilk peygamber olduğu söylenir, Hz. Elyasa, Hz. Zülkifl, Hz. Eyyüb gibi peygamberlerin de mazlum Kürtlerden olduğu zikredilmiştir ya da Kürtlere gönderilmiş peygamberler olduğu da zikredilir.

Kürtlerin Hz. Muhammed (s.a.v.) döneminde hiçbir devletleri yoktu. Sasani ve Doğu Roma devletleri arasında ezilen iki devlet ta-

rafından kullanılan ve her fırsatta ezilen malları, mülkleri, namusları talan edilen Mazlum bir kavimdi. İslam'ın Sasanilere (kısraya), Kayser (Doğu Roma'ya) galip gelmesinden sonra, Kürtlerin bütün bölgeleri bütün şehirleri sulh yolu ile sahabe döneminde fethedilmiştir. Peygamber (s.a.v.)'in vefatının 7 veya 8. senesinde bugünkü Kürtlerin bulunduğu bölgelerden Ruha/Urfa, Harran, Meyafarkin, Hasankeyf, Mardin, Amed (Diyarbakır), Nusaybin gibi bölgeler, Kayser ve Kısra ile yapılan savaştan sonra sulh yoluyla fethedilmişlerdir. Burada bulunan Kürtler sahabenin güzel ahlakından, merhametinden, naif davranışlarından dolayı topluluklar, aşiretler halinde İslam'la şereflendiler. Kürtler Araplardan sonra İslam'a toplu olarak giren ikinci kavimdir.

Kürtler Hz. Ömer döneminde topluluklar halinde İslam'la şereflenmiş sonra da İslam'a çok büyük hizmetler ve katkılarda bulunmuş İslam'ın Mazlum mustazaf çocuklarıdır.

İbrahim Peygamber Kürt mü?

Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın Kürt olması ile alakalı olarak tarihçilerin çoğu; Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın da Kürt kökenli olduğunu ve rivayetlerde milattan önce 3000 yıllarında yaşayan Sümer yazıtlarında Kürtlerin isminin geçtiğini yani Kürtlerin vasfının, niteliklerinin orada verildiğini, İbrahim Aleyhisselam'ın da o zaman bugünkü Harran ilinde doğup büyüdüğünü ve Huri Kürt hükümeti döneminde yaşadığını ve Kürtlerin bugün hala anavatanı olan o coğraf-

yada yaşamasından dolayı tarihçiler ve bazı âlimler Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın da Kürt olduğunu ve Kürtlerin içinden çıktığını Allah'ı Teâla'nın önce Kürt halkına bir Resul ve Nebi olarak gönderdiğini haber verirler.

Hatta Arap tarihinde Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın soyundan kabul edilen Kureyş'in Arap olmayan ama araplaşmış olan bir kavim olarak tarif edilir. Hatta Mekke'nin ismi, İbrahim veya İshak isimlerinin bile Arapça olmadığını bazı tarihçi ve düşünürlerin bildirdiğine göre ya Kürtçe ya da Aramî dilinden olduğu da söylenmektedir.

İslam dinine göre, Kureyş ailesi İsmail'den, İsrail soyunun (Yahudi) ise İshak'tan geliyor. Yani İbrahim (a.s.) peygamber ne Arap ne de Yahudi'dir. Bilimsel olarak baktığımızda Yahudilerin kökeni çok eski değildir. Yani İbrahim peygamberin ortalama 4 bin yıl önce yaşadığını varsayarsak o zamanların kaynaklarında ne Araplar ne de Yahudiler geçmektedir.

İn adı "İbranum", "Bra-kardeş" "Num-yeni" demek. İbrahim'i ateşe attıran Kral Nemrud'un adı Kürtçedir. Nemirdir yani "Ölümsüz" demektir.

İbrahim peygamber Kürtmü'dür bilinmez ama bir şey kesindir o da Kürtlere peygamber geldiği ve isminin Kürtçe olduğudur.

H. Muhammed (s.a.v.) Döneminde Kürtlerin İslam ile Tanışması

Gerek bireysel gerek toplu olarak Arap toplumundan sonra ilk İslam ile şereflenen kavim Kürt halkıdır.

İslam tarihinde adları zikredilen 3 kişiden bahsedilir: Birincisi, Caban el-Kurdî O'nun tabiîn olan oğlu Meymun el-Kurdî ve 750 yılında vefat eden Şeyh Halîl el-Kurdî es-Semmâni ilk Kürt tabiînlerdendir. Bir de kadın Hadis yazarı olarak zikredilen ama hakkında kesin bir bilgi bulunmayan Zozan el-Kurdî veya Hayrunnisa isminde bir kadından bahsedilir.

Öte yandan, MÖ 3000 yılına dayanan Sümer yazıtında Kürtler açıkça görüldüğü için Kürtler Arap ve Yahudilerden daha yaşlıdır. İbrahim'in adı ne Arapça ne de İbranice değil, aynı zamanda sadece Arapça yazılmış Kur'an'da geçmektedir.

H. İbrahim Harran'lıdır. Doğduğu zamanlarda orada Hurri Kürtleri hüküm sürüyordu ki orası hala Kürtlerin anavatanıdır. Hz. İbrahim (a.s.) mağarada doğdu veya mağarada büyüdü. İ-Bra-Him- Bra- (Kürtçe "kardeş") Him- (Kürtçe "Büyük taş/Kaya"). Kürtçede hala bu isim "Brahim" olarak telaffuz ediliyor.

Ayrıca Hz. İbrahim'in eşinin adı "Sara"dır. Sar'a Kürtçe "soğuk ve serin" demektir. Kürtlerin atalarından olduğu kesinlik kazanmış olan Gudi kralları listesinde şu isim geçmektedir. Gudiler Hz. İbrahim'den çok önceden yaşamışlardır. Kra-

Caban el-Kurdî, Hz. Peygamber zamanında Müslüman olan ilk Kürtlerdendir. Ne hikmetse İslamî kaynaklarda Caban el-Kurdî veya Caban el-Surdî olarak geçmiştir. Bunun nedenleri ya bir yazım hatası ya da basım hatası diye âlimlerce bildirilmiştir. Maalesef günümüzde birçok dinî yayınevi ve matbaalar İslam'ı ve İslamî değerleri kendi politik çıkarlarına kurban etmekten çekinmemişlerdir.

Ümmetin yetim evlatları Kürtler İslam'la tanıştıktan sonra İslam'a büyük hizmetleri olmuştur. Kürt halkı içerisinde binlerce âlim ve yüzlerce tabiîn âlimi çıkmıştır ve büyük komutanlar ve cesur askerler çıkmıştır. Bunlar İslam'ın yayılması için cepheden cepheye koşmuşlardır. Kudüs'ün 88 yıllık esaretten kurtulması için Müslüman Kürt Önder Selahattin Eyyubi önderliğinde İslam orduları Kudüs'ün fethi için büyük mücadeleler

vermişlerdir ve sonuçta fetih gerçekleşmiştir. İslam galip gelmiş, Haçlılar ve Şii Fatimîler yenilmişlerdir. Selahattin Eyyûbî ve Kürt mücahidleri sayesinde Şiîliğin yayılmasının önüne geçilmiştir. Kürtler hiçbir zaman ehli-sünnet çizgisi dışına çıkmamış ve ehli-sünnetin korunması için büyük fedakârlıklar ve yararlılıklar göstermiştir. Kürtler İslam'dan, İslam'da Kürtlerden asla vazgeçmemiştir. Bugün bütün İslam coğrafyasında, Kürtlerin yaşadığı bütün beldelerde İslam'a önderlik edenler cemaatler kuranlar ve âlim yetiştiren medreseler Kürt halkı içerisinde çıkmıştır.

CABAN EL KURDÎ

Caban Kurdî veya Gavan Kurdî, Künyesi: (Ebu Meymun Caban el-Kurdî), Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Kürt sahabesi Caban el-Kurdî, Müslüman olan ilk Kürtlerdendir. Ayrıca Muhammed peygamber tarafından Bazen bölgesi'ne atanan İslam'ın ilk valilerindendir. Caban'ın oğlu Meymun el-Kurdî de Müslüman olmuş ilk Kürtlerdendir. Caban el-Kurdî'nin mezarı Tikrit'te olduğu söylenmektedir.

Arap tarihçi ve tefsir yazarı Alusi, "Ruhu'l-Meani" adlı tefsir kitabında Caban el-Kurdî'den bahsederken Caban el-Kurdî'nin Hz. Muhammed (s.a.v.)'den bazı hadisleri aktardığını söylemektedir, bu bilgileri İbn Hâcer el-Askalanî'nin "El İsabe fi Temyizi's Sahabe" adlı eserine dayandırıyor.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in belki de tartışmasız en meşhur ve en çok konuşulan hadisi olan şu hadis-i şerifini nakleden kişi, sahabe Caban el-Kurdî'dir:

"Sizlere iki ağır emanet bırakıyorum, onlara sımsıkı sarılın: Biri Kur'an, öbürü de benim Sünnet'im. Bu ikisi asla birbirinden ayrılmaz ve havzada birlikte bana gelirler."

Tirmizi bu hadisi Cabir bin Abdullah'tan o da Caban el-Kurdî'den nakletmiştir."

Meşhur hadis kitaplarından olan Cem'ul Fevaid adlı kitapta da Meymun el-Kurdî adı zikredilmekte ve ondan şu hadis aktarılmaktadır: "Meymûn el-Kurdî'den o da babasından, Allah Rasülü (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Herhangi bir adam az veya çok bir mehir karşılığında -içinde onu ödememe niyeti olduğu halde- evlenirse o kişi, kıyamet gününde Allah'a zina eden kişi olarak kavuşur."

Hafız el-Heysemî'nin, -Taberanî'den (el-Mucemu'l-Evsat, 13/471-şamile) aktararak bildirdiğine göre, Ebu Hulde şöyle demiştir:

"Bir gün Meymun el-Kurdî ile birlikte Malik b. Dinar'ın yanında idik. Malik (Meymun

¹ Muhammed bin Süleyman er-Rudani, Cem'ul Fevaid c. 4, Çev. Naim Erdoğan, Ocak Yayıncılık, İstanbul 2003, syf. 284

² Taberanî, el-Mucemu'l-Evsat; Mecmau'z-Zevaid, 1/148

³ Alusi, 17/67; 26/1-2-1-3

el-Kurdî'yı kast ederek): 'Şeyh neden babasından bir şey anlatmıyor. (sonra kendisine dönerek): Biliyorsun, senin baban Hz. Peygamber(s.a.v.)'i görmüş, ondan hadis duymuş bir kimsedir. Meymun el-Kurdî cevap olarak şöyle dedi: 'Babam, bir şey fazla veya eksik söyleyecek korkusuyla bize Hz. Peygamber(s.a.v.)'den pek fazla bir şey anlatmaz ve Resulullah'tan "Kim bilerek yalan yere bana bir söz uydurursa cehennemdeki yerine hazırlansın" hadisini işittiğini, bunun için hadis rivayet etmekten çekindiğini söylerdi." Heysemî, bu rivayetin sıhhatine hükmetmiştir.

MEYMUN EL KURDÎ

Kürtçe: Meymun Kurdî, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Kürt tabiînidir. Künyesi Ebu Buseyr'dir. Lakabı olan Meymun ise bereketli, uğurlu ve kutlu gibi anlamlara gelir. Doğum ve ölüm tarihi bilinmemektedir. Babası olan Caban el-Kurdî kendisi gibi Müslüman olan ilk Kürtlerden olup tabiîn âlimlerinden biridir.

Taberanî el-Mucemu's-Sağır ve el-Mucamu'l-Evsat adlı eserlerinde kaydettiği bir hadis rivayetinde "Meymun el-Kurdî'nin adını zikretmiştir.

Mısırlı yazar Dr. Fehmi Şinavi, "İslam Ümetinin Yetimleri Kürtler" isimli kitabında şöyle der: "Araplar, Farslar ve Türkler, İslam'ı kendi devlet siyasetlerine sürekli kurban etmişlerdir ama Kürtlerin, İslam'ı kurban edecekleri bir devletleri olmadığından dolayı Kürtlerdeki is-

lam algılayışı diğerlerinkinden daha durudur.”

Ünlü müfessir Alusi'ye göre: Kürtlerin bir kısmı Hz. Muhammed (s.a.v.) döneminde İslam ile şereflenmişlerdir. Hatta bunlardan Ebu Meymun Gaban el-Kurdî ismindeki bir sahabe-nin Kürt kökenli olduğunu, onun oğlu Meymun el-Kurdî Hz. Peygamber (s.a.v.)'den babası yoluyla da hadis rivayet ettiğini açık ve net olarak bildirir.

Ünlü Müfessir Alusi'ye göre, Kürtlerin bir kısmı "İslam Ümmetinin Yetimleri Kürtler" isimli kitabında şöyle der: "Araplar, Farslar ve Türkler, İslam'ı kendi devlet siyasetlerine sürekli kurban etmişlerdir ama Kürtlerin, İslam'ı kurban edecekleri bir devletleri olmadığından Peygamber (s.a.v.) zamanında Müslüman olmuşlardır. Hatta bunlardan "Ebu Meymun Cabân el-Kurdî" ismindeki bir sahabe, Kürt kökenlidir.

Alusi'nin de belirttiği gibi "Ebu Meymun Cabân el-Kurdî" ismi, İbn Hacer'in el-İsabe fî-Temyizi's-Sahabe ("Cabân"mad-desi) adlı eserinde de yer almaktadır. Ancak elimizdeki nüshada "el-Kurdî" yerine "el-Surdî" olarak geçmektedir.

Futuhu'l-Buldan'da (sayfa, 208) bildirildiğine göre, Kürtlerin bulunduğu bölgelerden Ruha/Urfa, Harran, Meyafarkin, Hasankeyf, Mardin, Amed (Diyarbakır), Nusaybin gibi bölgeler, savaştan sonra sulh yoluyla fethedilmişlerdir. Bu fetihler, Hz. Ebu Ubeyde'nin görevlendirdiği büyük komutan İyad b. Ganem tarafından hicrî 17-19 yıllarında gerçekleşmiştir.

İslam orduları ilk olarak 633 yılından itibaren İranlıların egemenliği altındaki bölgelere yayılmaya ve Irak yöresindeki kentleri ele geçirmeye başladılar. Sasanîler ile Müslümanlar arasındaki ilk büyük savaş, Hz. Ömer döneminde 637'de, Dicle kıyısındaki Qadisiye'de meydana geldi. İranlılar yenildiler, Sasanî hükümdarları Medya'ya sığındı. Bu savaş Kürtlerin İslam'la tanışmasına vesile oldu. Kürtler birilerinin iddia ettiği gibi Hz. Ömer döneminde zorla tehditle katliamlarla İslam'a girmiş değillerdir, Bilakis Kürtlerin İslam'la tanışması Hz. Muhammed (s.a.v.)

dönemine dayanır. Bazı komünist Ateist Kürt hareketleri, Müslüman Kürt halkını İslam'dan soğutmak için Hz. Ömer'in Kürtleri katlettiğini, onları zulümle istibdat ile kontrol altına aldığını ve Kürtlere büyük zulümler yaptıklarını, büyük katliamlara maruz bıraktıklarını iddia ederler. Asılsız ve mesnetsiz bu haber, bir bilgiye ve kanıta dayanmıyor, sadece İslam'a olan kin ve nefrete dayanıyor.

Hz. Ömer, bugünkü Kuzey Irak Kürdistan'ın revenduz bölgesinde eşkiyalık yapan çetelere kervanları soymaları, sivil halkı katletmeleri, zulümde bulunmalarından dolayı onların üzerine seriyeler göndermiştir. Bu Zerdüş toplulukların İslam'a olan nefretlerinden dolayı sürekli İslam Müslüman Mazlum Kürt halkını katletti iddialarını bu meseleye dayandırıyorlar. Hz. Ömer bu eşkiya topluluğunu tasfiye ettikten sonra, bölgede sulh sağlanmış oldu.

Kürtlerin İslam'ı kabul etmeleri pek zor olmamıştır. Kürtler o günden bugüne daima İslam'a sahip çıkmışlar ve her zaman dinlerine sıkı sıkıya bağlı kalmışlardır. Kürtler ve diğer İranî halklar ile Müslümanlar arasındaki ikinci büyük savaş 642'de Medya'da, Nehavend yakınlarında meydana geldi. Bazı maksatlı kitaplarda yazıldığına aksine asla Müslümanlar, Kürdistan'a yönelik seferler sırasında Kürtlere zulüm yapmamışlardır. Hz. Ömer gibi adalet timsali bir insanın Kürtlere zulmettiğini söylemek büyük bir iftiradır. Böyle bir şey İslam düşmanlığının göstergesidir. Fakat şu var ki ortada bir savaş vardır ve her savaşta olduğu gibi bu savaşlarda da karşılıklı ölümler olmuştur. Bunu abartıp "büyük zulüm yapıldı" diye lanse ettirmek akla ve mantığa kesinlikle sığmaz. İslam'ın Müslümanlara verdiği hakları, hiçbir ideoloji ve beşeri sistem vermemiştir. Kürtler Müslümanlığı Türklerden 200 yıl önce kabul ettiler. Türkiye'nin en eski camisi, 639 yılında tarihi Mor-Toma Kilisesinden çevrilen Diyarbakır Ulu Cami'dir. Bugün Kürtlerin çok az bir kısmı hariç (az sayıda Yezidi dışında) %98-%99'u Müslümandır. Kürt halkı İslam dininin ciddiyetini, samimiyetini ve sağlamlığını anlayıp, kanaat getirerek Müslümanlığa çok kısa bir zaman

diliminde büyük çoğunluklar halinde geçiş yapmışlardır. O günden sonra İslamiyet'i seçen Kürt halkı, büyük şahsiyetler yetiştirdi, İslamiyet'in yayılmasına, Haçlılara karşı mücadelede en ön saflarda yer aldılar. Bunlardan biri el-Cezerî, (MS 900) o dönemlerde elektronik makineler üzerinde çalışması olan büyük bir Kürt filozofudur.

ZOZAN EL KURDÎ

Fahru'l-Nisa (1091-1179) İslamiyet sonrası ilk Kürt kadın hadis bilgini, hattat ve yazar. Kürtler İslam dinine geçişle beraber çok sayıda bilim insanı ve alim yetiştirdiler, İslam'ın Altın Çağı olarak adlandırılan dönemde, Abdussamed Babek, Ebu Abdullah el-Mukri, BassamiKurdî, Ali Hariri, Macid el-Kurdî, İbnü'l-Ezrak, Fahru'l-Nisa, Amidî, Şemseddin Şehrezuri, Ebu'l-Fida, İbn-i Salah el-Kurdî, Mübarek el-Mustevfi, Siraceddin Urmevi, Ahmed Eşnehi, Musa Kemaleddin, Ali İbnü'l-Esîr, Tacuddin Kurdî ve Fahreddin Ahlatî gibi çok sayıda İslam alimleri, Kürt edebiyatçıları ve bilim insanları yetiştirdi.

Dinaveri, Kürtlerin tarihi ve antropolojisi üzerinde çalışmalar yapan ilk bilim adamlarından olmuştur, bu çalışmasını Ensab el-Ekrad (Kürtler'in Kökeni) adlı eserinde toplamıştır. BassamiKurdî (9. yüzyıl), Abdussamad Babek (972-1019) ve Ali Hariri; (1009-1080) Kürtçe şiir yazan ilk şair ve edebiyatçılarıdır. Şemseddin Şehrezuri 13. yüzyılın önde gelen tıp bilim insanı ve İslam filozofudur.

Ebu'l Fida, 1320-1331 döneminde Eyyubi-ler'in Hama Emirliğini yapmış, ünlü İslam tarihçisi ve coğrafyacısıdır, Ay üzerindeki Abulfedakra-ter'inin adı, O'na ithafen verilmiştir.

Ali İbnü'l-Esîr, Cizre'liİbnü'l-Esîr ailesinin en ünlü erkek kardeşlerden ortancası, 1160 ile 1233 yılları arasında yaşamış olan Müslüman ortaçağ sonrası tarihçisidir, El-Kamil fi't-Tarih adlı eseriyle tanınmaktadır.

İBN-İ TEYMIYE

Ahmet Takiyyuddin Ebu'l Abbas İbn-i Şeyh Şihabuddin Abdulhalim İbn-i Teymiyye'dir.

İbn-i Teymiyye Kürttür. İslam tarihinde birçok büyük Kürt âlim ve önder çıkmıştır. Bazıları şunlardır: İbn-i Hacer, İbn-i Kesir, İbn-i Esir, İbn-i Halikan, Şeyh Abdulkadir Geylanî, Mevlana Halit, Bediüzzaman Saidi Kurdî, Şêx Ehmedê Xani, Selahaddini Eyyubî, Said Havva, M. Said Ramazan El-Boti, Muhammed Abdulbasit Abdulsamet, Şêx Ubeydullah Nehri, Şêx Said, Şêx Osman.

İmam İbn-i Teymiyye Hicri takvime göre 661'de Rebiyülevvel (nisan) ayının onuncu gününde Kürdistan'ın Hz. İbrahim'i

akla getiren Harran şehrinde doğ-

muştur. İmam İbn-i Teymiyye'nin ailesi Hanbeli mezhe-

bine mensuptu ve dini ve ilmi alanda ün yapmıştı.

Diğer yandan onun ailesi ders verme, fetva verme ve telif işlerinde çok iyi tanınıyordu.

Müslümanlar onların kadir ve kıymetlerini biliyorlar ve onlara büyük bir saygı gösteriyorlardı. İmam İbn-iTeymiyye ezber alanında ve aklî muhakeme de emsalsizdi. Bu olumlu özelliklerinden daha fazlası da İmam İbn-i Teymiyye'de mevcuttu. Zamanının âlim ve öğretmenleri, onun ezber gücüne hayran kalıyorlardı. İmam İbn-i

Teymiyye bu vasıfları vesilesiyle Şam'da ün saldı. Halep şehrinde büyük bir âlim onun bu şöhretini duymuştu. Bu âlim onu görmek ve imtihan etmek için Şam'a gider. O âlim, on üç hadisi tahtaya yazıp henüz çocuk yaşta olan İmam İbn-i Teymiyye'ye dedi ki: "Şu hadisleri tekrarlamadan ezbere oku." İmam İbn-i Teymiyye hadisleri ezbere okudu. Bunun üzerine o âlim: Eğer bu çocuk yaşarsa ünü bütün cihana yayılacaktır. Vallahi böyle bir insan görülmedi" demiştir. İmam İbn-i Teymiyye yedi yaşına kadar Harran'da kalmıştı. Moğollar Harran'ı ele geçirdikten sonra, bütün ailesiyle Şam'a göç etti. Yolda çok acı çektiler ve çok zorlukla yüz yüze kaldılar. Bu İmam İbn-i Teymiyye'nin Moğollara kin duymasına sebep oldu. Göçten sonra İmam İbn-i Teymiyye'nin babası, Emeviyye Camii'sinin Müderrisi oldu. İmam İbn-i Teymiyye ilmi çevrelerde yetişti ve çocukluğunda Kur'an-ı ezberleyip bütün ilimleri okudu. Ağırıklı olarak Arapça dil bilgisinde

olmakla birlikte her alanda o çevrede otorite oldu. İmam İbn-i Teymiyye Fıkıh alanında da en yüksek seviyeye ulaştı ve Müslümanlar içinde bir müceddid gibi kabul edildi. İmam İbn-i Teymiyye hadis ilmi alanında da otorite gibi kabul ediliyordu. Hafız Zemlekanî (ö. H.727) İmam İbn-i Teymiyye hakkında şöyle der: "Yüzyıllardır hafızası onun kadar güçlü hiç kimse işitmedim." Hafız El-Mizzi de İmam İbn-i Teymiyye hakkında şöyle der: "Ben İmam İbn-i Teymiyye gibi Kur'an ve Sünnet'i bilen ve yaşamında pratize eden bir kimse görmedim."

İDRİS-İ BİTLİSÎ

İdris-i Bitlisî veya Bitlisli İdris (1452-57 - 1520), Osmanlı devlet adamı. Çok yönlü bir bilim ve siyaset adamıdır. Özellikle Yavuz Sultan Selim devrinde Osmanlı Devleti'nin doğu siyasetinde rol oynamıştır. Tıp, kozmografya, felsefe, tasavvuf, siyaset, ahlâk ve tarih gibi değişik alanlarda, çoğu Farsça olmak üzere Arapça ve Türkçe telif, tercüme ve şerh niteliğinde birçok

kır'da vefat etmiştir.

ALİ HARİRİ (1009 - HAKKÂRİ - 1080)

Klasik Kürt edebiyatı şairi. İlk Kürt şairi sayılmaktadır. Hariri'den itibaren (11. yüzyıl) Kürt edebiyatında, divan edebiyatı dönemi başlar.

ABDULKADİR GEYLANÎ (1077 GİLAN - 1166 BAĞDAT)

Kürt asıllı İslam bilgini ve hanbeli âlimi.

ABDULBASİD ABDUSSAMED (1927 AR-MANT - 1988 KAHİRE)

Kürt ve Arap asıllı dünyaca ünlü hafız ve Kur'an kârisi.

EHMEDÊ XANÊ (1650 HAKKÂRİ - 1707 AĞRI)

Türkçe Kürtçe Arapça ve Farsça bilen Kürt asıllı edip, şair ve tarihçi.

EL CEZERÎ (1136 - CİZRE - 1206)

İslam'ın altın çağında çalışmalar yapan Kürt

eseri vardır. Asıl ününü Osmanlı sultanı II. Bayezid'in emri ile Farsça kaleme aldığı, tarih alanındaki Heşt-Behîşt adlı eseri ile elde etmiştir. Bu eserle, Osmanlı tarih yazıcılığında İran ekolünü başlatmış, tarihe edebiyatı sokup süslü yazma geleneğinin ilk temsilcisi olmuştur.

ABDURRAHMAN AKTEPE (EVDİREHMANÊ AXTEPÎ)

Abdurrahman Aktepe (1850 Çınar - 1905 Diyarbakır) Kürt âlim, astronom ve yazar.

Şeyh Abdurrahman Aktepe, Diyarbakırlı âlim Şeyh Hasan-i Nuranî'nin oğlu'dur. Dini eğitimi önce babasının yanında aldı daha sonra Irak'a gidip eğitimine devam etti. Çınar Aktepe medresesini daha sonra Irak medreselerini okur. Abdurrahman Aktepe felsefe, fıkıh, astronomi ve edebiyat gibi alanlarda pek çok eser yazmıştır ve eserlerini Kürtçe, Arapça ve Osmanlı Türkçesiyle yazmıştır. 29 Mart 1905 yılında Diyarba-

asıllı Müslüman bilim adamı ve mühendis. Bugün sibernetiğin ilk adımlarını attığı ve ilk robotu yapıp çalıştırdığı kabul edilen kişi Ebû'l İz El Cezeri'dir.

FEQÎYÊ TEYRAN (1590 - VAN - 1660)

Kürt asıllı şair, masal ve destan yazarı. En önemli eseri Hespêreş'tir (Kara At). Bu eser 1965'te Moskova'da Kürtçe-Rusça olarak yayınlandı.

MELAYÊ CİZİRÊ (1570 - CİZRE - 1640)

Kürt asıllı İslam âlimi, edebiyatçı ve mutasavvıf.

BEDİUZZAMAN SAİD-İ KURDÎ (1878 BİTLÎS - 1960 ŞANLIURFA)

Kürt İslam âlimi ve tefsir yazarı. Risale-i Nur Külliyyatı'nın yazarı.

MOLLA HALİL SİİRDÎ (1753 BİTLİS - SİİRT 1841)
Kürt asıllı Tefsir, fıkıh ve hadis âlimi ve Yazar. Arapça ve Kürtçe dilinde toplam 24 eseri vardır.

SELAHADDİN-İ EYYUBİ EL KURDÎ (1138 TİKİRİT - 1193 ŞAM)

Selahaddin Eyyubi - Selahaddin Yusuf bin Eyyub El Kurdî -Kudüs fatihi, Eyyubi İslam devletinin kurucusudur. Mısır, Suriye, Yemen ve Filistin sultanı ve Eyyubi hanedanının ilk hükümdarı. Kudüs'ü 'Hittin Savaşı'nda Haçlılardan alarak (2 Ekim 1187) kentte 88 yıl süren Frank işgaline son vermiş, Hristiyanların misilleme olarak düzenledikleri III. Haçlı Seferi'ni etkisiz hale getirmiş, ilmî ve askerî Kürt İslam âlimi, dehasıyla tarihin en büyük kahramanlarından biridir.

MUHAMMED BİN ŞEDDAD

Şeddadilerin kurucusu Kürt lider. Kurduğu hanedanlık kendi isminden dolayı Şeddadiler veya Şadiler olarak anılmıştır. Bugün Ermenistan sınırlarında kalan ve 951 yılında ele geçirdiği Divin kentinde hanedanlığı kurmuş, 951-971 yılları boyunca hanedanlığın emirliğini yapmıştır.

EL DİNAVERİ (828 - İRAN KURDISTANI - 896)

Astronomi, botanik, metalürji, coğrafya, matematik ve tarih gibi çok çeşitli alanlarda çalışmalarında bulunmuş Kürt asıllı Müslüman bilim adamı, Kürtlerin atalarını araştıran ilk bilim adamlarından olmuştur. Bu alandaki çalışmalarını Ensab el-Ekrad ("Kürtlerin Soyunu") isimli eserinde toplamıştır. Dinaveri ayrıca matematik ve Kur'an üzerine de birçok eser kaleme almış.

Ensab el-Ekrad ("Kürtlerin Soyunu") isimli eserinde toplamıştır. Dinaveri ayrıca matematik ve Kur'an üzerine de birçok eser kaleme almıştır.

ŞİHABEDDİN SÜHREVERDÎ (1155 - İRAN KURDISTANI - 1191)

Kürt asıllı İslam filozofu ve işrakilik isimli fikri akımın kurucusudur.

MEHWÎ (1817 MUHABAD - SÜLEYMANİYE)
Kürt asıllı İslam âlimi, hekim ve şair.

MEVLANA HALİT (1779 - SÜLEYMANİYE - 1827 ŞAM)

Kürt asıllı, âlim ve mutasavvıftır.

CAKİR EL KURDÎ (1155 - İRAK KURDISTANI - ?)

Kürt asıllı büyük İslam âlimi.

EHMEDÊ MUXLİS (1891 - AMEDİYE - 1963)

Kürt âlim ve yazar, Kurdî ve İslamî çok sayıda eser yazmıştır.

MEHMÛDÊ BAZÎDÎ (1797 AĞRI - 1863?)

Kürt tarihçisi ve İslam âlimi, Kürtçe ve Arapça dilinde çok sayıda İslamî ve Kurdî eser yazmıştır. (maalesef çok az sayıda eseri günümüze ulaşabilmiştir.)

ŞEMSEDDÎNÊ ŞAREZORÎ (1250 - ŞAREZOR - 1288)

Kürt asıllı İslam filozofu, Sühreverdî'nin ölümünden sonra da felsefesini devam edip geliştirmiştir. Şimdiye dek bize sadece beş eseri ulaşmıştır.

ŞEYH UBEYDULLAH NEHRÎ (1830 ŞEMDİNLI -1883?)

Bağımsız Kürdistan devleti için ayaklanan Kürt asıllı İslam âlimi ve lider.

MELAYÊ BATÊ (1417-HAKKÂRÎ -1491)

Kürt asıllı edebiyatçı âlim ve şair. Kürtçe mevlid'in yazarı.

ÖMER ES-SÜHREVERDÎ (1145 SÜHREVERD - 1234 BAĞDAT)

İranlı Kürt mutasavvıf ve İslam filozofu.

İBN-İ HALLİKÂN (1211 ERBİL - DİMEŞK 1282)

Kürt İslâm âlimi yazar ve tarihçi.

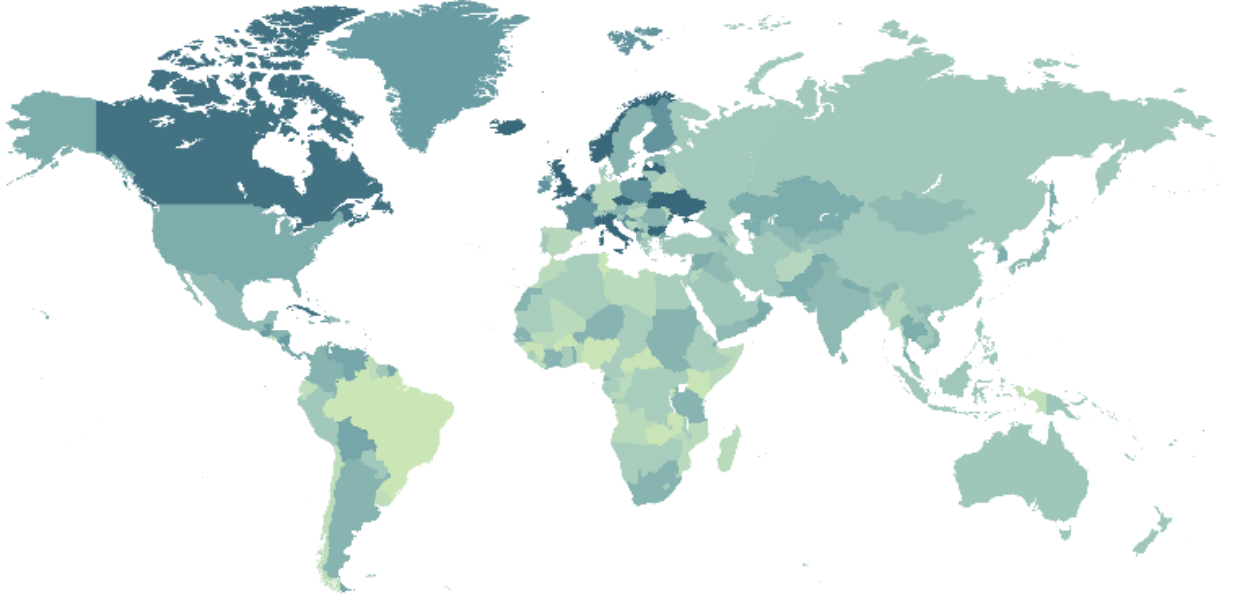
ZİRYAB (789 BAĞDAT? - 857 KURTUB)

Endülüs'te, Kurtuba'da hükümdarlık süren Emevîler döneminde yaşayan Kürt (veya Fars) asıllı bilge, şair, müzisyen, şarkıcı, güzellik uzmanı, moda tasarımcısı, ünlü, stratejist, astronom, botanikçi ve coğrafyacı. [Ancak Kaynakların % 90'ında Kurd Diye Geçer]

ŞEYH SAİD (1865 ELAZİĞ - 1925 DİYARBAKIR)

Zaza Kürdü, Müderris, Mutasavvıf, müfessir

ve muhaddis âlimi ve kıyam lideri.

SEYYİD ABDÜLKADİR (1851 HAKKÂRİ - 1925 BİTLİS)

Kürt İslam âlimi, siyasetçi ve Kürdistan Teali Cemiyeti'nin liderlerinden.

ŞEREF HAN (1543 KUM - 1599 BİTLİS)

Kürt asıllı siyasetçi, tarihçi ve yazar, Şerefname'nin yazarı.

EBU EL FİDA (1273 ŞAM - HAMA 1331)

Kürt asıllı Müslüman tarihçi ve coğrafyacı.

BABA TAHİR (940 - HEMEDAN - 1010)

İranlı Kürt (veya Fars) asıllı Müslüman şair ve filozof. [Ancak kaynakların % 70'inde Kurd Diye Geçer]

MOLLA GÜRÂNİ (1410 DİYARBAKİR - 1488 İSTANBUL)

Kürt asıllı müderris ve fıkıhâlimi.

NALİ ŞAREZÛRÎ (1801 SÜLEYMANİYE - 1856 İSTANBUL)

Kürt asıllı âlim, dil bilimci, çevirmen, Matematikçi ve şair.

NÂBİ (1641 URFA - 1712 İSTANBUL)

Kürt asıllı ünlü Divan edebiyatı şairi.

İLYAS EL KURDÎ (1660? - SURİYE ?)

Kürt asıllı tefsir, hadis ve şafiî fıkıh âlimi.

İBNÜ'L ESİR CİZRELİ,

Üç erkek kardeşin aile adıdır, Kürt asıllı olup Arap edebiyatının en tanınmış Müslüman tarihçi, yazar ve dil araştırmacısı.

**Mecdeddin (1149 - 1210), Ali (1160 - 1233),
Diyaeddin (1163 - 1239)**

İslam Kürt Devletleri ve Hanedanlıkları

Şeddadiler (951 - 1174)

Revvadiler (955-1071)

Hasanveyhiler (959 - 1095)

Annaziler (991 - 1117)

Mervaniler (990 - 1096)

Hezarhespiler (1155 - 1424)

Eyyubiler (1171 - 1250)

Ardelan Prenslığı (1169 - 1867)

Badinan Beyliği (1376 - 1843)

Soran Emirliği (16. yüzyıl)

Baban Prenslığı (1649 - 1851)

Badinan Beyliği (1376-1843)

Bitlis Prenslığı (1182-1847)

Botan Emirliği (1330 - 1855)

Zend Hanedanı (1750 - 1794)

MÜSLÜMANLAR ve KÜRT GERÇEĞİ

Vakıa Tahlili

Burhanüddin
ALDİAI

Şurası herkesin malumudur ki Fransız İhtilali ile birlikte dünya, siyasal devlet otoritesi açısından yeni bir çağa girmiş oldu. On-
dan önce gerek doğuda gerekse batıda olsun, devlet otoritesi din ve hatta bazen mezhep temeline dayanırdı. Siyasal otorite meşruiyetini, dayandığı toplumların inancından alırdı. Burada toplumların etnik aidiyetleri önemli değildi. Ülkenin asli unsuru, devletin meşruiyetini aldığı inancın bütün mensuplarıydı. Azınlıklar ise etnik kökenine bakılmaksızın bu inancı taşımayanlardı. Bu sebeple çoğu zaman birbirine düşman veya birbirleriyle savaşan taraflar, köken olarak aynı milletten olabiliyordu. Onları karşı karşıya getiren ise din veya mezhep olarak birbirinden ayrışmalarıydı. Örneğin Yezîdîler (Ezdî), İslam öncesi Kürt inancı olan Zerdüştlüğe bağlı kalan ve onu da tahrif ederek yeni bir formata sokan Kürt bir azınlıktır. Bu azınlık, İmam Ömer (r.a.) dönemindeki fetihlerle İslamlaşmış ve Kürtlere karşı ebedi bir düşmanlığa düştü.

Dolayısıyla İslam tarihi boyunca Müslüman Kürtler ülkenin asli unsuru iken, Yezidiler azınlık statüsünde kabul edilmişti. Müslüman Kürtlerin hâkimiyetindeki topraklarda bile diğer halklardan olan Müslümanlar asli unsur iken, köken olarak Kürt olup Müslüman olmayan Yezidiler azınlıktı. Aynı durum, örneğin Şam bölgesindeki Hristiyan Araplar, Mısır'daki Kiptîler için de söz konusuydu.

İrk esaslı ulusçuluk başlamadan önce batıda da durum farklı değildi. Örneğin Boşnak, Sırp ve Hırvat gibi bazı Balkan halklarını birbirinden ayıran temel unsur, dini inançlarıdır. Bunların hepsi Slav'dır ve şu an bile konuştukları diller aynı dilin lehçeleri gibidir. Hatta aralarında sadece ağız farkı olduğu söyleniyor. Boşnaklar Müslüman iken, Sırlar Ortodoks Hristiyan ve Hırvatlar da Katolik Hristiyan'dır. Etnik köken olarak aynı ırk olan bu üç topluluğu ayrı milletler haline getiren şey, onların dini ve mezhebi inançlarıdır. Gerek doğuda olsun gerekse batıda olsun, dinin esas olduğu dönemlerde ortaya çıkmış bu inanç temelli milli kimlikler, bugün de varlığını korumaktadır.

Fransız İhtilalinden sonra din esaslı siyasal otorite ortadan kaldırılarak ulus devlet kav-

ramı geliştirildi ve devlet belli bir etnik kökenin temeline oturtuldu. Kilise Hristiyanlığıyla derin bir savaşa girilen Avrupa, dinî aidiyet yerine milli/ırkî aidiyeti benimsemeye başladı. Bunun sonucunda milliyetçilik düşüncesi gelişti ve batının maddi olarak ilerlemesiyle bütün dünyaya yayılmış oldu. Esasında bu aidiyet duygusu insanoğlunda hep var olmuştur. Zira bu, Allah (c.c.)'ın tanınma hikmetiyle insan yapısına kevnî kimlik olarak kodladığı bir fitrattır. Ancak eski dünyada bu aidiyet daha çok kabile ile sınırlı kalırdı. Nitekim İslam'ın cahiliye asabiyeti diyerek kötülediği taassup, Arap aşiretlerinin kendi aralarındaki kabile aidiyetine yönelik aşırılıklarıydı. Ancak modern dünyada bu aşırılık komple bir ırk taassubuna dönüştü. Yani kevnî bir kimlik olarak kavmi aidiyet, bu sınırı aşp cahiliye asabiyetine dönüşmediği sürece İslam'ın kötülediği bir şey değildir. Aksine bir kimlik olarak benimsenmesini istiyor. Nitekim konuyla alakalı çok sayıda ayet ve hadis bulunuyor.

Neticede bir temele oturtulması zorunlu olan devlet otoritesi din ekseninden kaydırılınca dinin yerine etnik köken konuldu ve bu şekliyle dünyaya yayıldı. Batı'nın hasta adam olarak nitelendirdiği Osmanlı aydınları da devleti çöküşten kurtarmak için çıkış olarak birçok teori ürettiler. Nihayetinde Osmanlı'nın yıkılışıyla İslam topraklarında da bir hayat sistemi olarak din ortadan kaldırılıp yerine batı orjinli beşeri ideolojiler konulunca kurdurulan yeni devletçikler ulusa dayandırıldı. Böylece burarlarda da ulus devlet anlayışı oturtulmuş oldu.

Ne var ki kurdurulan bu ulus devletlerin çok azı homojen bir halka sahipti. İş böyle olunca ırkî anlamda yeni sorunlar gelişmeye başladı. Çünkü belli bir ırka atfedilen yeni devlet otoritesi, bütün halkları tek ulus olarak görmek istedi ve ulusalcılığa ırkî anlamdan fazlasını yükleme girişimleri başladı. Yani devletin temeline yerleştirilen hâkim ırk, diğer bütün ırklar tarafından din gibi bir üst kimlik olarak kabul edilmesini istiyordu. Neticede ırk, dinin yerini almıştı. Bunun sonucunda devlet otoritesine temel yapılan hâkim ırka tanınan haklar, diğer halklara verilmedi. Aksine hepsinin aynı dili ve ulusal aidiyeti benimsemesi istenerek tek ırk potasında eritme politikaları geliştirildi. Başta dil, kültür, kavmi kimlik ve tarih olmak üzere her şey tek ırk

merkezli veya tek ırka mahsus kabul edildi. Bu da doğal olarak devlet otoritesini diğer halklarla karşı kaşıya getirdi. Azınlık kavramına etnik bir sınır çizilerek bazı ülkelerde ana dilde eğitim gibi bir takım cüzi haklar tanınsa da bu haklar bile pek yaygınlık kazanmadı. Bütün bunların sonucunda ulus devletlerin eliyle yeni zulümler, yeni istibdatlar ve yeni katliamlar gerçekleşti.

Tabi bu ulus devletlerin sınırlarını da yerli halklar belirlemedi. I. Dünya Savaşı'nda galip gelen güçler, yerlilerin nüfus yoğunluğuna bakmaksızın kendi çıkarları doğrultusunda sınırlar çizdiler. Belli ki bu sınırları belirlerken buralarda yaşayan halklar, arasında hem dini hem de ırkî olarak çekişmelerin bitmemesi gerektiğini düşünerek çizdiler. Dolayısıyla bazı halkların topraklarını diğer bazılarının arasında böldürdüler. Bazı ülkelerdeki çoğunluğa rağmen ulus devlet otoritesi azınlık bir ırka dayandırıldı. Böylece bu halklar arasında sürekli bir çekişme, birbirleriyle didişme ve hatta birbirilerine karşı katliamlar yapmasına zemin hazırladılar. Bu da onları birbirine düşman yaparak bir araya gelip tekrar bir cephe oluşturma ihtimalini büyük ölçüde ortadan kaldırmış oluyordu. Yoksa mesela Arap, Fars ve Türk etnisitesine dayalı devletler kurduran İngiltere ve Fransa, Kürt topraklarını bu unsurlar arasında böldürmek yerine, onlara da bir devlet kurdurabilirdi. Esasında bu planların, düşmanın düşmana karşı stratejisi açısından bakılırsa, dâhiyane olduğu hususunda hakkını teslim etmek lazım.

Tabi bu stratejileri, bölgenin kullanılabilir iç dinamikleri sayesinde oluşturdular. Eğer bölgedeki iç dinamikler kullanılmaya müsait olmasaydı, bölge halkları samimiyetle kardeşlik hukukuna sadık kalarak birbirilerine haklarını teslim etseydi, aşikârdır ki dış güçlerin de öyle bir fırsatı olmayacaktı. Dolayısıyla yapılanlar, genelde kendini dinden soyutlayan hatta dine karşı olan batı kibleli ve batı destekli bir takım yerli oluşumlar ya da devşirmeler eliyle yapıldı. Diğer bir ifadeyle bazı halkların başını çeken kesimler, dini hükümleri bir tarafa bırakarak galip gelen güçlerle ırk temelli anlaşmalar yaptılar.

Buna uyanamayan diğer bazı halklar da din kardeşliği söylemleriyle iyice uyumaları sağlandı. Hâkim güçlerle ırk temelli anlaşmalar yapan bu kesimler, ırkı ve bu ırkın hâkimiyetine tahsis edilen toprak parçasını en yüksek paye olarak tanımladılar. Bu kesim konumuzun dışındadır ve inançlarının gereğini yaptıkları için, onları eleştirmemizin bir anlamı kalmaz. Sonuçta bütün davası ırkî çıkar ve başka ırkların aleyhine dahi olsa bir ırkın hâkimiyetini korumak olan birisine, Müslümanları konu edinen bu makale çerçevesinde söylenecek pek bir şey kalmıyor. Dahası kendimizi görmezden gelip bütün suçu dış güçler ile yerli devşirmelerine yükleyerek sadece kendi sorumluluğumuzdan kaçmış oluruz.

İşte bu noktada Müslüman olarak bizim için asıl trajik olan şu ki: ırkî beşeri ideolojilere vagon rayı yapılmış Müslümanlar da bu durumu kabullendiler ve mevzu ırkî çıkar veya ırkî hâkimiyet olunca beşeri ideoloji ile aynı zihniyete bürünüyor olmalarıdır.

Beşerî ideolojinin benimsenmesini istediği ırkı, ulvî bir paye olarak benimsediler. Yani İslam'ın kevnî bir kimlik, bir aidiyet, bir tanınırlık vesilesi olarak öngördüğü ve bu çerçevede sahiplenilmesini istediği anlamın ötesine götürdüler. Bunun sonucunda da beşeri ideolojinin olmasını istediği gibi kendi ırklarına gördükleri hakları,

başka ırklar için ırkçılık, ayrımcılık, ihanet vs. olarak algılamaya başladılar. Örneğin Kürtlerle iç içe yaşayan gerek Arap dünyası, gerek Türk dünyası gerekse Fars dünyası olsun, ırkî ve ulusal çıkarları bir paye haline getirdiler hatta çoğu Müslüman için bile ırk, en yüksek paye oldu. Talepleri ne kadar haklı ve İslami olsa dahi bu uğurda diğer halklara karşı kendi ırkının laiki, komünisti ve sairesiyle gayet rahat birleşebiliyorlar. Tabi bunun için uygun İslami kılıf ve kamuflajlar da uydurulduğu için, çoğunlukla buna İslamî bir duygu olarak inanılır. Bu sebeple zulme uğramış diğer halkların, hâkim veya diğer ifadeyle batı orjinli beşeri ideoloji esaslı devlet otoritesi için ray yapılmış ırkın, ırkî çıkarlarına aykırı hak talepleri, çoğu zaman İslam'a, İslam kardeşliğine ve ümmete ihanet olarak görülebiliyor.

Bu bağlamda Atasoy Müftüoğlu'nun bir yazısını okumuştum, dikka-

timi çeken bir kısmında şöyle diyordu:

"Müslümanlar artık ulus devletin kutsallarını savunuyor. Ulus devletin öncelikleri, İslami önceliklerin önüne geçmiştir. İslam dünyası toplumlarında Türkiye de dâhil olmak üzere bugün düşünsel, kültürel, felsefi ve entelektüel meşruiyetin yerini, karizmatik figürlerin meşruiyeti almıştır. Karizmatik figürler, hayata ilişkin her ne varsa kendileri belirliyor. Toplumlar karizmatik figürler aracılığıyla düşüncesizleştiriliyor, kültürsüzleştiriliyor ve onların içleri hamaset yoluyla boşaltılıyor. Bir toplumun maruz kalabileceği en büyük tehlike ise, hamasete maruz kalmaktır. Çünkü hamasete maruz kalan bir bünye hiçbir zaman gerçekliğin ayırıcına varamaz."

Üzücüdür ki tespitleri birebir doğrudur.

Tekrar Kürt örneğine dönersek, yukarıda bahsettiğimiz güçler kendi çıkarları için Kürt topraklarını, kurdurdukları Arap, Türk ve Fars etnik kökenine dayalı ulus devletleri arasında böldürünce diğer birçok Müslüman halk gibi onlara yönelik de mezalimler başladı.

Kürtler, sayıca daha az olan diğer bazı halklar gibi hâkim ırk potasında eritmeyi kabul etmediler ve hâkimiyetine sokuldukları ulusal devletlerde buna karşı bir mücadeleye giriştiler. Bu da beraberinde, katliamlar da dâhil, türlü zulümleri getirdi. Kürtlerin varlığı, dili, kültürü, kimliği hatta yerleşim birimleri, bazı önemli coğrafi yerlerinin isimleri dahi değiştirildi. Kürt bölgesinin adı coğrafik olarak bile telaffuz edilemeyen bir tabu haline getirildi. Öyle ki Müslümanlar bile mesele Kürdistan dememeye azami gayret gösterir oldular. Yani kısaca Allah Teâlâ'nın –Müslüman, kâfir farkı olmaksızın- Ganî sıfatının bir tecellisi ve kudretinin bir ayeti olarak her halka verdiği, sahiplenilmesini ve korunmasını istediği kevnî varlığı, ontolojik mevcudiyeti inkâr edildi. Bununla yetinilmedi, en ufak hak taleplerine türlü kulplar takılarak terörize edildi ve en şiddetli şekilde cezalandırılmaya çalışıldı.

Kürtlere yönelik bütün bunlar yaşanırken bazı bireysel ve kısıp fısıltılar dışında hâkim ırka mensup Müslümanlardan pek bir ses çıkmadı. Daha çok susmayı ve izlemeyi tercih ettiler. Hatta enteresandır ki sol cenahlardan tepki gösterenler, suskunluklarından dolayı muhafazakâr Müslümanları eleştirenler bile oldu, oluyor. Buna mukabil Kürtlere karşı bu mezalimleri yapan beşeri ideoloji, duruma göre kendine vagon rayı yaptığı ırkın mensuplarına da zulmetmekten imtina etmiyordu. Bu sebeple çoğunlukla Kürtler, hâkim ırka mensup Müslümanlarda pek bir suç aramıyordu. Aksine onların da zulme uğradığını ve ellerinden pek bir şeyin gelmediğini düşünürlerdi.

Bu noktada, politik İslamcı akımlar hüküm koltuğuna oturmadan önce bütün Müslümanlar, kendini ülkenin yegâne sahibi kabul eden katı laik elite karşı ortak tavır alırdı. Örneğin Müslüman Kürtler ile Müslüman Türkler, dinî açıdan aralarında fark gözetmeyen ve hepsini kendi ideolojik hükümlerine tehdit olarak gören ortak bir saldırganlığa karşı aynı inançsal duygu ve endişelerle birleşir, ortak hareket ederdi.

Ne var ki özellikle son süreçlerde politik İslamcılık akımların başa gelmesiyle çoğu şey farklı gözükmeye başladı. Ortak saldırganlığa karşı kendilerini bir araya getiren dinî duyguların kalmadığı veya çoğu şeyin düşünüldüğü gibi olmadığı ortaya çıktı. En azından bu Müslümanların eskisi gibi İslam kardeşliğine pek sadık kalmadıkları, değişip dönüştükleri görüldü. Hatta birçoklarına göre eski dayanışma da sadece o günün koşullarının getirdiği bir zorunluluktan ve değişen koşullar, gerçek kimlikleri de ortaya çıkarmış oldu. Dolayısıyla koşulların değişmesi, ulusalçılığı benimsemiş Müslümanları / muhafazakârları açık etti. Bu sebeple mevzu Kürtlere geldiği zaman, hâkim ırka mensup Müslümanların da beşeri ideolojiyle aynı şeyi düşündükleri ve ırkî hükümlerine kendine en yüksek paye yapmış ırkçı laiklerle aynı safta birleştikleri görüldü. Örneğin bir Kürd'ün, Allah (c.c.)'ın yarattığı şekilde kendi olmaya çalışması bile Kürtçülük olarak yaftalıyorken hâkim ırkın ırkî hâkimiyeti bir hak olarak kabul edildi. Öyle ki laik beşeri sistemlerin gölgesinde bile ırkî hükümlerinin olabildiğince yayılması, bir yönüyle yüksek bir paye olarak gurur vesilesi, diğer bir yönüyle de ciddi bir amaç olarak benimsenir halde geldi.

Dahası Müslümanların da beşeri ideolojinin hâkim ırkın çıkarlarına aykırı veya tehdit olarak gördüğü hususlara tahammül etmedikleri ortaya çıktı. Söz gelimi kendini radikal düzeyde şeriatçı, ümmetçi vs. olarak tarif edenler bile iki Kürd'ün kendi arasında Kürtçe konuşmasından rahatsız olabiliyor hale gelmişlerdi. Ya da mesela Kürt bir hocanın veya Müslüman bir kürdün Kürtlere ilgili söz gelimi bir tarih kitabı yazdığını ya da bulundurduğunu görse, rahatlıkla ırkçılık yaftasını vurabildiği görüldü. Özellikle batı illerine göç etmek veya çalışmaya gitmek zorunda kalan Kürtler bu olumsuzluklara çok daha fazla maruz kaldılar. Oysa ülkenin orta eğitim kurumlarından başlayarak yükseköğretime kadar birçok yabancı dilin eğitimi veriliyor ve isteyen herkes rahatlıkla öğrenebiliyor. Hatta yükseköğretim ve üstü kurumlarda birçok yabancı halkın dili, edebiyatı, kültürü, tarihi vs. bir akademik ihtisas alanı olarak bile işleniyor. Kimsenin bundan rahatsız olması şöyle dursun, bir gurur vesilesi olarak bile kabul edilip öğreniliyor.

Kürtlerin, beşeri sisteme rağmen var olduklarını söylemeleri, başta dil olmak üzere, temelde Allah Teâlâ'nın birer kevnî ayeti olan haklarını talep etmeleri; ırkçılık, ayrılıkçılık, bozgunculuk, ümmeti bölmek gibi ayrıca birer zulüm olan ithamlarla karşılaştı. Dahası bir takım örgütlerin diliyle konuşma yaftasını dahi yediler. Hatta Kürtçe konuştukları için batı illerinde saldırıya uğrayan, öldürülen Kürtler bile oldu / oluyor fakat kimse peşine düşmüyor. Müslümanlar da bunları umursamıyor. Özetle Müslümanların zihninde bile hâkim ırk, ümmet olarak kabul edilir olmuştur. Diğer bir ifadeyle beşeri ideolojinin din yerine kendisi için temel yaptığı ırkın mensubu olan Müslümanlar da bunu bu şekilde benimsediler.

Buna mukabil her şeyin sadece mensubu oldukları ırkın adına yapıldığını, bütün hakların sadece bu ırka tanındığını, ülkenin dört bir yanındaki dağlara taşlara kendi ırklarına mensup olmanın ne ulvi bir şey olduğunun yazıldığını hiç görmediler. Diğer ırklardan da birileri devletin en zirvesine çıkabilirdi ama kendini inkâr edip hâkim ırktan kabul etme koşuluyla olduğunu hiç görmek istemediler. Asıl ırkçılık ve faşizmin bu olduğunu akıllarına bile getirmediler. Aksine bütün bunların kendilerine hak, başkalarına ise gerektiğinde kafalarının kesilmesini, köklerinin kurutulmasını gerektiren suçlar olarak görülme-yeye başlandı.

Örneğin kendince İslamcı olan bir Türk şunları rahatlıkla söyleyebilir: "Türk vurgusu; neden Lazları, Çerkezleri, Boşnakları ve Arapları rahatsız etmezken Kürtleri rahatsız etmektedir? Kürt kökenli yurttaşlarımız, Kürdistancı Kürtlerin oyununa gelmemeli. T.C. Devleti hepimizin devleti olduğu, Türkiye'nin hepimizin ülkesi olduğu unutulmamalıdır. T.C. Devleti kurulduğu günden beri problemlerini çözerken her inançta olanlara da her etnik kökende olanlara da en adil davranan devlettir. TC. Devleti, kendisini hazmedemeyen her inanç ve her etnik kökene ait düşmanlarını cezalandırmıştır ve cezalandırmaya devam etmelidir."

Yani laik bir beşeri ideoloji olarak Türk etnisitesine dayanan devletin istediği gibi kalırsanız, ülke hepimizindir. Yoksa sizi inkâr edip asimilasyona tabi tutarak, Türklüğü kabul etme koşuluyla yaşama hakkı dışında bir şey vermeyerek yüksek bir adalet örneği gösteren devletin isteklerinin dışına çıkar ve dil, kültür vb. taleplere kalkışırsanız, devleti hazmetmiyor ve dolayısıyla düşman olarak cezalandırılmayı hak ediyorsunuz demektir.

Söz gelimi yaşadığımız ülkede, ülke nüfusunun üçte birinden fazla bir kitleyi teşkil eden Kürtlerin yaşlılarından birisi Türkçe bilmiyorsa,

en basit resmî işlemlerde bile bir yabancı gibi kendi parasıyla tercüman tutmak zorundadır. Oysa devletin her kurumunda çalışan binlerce Kürt evladı bulunuyor ama bu anlamda kendi ebeveynine bile bir faydaları olmuyor. Dahası Müslümanlar da Kürtlerin kendi dillerinde hizmet alma hakkı olduğuna inanmıyor, kabul etmiyor ve desteklemiyor. Katı laik ideolojinin ileri sürdüğü, Kürtlere bu hakların tanınması, diğer halkları da teşvik eder ve neticede ülke parçalanır mahiyetindeki söylemleri, en katı ümmetçi ve şeriatçı Müslümanlardan bizzat defaatle duydum.

Örnek olarak yukarıdaki vakıayı, kendini ümmetçi olarak gören, bizim davamız Türklük, Kürtlük değil İslam'dır diyen birisine söylediğimde: "Bu zamanda okula gitmeyen, dil bilmeyen çok az seviyededir. On yıla kalmadan bu sayı sıfıra kadar inebilir." demişti. Yani yakında herkes Türkleşmiş olacaktı. Devamında da: "Bir ülkede 2 dil kabul edersen bu birlikten çok ayrışım sinyalleri verir." sözünü eklemişti. Bunun için çoğu zaman Kürtlere: "Bu ülkede sadece siz mi varsınız? Niye siz dil vb. taleplerde bulunuyorsunuz? Ülkede kaç tane halk var? Her bir halk kendi dilini isterse, halimiz ne olur?" mahiyetinde eleştiriler yöneltilir ve en katı laik ırkçı / ulusalcı zihniyetle aynı düşüncede olup hâkim ırk adına kendilerine dayatılan her şeyi kabul etmeleri istenir. Özetle bu temel hak ve talepler, çoğu zaman kendince Müslümanlar tarafından bile kabul görmüyor.

Tabi bu, beşeri ideolojinin iğfal ettiği, beyinlere zerk ettiği bir düşüncedir ve Müslümanlar da bundan azade değildir. Hâlbuki İslam bunun aksini öngörüyor. Fakat üzücüdür ki Müslümanlar, İslam'ın ahkâmından çok, en yüksek gayesi irkî çıkarlar olan beşeri düzenlerin argümanlarına inanıyorlar. Bunun gibi saymakla bitiremeyeceğimiz zulümler yaşanırken umursamayan Müslümanlar, Kürtlerin en temel, en tabii hak taleplerini bile ırkçılıkla yaftalayabiliyorlar. Ülkedeki herkesin bütün çalışmaları, bütün başarıları, her halktan tebarüz eden şahsiyetler hatta bütün halkların kültürleri bile hâkim ırk adına kayda geçirilirken Kürtlerin kendi çabalarıyla hatta türlü zorluklarla kendi tarihlerini yazmalarına bile çoğu Müslüman tahammül edemiyor. Dahası ülkenin eski el yazma eser kütüphanelerindeki Kürtlerle ilgili kitaplar bile gizleniyor. Onun da ötesinde, başta Arapça olmak üzere farklı dillerden yapılan kitap çevirilerinde dahi Kürtlerin lehine olabilecek hemen her bilgi sansürleniyor. Ayrıca bu kitapların çok önemli bir kısmı dinî eserlerdir, dolayısıyla bu sansürler Müslüman çevirmen ve yayınevleri tarafından yapıyor.

Ne var ki Allah (c.c.)'ın yarattığı gibi olmak istediklerinde yine Kürtler ırkçı oluyor. Kürt bir

hoca veya Müslüman bir Kürt birazcık Kürtlerin mazlumiyetinden bahsetse, hemen Kürtçü yaf-tası yapıştirılarak karalanıyor. Oysa en başta bu ülkenin hemen her kesiminden Müslümanların desteğiyle uzun bir süre iktidar olan devletin zirvesi: “Kültürlere ve medeniyetlere saldırılar önce dilden başlıyor. Dilini aldığı anda o milleti çökertiyor. Biz işte böyle bir suikasta maruz kalmış bir milletiz. Bu saldırı dilimizle birlikte onun mütemmim cüzü olan şahsiyetimizi de hedef almıştır.” derken ülkenin çok önemli ve kadim bir halkının dilini ve şahsiyetini göstermelik diyebileceğimiz bir kabulle, sadece varlığını itiraf ediyor. Ümmet vs. jargonları kullanmaktan çekinmeyen bu liderler, bizzat kendileri bir halkın diline saldırdıklarını ve yine kendi deyimleriyle dilin tamamlayıcı cüzü olan şahsiyetlerini de hedef aldıklarını asla görmezler.

Yine devletin en üst koltuklarına oturan İslamcılar, kitlelerin önünde tek ağızdan: “Dilini kaybeden bir millet hafızasını kaybeder, benliğini kaybeder hatta ve hatta inancını kaybeder” derken yönettikleri ülkede tek dil dışında hiçbir milletin diline ve dolayısıyla kendi deyimleriyle hafızasına, benliğine, hatta inancına varlık hakkı tanımadıklarını hiç umursamazlar. Aslında onlar da katı laiklerin ürettiği halk olgusuna inanıyor ve belli bir ırkı üst kimlik olarak kabul ediyorlar. Dolayısıyla hepsinin inancında, bütün ülkede tek ırk ve tek dil var olmaya hak kazanmış oluyor.

Bu liderlerin bu tür sözlerini hararetle alkışlayan ümmetçi Müslümanlar (!) da kendimiz için şikâyet ettiğimiz, mustarip olduğumuz şeyi nasıl başka halklara yapıyor veya yapılmasına rıza gösteriyoruz demiyorlar. Üstelik bize bunu yapanlar kâfirler iken, biz Müslüman olarak yine Müslüman olan başka bir halka yapıyoruz veya yapılmasına rıza göstertiyoruz ya da en azından hiç umurumuzda olmuyor. Bizim kendi dilimiz ve kendi kültürümüzle var olmaya hakkımız varsa en azından diğer bütün Müslümanların da buna hakkı yok mu diye düşünmek istemiyorlar!

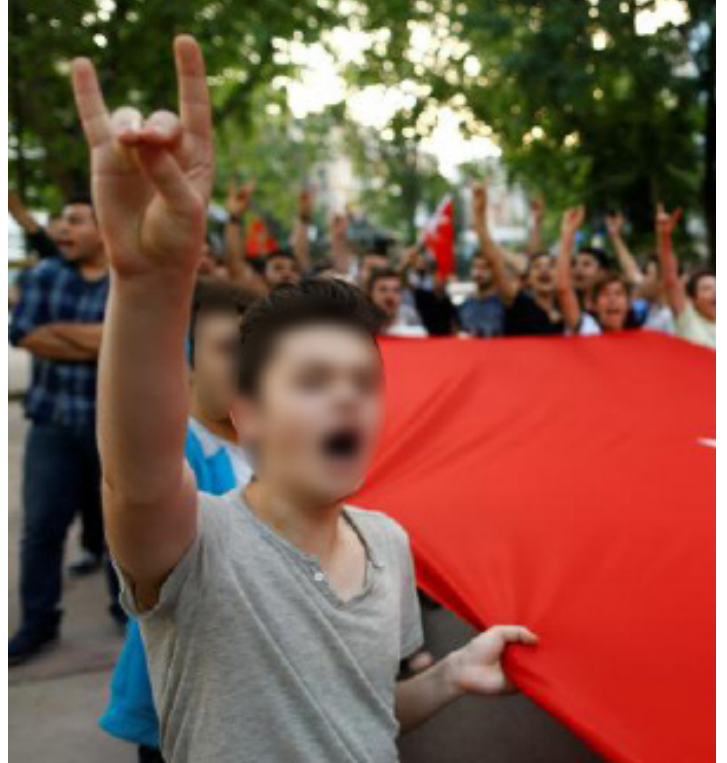
Yine aynı liderler, Osmanlıyı işgalci göstermek isteyen kimi Araplara: “Osmanlı işgalci olsaydı, sen şimdi Türkçe konuşurdun” derken belki de bu çıkışın aslında ülkede işgalci bir zihniyetin hâkim olduğunun itirafı olacağını hiç fark etmemişti bile. Osmanlı’nın bir ırk devletiymiş gibi gösterilmesi ise söz konusu zihniyetin başka bir tezattır. Oysa sadece Osmanlı değil, hatta sadece Müslüman devletler de değil, ulus devlet anlayışından önceki hiçbir devlet yapılanmasında tek tipçilik yoktu. Öyle ki Hristiyan Avrupa’daki yöneticiler bile farklı ülkelerin farklı halklarından ithal olabiliyordu. Avrupa’nın tarihini okuyanlar, ne demek istediğini iyi bilirler.

Diğer bir ifadeyle geçmişin muhasebesi söy-

lemiyse piyasaya çıkan seküler İslamcılığın öncülüğündeki sistem, bir taraftan soyut bir varlık itirafıyla üstüne düşeni yaptığını ileri sürerek mevzuu daha ne istiyorsunuz moduna getirdi. Diğer taraftan da bir takım hesaplar güderek kalkıştığı çözüm hususunda kendisini sırtlayan muhafazakâr kitleye bir önem atfetmeden, muhatap olarak görmeden sol oluşumlarla iş tutma yoluna gitti. Böylece sadece kendi istediklerini yayınlatabilen bir TV ile birkaç kurumda sadece gramer dersleri veren birkaç lisans ve yüksek lisans programıyla dil meselesini de çözüme kavuşturup meseleyi bitirdiğini ileri sürüyor.

Aynı şekilde söz gelimi kendi ırkî hükümlerini kastederek mükellef değildir, Allah sorumlu tutmaz anlamında: “Hürriyeti olmayanın imanı da imtihanı da olmaz”, “Hürriyeti olmayan bir milletin Cuma namazı da yoktur” gibi başlıklar altında laiklikle karışık uzun uzadıya ırkçılık pompalayan Diyanet başkanlarına, hocalara, ilahiyatçılara, akademisyenlere Türkçü diyen pek çıkmaz. Tabi daha binlerce kitap, makale, söylev, program yani kısaca her türünden yayın ve basım materyali vardır fakat bunlar hâkim ırk için en doğal haklardır. Diğer ırkların böyle bir şey yapmaya kalkışması: bölücülük, bozgunculuk, ümmeti parçalamak, kötü niyet, ırkçılıktır. Hatta İngiliz oyunu, Amerikan öğretmesi, İsrail planı, büyük İsrail projesi oluyor.

Çok daha çirkef örnekler de vardır. Mesela Haluk Çay adındaki Türkperest, Kürt yokluğu üzerine kurulu çalışmalarının yanında, “Her Yönüyle

"Kürt Dosyası" adındaki kitabında açıkça Kürtlerin şeytan soyu olduğunu söylüyor. Bu adam ülkenin önde gelen akademisyenlerinden kabul edilir ve bu çalışması dahi devlet destekli yayınlanmıştır. Herhangi bir Müslümanın buna karşı sesini yükseltmesi şöyle dursun, ilahiyatçılar tarafından meşrulaştırıldığı dahi söyleniyor. Kaldı ki kendini katı ümmetçi, şeriatçı vs. olarak tasvir eden nice hoca, şeyh ve Müslüman bile bu ülkücü Türkperestlerle dost olduklarını, birbirlerini sevdiklerini çekinmeden açıkça söylüyor zaten. Yine Şîî-Fars inancında Kürtler, insan bile değildir. Onlar, perdesi kaldırılmış cinden bir kavimdir ve onlarla alışveriş, evlilik gibi muamelelerde bulunmak mekruhtur. Aşağıda göreceğimiz örnekler gibi aynı şeyler Arap dünyasında da mevcuttur. Yani Kürtlere yönelik hiçbir hassasiyet gözetilmiyor.

Onun da ötesinde, gerekirse hâkim ırkın çıkarları için dünyadaki her güçle; politiktik, askerî, istihbarat, ticarî, hukukî, kültürel vs. her nevi ittifaklar yapılabilir, her türlü oluşumun içerisine girebilir. Diğer bazı Müslüman halklar aleyhine dahi olsa, onların toprakları bile işgal edilse, hâkim ırk çıkarına olduğu sürece dünyanın hâkim güçleriyle ittifaklar yapılabilir, işbirliği kurulabilir ve birlikte hareket edilebilir. Dahası dünyanın herhangi bir yerinde var olan hâkim ırkın soydaşları, kendi dili, kültürü, ırkî varlığı hatta mümkünse özerk bir yapı olarak varlığını sürdürmesi için elden gelinen yapılır. Aynı ırkın ulus devletleriyle gurur duyulur. Bütün bunların alasını da politik İslamcılar yapar. Fakat mahkûm

bir ırkın başka bir ülkedeki böylesi hak talepleri bile hâkim ırkın çıkarlarına ters düşerse gerektiğinde askeri olarak bile bastırılmaya çabalanır. Bütün bunlar hâkim ırk için hem hak hem de İslami bir kılıfa büründürülmüş bir haktır. Mahkûm bir ırkın bunları yapması ırkçılık, bozgunculuk, ayrılıkçılık, ümmeti parçalamak, İslam düşmanlarının uşağı olmak, Müslümanlara karşı emperyalistlerin işbirlikçisi olmak, İsrail maşası ve büyük İsrail planının bir parçası olmaktır.

Bir takım Kürt güçlerinin de İslamcıların bile dost, müttefik, stratejik ortak olarak kabul ettiği küresel güçlerle işbirliği yapması büyük bir ihanet olarak kabul edilir. Dahası Kürtler adına geçen bu güçlerin küresel güçlerle işbirliği yapmak zorunda bırakan, yine kendi ırkları adına geçen ve kendilerinin de öyle kabul ettiği laik sistemler olduğunu hiç görmezler. Neticede sizin ırkınızı kendine temel edinmiş ve Müslümanlar olarak sizin de benimsediğiniz sistemler Kürtlere zulmediyor, haklarını gasp ediyor. Bu sistemlerin çok daha alasını yaptığı bir takım işbirliklerin Kürtler adına geçen güçler tarafından da yapılıyor olmasını niye eleştiriyorsunuz?

Son süreçlerde aynı laik sistem içerisinde politika yapan politik oluşumların birbirine karşı savaşları bile mağdur durumda gösterilen tarafça İslam ve Müslümanlar aleyhine ciddi bir propaganda olarak kullanılır. Hatta hoca ve İslamî kanaat önderi olarak öne çıkan basiretsizlerin de vatan, millet, sakarya davası için maslahat gördüğü politik oluşumlara arka çıkmaları ve buna İslami bir boya sürmeleri, her şeyi tamamen çığırından çıkarıyor. Sadece bunların verdiği İslam aleyhine kullanılabilir malzemenin istismarı bile binlerce bilinçsiz Kürt gencinin din karşıtı bir çizgiye çekilmesine sebep oluyor. Hâlbuki bu basiretsizler, aynı laik sistem içerisinde politika yapan bir takım politik oluşumların bu savaşı bile konumuz açısından büyük bir oyun olabileceğini düşünemiyorlar. İran'ın her gün bir veya bazen birkaç Kürt gencini asması ve kim-seden de bir ses çıkmaması, ayrıca bir çıkmazdır. Sonuçta adı İslam Cumhuriyeti diye geçiyor.

Buna benzer bir takım zulüm ve haksızlıkların dini söylemlerle perdelenmesi veya ırkçılık olgusunun ümmetçilik söylemiyle örtülmesi, laik ulusalcılar tarafından ustaca kullanıldı ve en azından avam Kürt gençlerinin dinden soğuyup sekülerleşmesine sebep oldu ve olmaya devam ediyor. Örneğin Suriye'deki Kürt bölgelerine saldıran IŞİD gibi Haricî barbarlığın ihyası bile solcu cenahlar tarafından İslam aleyhine öyle maharetle kullanıldı ki Kürt toplumu içerisinde sakallı olmak dahi ruhsal bir paranoyaya yol açtı.

Kısaca anlatmaya çalıştığımız bu hususlarda,

Allah (c.c.)'in rahmet ettiği çok nadir fertler haricinde, hocası, avamı, şeyhi sofisi, mollası, ilahiyatçısı yani hemen herkes ortakır maalesef. İşte bütün bunlar Kürtlerde de ters tepki yaptı ve geçte olsa sözü geçen hâkim ırkların yoluna girdiler. Artık Müslüman Kürtler de ulusalcılık adına herkesle birlikte hareket etmeyi ve ulusalcılık ortak paydasında buluşmayı savunur noktasına geldiler. Belki getirildiler, gelmek zorunda bırakıldılar demek, daha doğru bir ifade olur. Şu an birçok Kürt hoca, aydın ve molla, İslam'ın Kürt ulusalcılığı uğruna kullanma hususunda Pers Şiîzmi, Arap Baasçılığı ve Türk-İslam sentezciliğini örnek alıyor.

Örneğin birkaç yıl önce bazı hocalarla bir tartışma yaşamıştım. Müslümanların ulusalcılık zemininde dine düşman kişilerle ortak gayelerde birleşmelerinin doğru olmayacağı, en fazla açıkça İslam'a düşmanlık etmeyenlerle, Rasûlullah (s.a.v.)'in övdüğü "Erdemliler Anlaşması" gibi hak ve adaletin tahakkuku için belli şartlar çerçevesinde bir işbirliğinin söz konusu olabileceği mahiyetinde bir şeyler söylemiştim. Sözlerimin sonunda bir molla bana acıyarak, belki biraz da kandırılmış, kendini tanımayan hatta belki de kullanılan birisi olarak görüp gerçekten böyle mi düşünüyorsun demişti. Diğer birisi de: Ulusal birliğimizi sağladığımızda, gerekirse onlar (Fars, Arap, Türk) gibi laik ve solcularımızla kendi içimizde kendi kavgamızı veririz mahiyetinde bir şeyler söylemişti.

Tabi bu örnekler daha iyidir. En azından İslam'a düşman değiller, İslam'a olan inançları vardır. En azından İslam'ın olmasını istiyorlar ve gerekirse bunun mücadelesini kendi içimizde veririz diyorlar. En azından İslam'ın genel kabullerine yönelik bir aykırılıkları, İslam tarihine olumsuz bir bakışları yoktur. Müslüman/muhafazakâr ulusalcıların büyük bir çoğunluğunu oluşturan bu kesimin durumunu özetlersek: hâkim ırklara mensup Müslümanların geneliyle aynı çizgide olduklarını söyleyebiliriz. Yani var-dıkları durum itibarıyla bir taklit söz konusudur.

Bir de İslam'dan vazgeçmeyen veya öyle görünmeye çalışan ama İslam tarihine düşman, sahabilere bile dil uzatabilen, kendince Müslüman Kürt gençleri türedi. Bunların gözünde başta İmam Ömer (r.a.) olmak üzere sahabiler Kürdistan'ı işgal ettiler, yağmaladılar hatta kadınlara tecavüz mangaları bile kurdular. Bu tipler, Peygamber (s.a.v.)'in getirdiği gerçek tevhid dinini, Kur'an ve Peygamber (s.a.v.)'in sünnetindeki gerçek İslam'ı benimsediklerini, ancak Ömer (r.a.) ve sonraki Müslümanların bu dini bozarak bir devlet ideolojisi haline getirdiğini ileri sürüyorlar. İslam'ı kendi ırkî çıkarları uğruna değiştirerek kullandıklarını iddia ediyorlar. Bunun arkasında birçok sebep aranabilir tabi

ancak görünürdeki başat saikler, yine Müslüman adına geçen ulus devletlerden gördükleri inkâr, asimilasyon, zulüm ve istibdatlar ve hâkim ırka mensup Müslüman halkların tutumlarıdır.

Öyle sakat bir durum söz konusudur ki mesela beşeri sistemleri ve bu zulümlerini kabul etmeyen Kürt kardeşlerimiz için bir şey yapmadık itirafında bulunanlar bile şuan bunlarla uğraşmanın zamanı değildir. Hep birlikte tekrar İslam'ın hâkim olması için çalışalım. Nasılsa İslam hâkim olduğunda bütün bu sorunları çözüme kavuşturacaktır diye düşünür ve söylerler. Hâlbuki birazcık mantıklı ve akılsel düşünseler, bu yaklaşımın aynen şu örneğe benzediğini hemen anlarlar. Söz gelimi orada daha güçlü birisi, kendisinden daha zayıf olan diğer birisini tutmuş dövüyor, zulmediyor, hakaret ediyor hatta öldürmeye teşebbüs ediyor. Siz diyorsunuz ki: İslam gelene kadar onları kendi hallerine bırakalım öyle kalsınlar. Nasılsa İslam gelince sorunlarını çözecektir. Tamam, fiziki bir müdahalede bulunma şansınız ve gücünüz olmayabilir. Yahu en azından yapabildiğiniz kadar tepki verin, sessiz kalmayın, onaylıyor veya zalimin taraftarı gibi gözükmeyin. Sizin sessizliğiniz bile sözünü ettiğimiz sonuçları doğurmak için fazlasıyla yeterlidir.

Sürekli Kürt bölgesine giderek oralardaki gençlerin durumunu bizzat bilen, Müslüman gençlerin arasında bile ciddi bir ulusalcılığın yayıldığını kendi gören ve ciddi endişeleri olan bir hocayla bu mevzuyu konuşurken sizin gibi Kürt aydınları bunun önüne geçmesi gerekir demişti. Ben de dedim ki: Bu durum bizi aştı artık. Bu saatten sonra bizim yapabileceğimiz bir şey kalmadı. Eğer hala bir umut varsa onu siz Türk kökenli Müslümanlar yapacaksınız. Her şeyden önce Kürt gençleri sizi örnek aldılar, esasında sizin izinizden gidiyorlar. Bu bağlamda daha ilginç bir örnek vereyim. Muhammed Emin Zeki Beg, Kürtler ve Kürdistan Tarihi adlı kitabında şöyle dikkat çekici bir hususu paylaşıyor: "Türkler ve Araplar milliyetçilikten bahsederken ben sadece Osmanlı olduğumu

söyledim.Sonra Türk bayrağı ve Arap bayrağı kaldırıldığında, ben de Kürt olduğumu hatırladım.”

Bu sebeple önce kendiniz bu hayatî hatadan dönerek tevbe etmelisiniz. Öncelikle sizde milliyetçilik ve ulusalcılığın izlenimi bile kalmamalıdır. Zira sizin kendini beşeri sistemi reddeden sıkı bir ümmetçi ve şeriatçı olarak gösteren hatipleriniz bile minberden, istemediği bir takım partilere oy verdiği için Kürtlerin imanını sorgulamaya kalkışabiliyor. Hâlbuki ümmetçi ve şeriatçı olduğunu iddia ettiği halde, bilerek veya bilmeyerek ırkçılığın dibine düşüyor. Çünkü eğer birazcık dürüst olsaydı, önce kastettiği partiden kat kat fazla oy almış İslam'ın baş düşmanı ve faşist partilere oy vermiş kendi soydaşlarını sorgulardı. Dahası istemediği partiyi boyayarak milletin önüne koyan yine kendi solcu soydaşlardır. Ayrıca istemediği parti sadece Kürtlerden değil, taraftarlık yaptığı partinin her ırktan olan muhaliflerinden oy almıştı.

Yine mesela soydaş akademisyenleriniz ekranlardan, hak talep eden Kürt gençlerine, ırkî bir mücadeleymiş gibi Çanak-kale'yi gösterir. Oysa orada savaşmışların önemli bir kısmı Kürt gençleriydi zaten. Aynı şekilde en sıkı İslamcı yazarlarınız bile, beşeri ideolo-

jiyle aynı hizaya gelerek Türklüğü bir üst kimlik yani İslam ile eşdeğer kabul edilmesi için vermediği uğraş yoktur. Benzer bir olayı da Şam'da bir hoca anlatmıştı bana. Arap hocaların ders halkalarına katılan Kürt asıllı bu hocamız, kendisini tanımayan Arap bir hocanın, onu tanıyanların işaretlerine rağmen bir sürü şey söyleyerek Kürtleri kötülediğini ve nihayetinde Kürt olduğunu öğrenince kızarıp kaldığını söylemişti. Yine bugün Müslüman Araplar bile azılı bir Kürt katili olan Saddam'a, Arapçılık adına içten rahmetler okuyabiliyorlar. Öncelikle bunun gibi saymakla bitiremeyeceğimiz ırkçı tutumlardan ivedilikle dönmelisiniz. Beşeri ideolojinin benimsediği hâkim ırk hükümlerliliği sevdasından vazgeçip gerek Kur'an'ın ve gerekse Sünnet'in hem insan hem de Müslüman olarak herkese tanıdığı bütün

hak ve hukukları tüm ırklar için sözde değil, özde benimsemelisiniz. Irkî liderlik veya abilik sevdanızdan da vazgeçmelisiniz.

Sonra Kürtlerin hak taleplerine karşı sistemin yanında yer almamalısınız. Aksine gür bir sesle Kürtlere destek çıkmalısınız, İslam kardeşliğini sözde değil, özde göstermelisiniz. Beşeri ideolojilerin çizdiği sınırlar içerisinde bir kardeşliğe değil, İslam'ın öngördüğü uhuvvete çağırmalısınız. Buradan hareketle gerek birey ve gerekse kavim olarak kendiniz için neyi hak olarak görüyorsanız, onlar için de aynı şeyleri gönülden istemeli ve fiili olarak da göstermelisiniz. Bu doğrultuda yapabildiğiniz kadar Allah (c.c.)'ın verdiği haklarını talep ettiklerinde, terörize edilmesine izin vermemeli veya en azından sistemin değil, onların yanında durmalısınız.

Başta dillerinde eğitim olmak üzere tabii haklarının sağlanmasını istemelisiniz. En azından batı illerine göç etmek zorunda bırakılmış

milyonlarca Kürt evladının asimile edilmesine karşı çıkarak dillerini unutmaları için elinizden geleni yapmalısınız. Bugün bir takım tahminlere göre Kürtçe konuşabilen Kürt sayısının %40'larda olduğu söyleniyor. Tabi bu da sıradan günlük konuşmalardır. Yoksa

örneğin bir matematik problemini Kürtçe ifade edebilecek Kürt sayısı binlerde bir olsa iyidir.

Şu halde sizin kendinize hak gördüklerinizi niye Kürtler de kendileri için hak görmesin? Neticede onlar da sizin izinizden gitmiş oluyorlar, daha fazlası değil. Hem sizin Kürtçü diye yaftaladığınız çoğu kişi, esasında ırkçı değildir. Sadece Kürt yani Allah (c.c.)'ın yarattığı gibi kendi olmaya çalışıyor, bunu dile getirmek istiyor. Beşeri düzenlerin işgal ettiği beyinlerde bunlar, hâkim ırkın ırkçılığına aykırı olduğu için ırkçılık olarak algılanıyor. Yoksa gerçekte son derece olağan bir şeydir. Dolayısıyla bunu ırkçılık olarak görmemeli ve bu tür söylemlerden de kaçınmalısınız.

Bu minvalde konuşmalarımız uzayınca ken-

dince radikal düzeyde şeriatçı ve ümmetçi olan bu hoca bile sonunda bana ırkçılık ve örgütlerin ağızla konuşma ithamında bulundu ve kızarak çekip gitti. Bu mantığa göre Kürtlerin talep ettiği hakların, Kürtlerin mağduriyetini kullanarak ideolojik çalışma yapan bir takım örgütlerin söylemleriyle uyuyor olması veya onların da bu tür mağduriyetleri dile getirmesi, örgütlerin ağızla konuşmak oluyor. Dolayısıyla örneğin maslahat diye sırtladıkları seküler İslamcıların bile dost görünmeye çalıştığı Çin'in Uygurlara yaptığı zulmün ABD veya AB tarafından da dile getiriliyor olması, bizim susmamızı gerektirir. Aksi halde onların ağızla konuşmuş oluruz!

Diğer taraftan İslam'ı tamamen bırakmış, düşman olmuş, İslam'ın büyüklerine hatta Peygamber (s.a.v)'e dahi sövüp hakaret eden gençler de türedi. İslam'ın sadece Kürtlerin aleyhine kullanılan bir argüman olduğunu düşünüyorlar. Kürtlerin başına ne gelmişse, İslam'dan geldiğini ileri sürüyorlar. İlk çıkışında Arap milliyetçiliğine, daha sonra yayılarak Fars ve Türk ırkının da Kürt topraklarını işgal etmelerine hizmet ettiğine inanıyorlar. Kürtlerin sadece Müslümanlardan zarar ve zulüm gördüklerini söylüyorlar. Hatta Ortadoğu'da Kürtlere zulmetmeyen bir tek İsrail vardır diyebiliyorlar. İsrail'in daha yeni kendini bir ulus devlet olarak tanımladığını ve Arapçayı bir resmi dil olarak tanıdığını ancak Müslüman geçinen ülkelerin 50-60 milyon Kürd'ün dilini, bir dil olarak bile görmediğini - haklı- olarak söylüyorlar.

İslam fethinin bir işgal olduğunu, sahabilerin Kürdistan'ı işgale geldiğini, Kürtlerin dinlerini terk edip Müslüman olmaya zorladıklarını, kılıç zoruyla İslamlaştırdıklarını iddia ederler. İnancına son derecede bağlı Kürt ebeveynlerden böyle evlatların türeyeceği kimin aklına gelirdi ki oldu işte. Ayrıca bilgisiz gençler sol oluşumların istismarına son derece açıktırlar.

Peki, bütün bunlar neden oluyor veya neyden kaynaklanıyor? Aslında cevap hiç de zor değildir. Bu gençler büyük ölçüde cahil ve İslam'ı doğru dürüst bilmiyorlar. Çoğu insan gibi onların da gözünde İslam, Müslüman kabul edilen kitlelerin yaptığıyla ölçülür, tartılır ve bilinir. Bununla birlikte birçoğu zulüm görmüşler, aşağılanmışlar, horlanmışlar, devletsiz, bayraksız, vatansız gibi eksikliklerle ayıplanmışlar. Bu ayıplamaları Müslüman geçinen milliyetçiler yapmış. Kapılarında -haşa- Allah (c.c.) yok, peygamber (s.a.v.) izinde yazan yerlerde işkence edilmişler. Siz kimsiniz ulan Türkün gücünü göreceksiniz naraları altında dövülmüş hatta dışkı gibi türlü pislikler yedirilmişler. Ana, baba, bacı, avrat her türlü küfrü işitmişlerdir. Bunun gibi daha nice çile çekmiş veya şahit olmuşlardır.

Bütün bunlar olurken kendilerine uzanan bir şefkat eli olmamıştır. Dahası kardeşlikten bahsedene hoca, şeyh, ilahiyatçı vs.'ler bile İslam, kardeşlik gibi söylemleri sadece ulusal çıkarlar doğrultusunda kullandığını fark etmişlerdir. Müslüman kitlelerin örneğin Filistinliler için sokaklara dökülüp bağırıldığını, İsrail konsolosluklarının önünde protestolar yaptığını ancak belki de Filistinlilerden daha ağır işkenceler gören, daha ciddi zulümlere maruz kalan, daha büyük katliamlara uğrayan Kürtleri hiç görmediklerini, hiç umursamadıklarını fark etmişlerdir. Yine örnek olarak halkı için mücadele veren Aliya İzzetbegoviç gibi şahsiyetler her yerde övülürken aynı amaçla mücadele etmiş hiçbir Müslüman Kürt, Müslümanlarca değer bulmadığını, aksine kötü tasvir edildiğini görmüşlerdir. Srebrenitsa, Dağlık /Karabağ her seferinde hatırlanıp, bu katliamları yapanlar lanetlenirken; Halepçe, Geliye Zilan'ın hiç akla gelmediğini fark etmişlerdir. Buna benzer daha nice olumsuzluk sayılabilir.

Bunlara ulusalcılık aşıl原因anlar da esasında büyük ölçüde hâkim ırkların solcularıyla yoldaşırlar. Örneğin bu ülkedekiler Türk solunun eski yol arkadaşlarıdır. Sahabilerin Kürtlere zulmettiği, zorla İslamlaştırdığı gibi fikir ve argümanlar da zaten büyük ölçüde Türk soluna aittir. Sadece Türk yerine Kürt kavramını koyuyorlar. Esasında Kürtlükle pek alakası da olmayan bir takım sol örgütlenmeler, bu gençlere ulusalcılık aşıl原因anlar çalışırken Türk solunun daha önce ürettiği argümanlardan Türklükle ilgili bölümleri çıkarıp yerine Kürtlüğü koyuyor ve bu şekilde Kürt gençlerine aşıyorlar. Bu konulara kafa yoran birisi bana: "Kürt solcuları ile Türk solcularının söz ve yazlarından Türk ve Kürt kavramlarını çıkarıp yana koyarsan hangisinin hangisine ait olduğunu anlayamazsın." demişti.

Bunu yaparken de Kürtlere bütün bu zulümleri yapan çağdaş ulusal devletleri, İslam ve Müslüman devletler olarak gösteriyorlar. Eski devletlerin de aslında böyle olduğunu benimsiyorlar. Bununla birlikte başta hoca, şeyh ve ilahiyatçılar olmak üzere Müslüman halkların tutumunu da ciddi argümanlar olarak kullanarak Kürt gençlerini İslam ve bütün Müslümanlara düşman ediyorlar. Söz gelimi: “Müslüman halklar Filistin veya Keşmir ya da benzer herhangi bir Müslüman halk için o kadar gösteri yaparlar ama Kürtler için ufak bir protesto bile yapmazlar. Hatta Müslüman Kürtler bile örneğin: Filistin için binlerce hatta on binlerce kişi sokağa çıkıp gösteri yaparken kendileri için hiçbir varlık göstermezler.” gibi argümanları çok rahat bulup kullanabiliyorlar.

Çoğu Kürt hoca, molla, Müslüman kanaat önderi bile Kürtleri umursamıyor, maruz kaldıkları zulümleri görmek istemiyor ve hiçbir tepki vermiyorlar. Onun da ötesinde, birçok İslamî cemaat veya akım içerisinde bulunan çoğu Kürt evladı, Kürt olduğunu söylemekten bile utanıyor veya çekiniyor. Birçoğu hâkim ırkın reklamını bile yapabiliyorken kendi halkını küçümseyebiliyor veya alay edebiliyor. Kendi aralarında bile kendi dilleriyle konuşmuyorlar. Hatta aşağılık psikolojisine kapılıp kendi kimliğini inkâr eden ve hâkim ırka mensup olduğunu ileri sürenler bile çoktur. Örnek olarak yakınlarda tanıştığım bir Kürt genci, hayatını vakfettiği büyük bir cemaatin içerisinde iken yanına gelip Kürtçe konuşan arkadaşlarına, burada Kürtçe konuşmak caiz değildir, derdim itirafında bulunmuştu.

Ersin Sönmezler, 2010 Kürt Sorunu Forumu'na verdiği sunumunda şöyle ilginç bir olay anlatmıştı: “Bu sene Tatvan Özgür-Der olarak Filistin davasını desteklemek amacıyla bir eylem düzenlemiştik, bu eylemde Kürtçe; “Bijî Hamas, bimre İsrail” (Yaşasın Hamas, kahrolsun İsrail) yazılı pankartlar mevcuttu. Kendilerine dindar diyen bazı şahıslar, bu Kürtçe yazılardan dolayı bizleri desteklemediler, üstüne üstlük bizleri de milliyetçilik yapmakla eleştirdiler. Hala anlamış değilim bu ne biçim akıl, bu ne biçim beyin ki kendi ana dillerini kabullenmiyorlar ve Allah (c.c.)’ın ayeti olan bu dili adeta haram sayıyorlar.”

Ayrıca batı illerinde birazcık tebarüz eden hoca, molla vs. kişilerden birçoğu da kendini Kürtlükten soyutlamaya çalışır. Kimisi mümkün mertebe kendini gizlemeye gayret edip politikacılar gibi Türk görünmeye gayret eder. Bunun imkânı bulamayan kimisi seyit kimisi de Arap kökenli olduğunu iddia eder. İşte bütün bunlar, sol fraksiyonlar açısından beyinlerin İslam ile iğfal edilmesi, azınlıkların İslam perdesi altında asimilasyona uğratılması demektir. Esasen bir yere kadar veya bazı açılardan haksız da sayılmazlar. Dolayısıyla bunlar İslam ve genel olarak Müslümanlar aleyhine çok önemli gerekçeler olarak kullanılır!

Bütün bunlar aynı zamanda, sizden olan hoca ve mollaların bile İslami kıyafet altına gizlenerek size yapılan zulümleri görmüyor olması, İslam’a samimi olan gençlerinizin kendi hüviyetlerini inkârı varacak kadar kendilerinden uzak olması, hatta dindarlarınızın kendi diline düşman olması, İslam dininin Kürtler açısından sadece bir zulüm kamuflajı olduğunu görmek için daha ne istiyorsunuz gibi çok ciddi argümanlar doğuruyor. O zaman nerede din kardeşliği, nerede o kadar dem vurulan İslam’ın adaleti, eşitliği, takva haricinde kimsenin kimseden ayrıcalıklı olmadığı, kendisi için istediğini kardeşi için de istemeyenin mü’min olmayacağı iddiası, belki de haklı olarak deniliyor!

Eğer siz de onların kardeşiyse, kendileri için benimsedikleri hakları sizin için de savunsunlar. Size zulmedenlere karşı bir gün sizin için de ufak bir gösteri yapsınlar. Nasıl yapsınlar ki hem kime karşı yapacaklar ki? Sonuçta topraklarınızı parçalayıp irkî hükümler alanı yapan ve size bütün bu zulümleri reva görenler İsrail, Hindistan, Çin, Myanmar vs. değil, Müslümanların kendisidir. Kalkıp kendilerine karşı mı haklarınızı savunacaklar, kendi kendilerini mi protesto edecekler!

Bu ve buna benzer argümanlar büyük bir maharetle ve çarpıtılarak sinsice kullanılır. Sonuç-

ta da sözünü ettiğimiz manzara ortaya çıkıyor. Aşikârdır ki onların İslam ve Müslümanlar aleyhine kullandıkları bütün argümanları, Müslümanların tutumundan kaynaklanıyor. Çünkü bu adamların bir ideolojisi vardır ve onun için her şeyi yapıyor, her malzemeyi kullanıyorlar. Garip olan şu ki: onların ideolojisi, hâkim ırkların laikleri gibi Kürt ırkçılığı / ulusalcılığı da değildir. Onlar için önemli olan, mağdur edilmiş, ezilmiş ve zulmedilmiş kitlelerin bu mağduriyetlerini kendi ideolojilerinin lehine kullanabilmektir. Bu sebeple hiçbir fırsatı kaçırmazlar. Dolayısıyla Müslümanların yukarıda çok kısa ve özetle anlattığımız tutumları, tabiri yerinde ise onların ekmeklerine bol tereyağı ve üzerine de epey kara kovan balı sürmüş oluyor. Neticede Müslüman Kürt evlatlarının birer İslam ve Müslüman düşmanı olmasına zemin hazırlıyorlar. Bu şekilde İslam'a düşman olmuş hangi Kürt gencini konuşturursanız, sözünü ettiğimiz argümanları bolca dizecektir.

Ne var ki bütün bu olan bitenlere rağmen etnik kökenleri beşeri ideolojilere temel yapılmış Müslüman halklar, bu ideolojilerin yanında saf tutuyor. Üstelik Kürtleri de onlarla aynı safta durmaya çağırıyorlar. Sanki hal diliyle Müslüman Kürtlere diyorlar ki: Gelin sizin ırkınızı kullanan sol örgüt ve paralelindeki politik oluşumlara karşı bizim ırkımızı kullanan devlet ideolojisi ile emrindeki politik oluşumların yanında yer alın. Oysa birazcık İslamî bir akıl, adil bir yaklaşım ve dürüst bir perspektif ile olaya bakılırsa şu gerçek açıkça görülecektir ki: İlki, ikincisinin sonucu ve sadece farklı bir versiyonudur. Eğer ilkinde, İslam'a aykırı bir beşeri ideoloji olduğu için İslam'ın gereği olarak karşı duruluyorsa ikincisi de farklı değildir. Yok, eğer kısmi de olsa ikincisinin argümanlarını kabullenip yanında durmak için ilkinde karşı çıkılıyorsa şu halde ırkçılığın alasını yapıyor ve bir batla karşı diğer bir batıl benimsenmiş oluyor.

Hâlbuki bu tür sol örgütlenmeler ile paralelindeki politik oluşumlar, kendini temellendirdiği etniklerden olan Müslümanları ırkçılık propagandalarıyla sekülerleştirmeyi büyük ölçüde başaran batı beslemesi laik düzenlerin, örfi de olsa inancına bağlı kalmış ve İslamî uyanış için ciddi potansiyel barındıran Kürtleri de sekülerleştirerek batı medeniyetine eklemleyebilmek için planlı ve programlı bir şekilde oluşturduğu örgütlenmelerdir. Bunu anlayabilmek için çok zeki olmak gerekmiyor. Sadece vakıda olup bitenleri doğru okumak yeterlidir. Zaten kendileri bile bunu açıkça söylüyorlar. Örneğin bu ülkedeki bazılarının, laiklik ve İslam karşıtlığı hususunda TSK ile aynı düşüncedeyiz, katı Kemalistleri gayrete getirebilmek için laikliğin garantisini biziz, biz olmazsak Kürt bölgesine şeriat gelir gibi sözleri bile her şeyi açıkça ortaya koymaktadır.

Batı, kadim tarihten günümüze ne Selahaddin Eyyubî'yi unuttu, ne Berzenci'yi, ne Ahmed-Müftüzade'yi, ne de Şeyh Said'i. Yoksa Sykes-Picot'un ajandasında Kürt topraklarını parçalamak yerine, diğerleri gibi bir ulus devlet olurdu. O yüzden İran'daki inkılap gibi bir etki oluşturabilecek bir Şeyh Said tehlikesi daha göze alamayan beşeri ideoloji, insanların geneli tarafından Kürt sorununun başat sebebi olarak algılanan sol örgütleri planlı olarak oluşturdu. Aksi halde Şeyh Said hareketini bastırmak için elinden geleni geri bırakmayan batılı güçler, bu örgütlenmeler için de aynısını yapar ve çok sürmeden bastırılırdı. Ne var ki durum tam tersi yönde ilerledi ve onlar da üstlendikleri rolü hiç taviz vermeden sürdürüyorlar. Bir taraftan Kürt haklarını savunduğunu iler sürerken diğer taraftan hem Kürtlerin inançlarına düşmanlık yapıp hakaret ediyor, hem de Kürtleri bu inançtan uzaklaştırmak için elinden gelen her şeyi yapıyor. Bunun için gerektiğinde, bütün sorunlar gibi Kürt sorununun da yegâne müsebbibi olan katı laikler ile dahi işbirliği yapılabiliyor.

Diğer bir deyimle bu ülkedeki İslam karşıtı radikal laik örgütlenmenin arkasındaki güç kimse, bu sol örgütlenmelerin arkasındaki güç de odur. Zaten Ergenekon gibi davalarda bu örgütlerin lider kadrolarıyla laiklerin ilişkileri bile gün yüzüne çıktı. Onlar da radikal laikler gibi Kur'an'ı kapatıp kadını açmak istiyorlar. Her iki taraf da İslam'a düşmanlık ortak paydasında buluşuyor ve Müslüman halkı laik batı medeniyetine eklemleme görevini yerine getiriyor. Ayrıca her

ikisi de şiddetten besleniyor. Müslüman bunu göremeyecek kadar basireti kapalı olamaz. Netice itibarıyla hangi tarafta olursan ol, aynı güç tarafından güdüldüyör olacaksın.

İrkçi laik düzenin iki temel kutsalı vardır: Bunlar, din karşıtlığının kamufлаjı olan laiklik ve ırkçılıktır. Bu iki kutsalına aykırı olan iki başat düşmanı vardır: İslam ve diğer ırklar. Ancak düzenin stratejik akli da aslında başarılıydı. Zira dâhili düşman olarak tanımladığı ideolojiye aykırı bu gücü, daha kolay karşı konulabilir hale getirmek gerekiyordu. Diğer ırklardan direnme gücüne sahip tek kitle Kürtler kalmıştı. Kürtleri, Türkler de dâhil, diğer Müslüman halklarla birleştirip önemli bir güç haline getiren İslam idi. Şu halde bunu dağıtmak gerekiyordu ve yaptı da. Gerek Türk kökenli gerekse kendini Türk olarak görmek isteyen diğer Müslümanlara, Kürtlerin ırkçı ve ayrılıkçı olduğunu, dış güçler tarafından kullanıldığını ve ellerinde kalmış bu toprak parçasını da emperyalistlere açık hale getirmek istediklerini empoze etti. Acıdır ki onlar da buna inandılar ve neticede bu güç dağıtılmış oldu. Bu başarıyla sistemin işi daha kolay oldu. Kürtleri ayrılıkçı vs. bahanelerle ezerken diğer Müslümanları da gerici, irticacı vb. kılıflar altında haklıyordu. Esasen aynı politika hala da devam ediyor. Ancak biz bir türlü uyanamadık, aksine kendimizi daha da kaptrarak artık sistemin kutsallarını benimser hale geldik.

Osmanlıyı dağıtan güçler, Kürtleri iyi tahlil etmişlerdi ve yanılmamışlardı. Zira Osmanlı dağıldıktan sonra da Kürtler İslam'dan vazgeçmediler. Herhangi bir olay olduğunda kendim bizzat yaşlılarımızın ağzından defaaten, Muhammed (s.a.v.)'in dinine bir şey olmasın da gerisi önemli değil mahiyetinde sözler işittim ve hala da bu samimiyete şahit oluyorum. Bunun sonucu olarak Kürtlere önderlik edenler; genellikle molla, şeyh gibi ilmî ve dinî şahsiyetler oldu. Örneğin, bunların Irak Kürtlerinin içerisindeki son örnekleri Şeyh Mahmud Berzenci, Molla Mustafa Barzani, İran kısmındakilerin Ahmet Müftüzade ve arkadaşları, Türkiye kısmındakilerin ise Şeyh Said gibi genellikle medrese kökenli ilim ehli şahsiyetlerdir. Suriye kısmında kalanlar da kısmen Türkiye ve kısmen de Irak'takilere bağlıydı.

Ne var ki fiilen İngiltere'ye başkaldıran Berzenci ailesi tasfiye edilirken Barzani ailesi laikleştirildi ve yanında dengeleyici olacak başka laik partiler de oluşturuldu. Ayrıca Enfal ve Halepçe katliamları gibi nice mezalimler yaşandı. Türkiye kısmındaki son Kürt İslami hareketi diyebileceğimiz Şeyh Said ayaklanmasıyla Kürtlere karşı Şark Islahat Planı geliştirilerek katliamlardan asimilasyona kadar türlü zulümler yapıldı. Ne-

ticede mollalar, büyük ölçüde Arap grameriyle sınırlandırılmış medreselere kapanmak zorunda bırakılarak İslamî oluşumların önü kesildi ve derin devlet eliyle yönlendirilen sol örgütlenmelere alan açıldı.

Irak ve Türkiye'de bunlar olurken Suriye kısmında da benzer şeyler yaşandı. Mesela uzun zamandan beri Avrupa'da sürgünde yaşamaya mecbur edilmiş Suriye Kürtlerinden Dr. Selahaddin Seydo, 2010 Kürt Sorunu Forumu'na verdiği sunumda özetle diyor ki: "Kürtler içerisinde oluşan sol örgütlenmeler, dünya görüşü açısından Baasçılarla aynı fikirde olup İslamî oluşumların oluşmaması için işbirliği yapıyor." Hatta Seydo, benim de ilk defa duyduğum daha ilginç bir gerçeğe işaret ederek: Hama'nın çoğunlukla Kürtlerden oluştuğunu, Hama ayaklanmasına öncülük eden Said Havva gibi ilmi şahsiyetlerin yanı sıra, o dönemde İhvan-ı Müslümin'in sorumlusu ile genel sekreterinin de Kürt olduğunu söylüyor.

Bu süreçten sonra Baasçılar da Kemalistler gibi Kürtleri inkâr ederek sayılarının sadece 250 bin kadar olduğunu ve bunların da Fransa zamanında Türkiye'den kaçıp geldiğini iler sürmeye başladılar. Tabi ona göre de mezalimler yaşandı. Hama Kıyamının öncüleri; Said Havva, hatta Mısır İhvanı'nın kurucu şahsiyeti olan Hasan el-Benna'nın da Kürt asıllı olduğu göz önünde bulundurulduğunda, batının düşmana karşı stratejisi olarak Kürtleri dağıtmakla kendi çıkarları açısından büyük bir iş yaptığı daha iyi anlaşılabilir oluyor. Çünkü sadece kendi topraklarında değil, farklı ülkelerdeki İslami hareketlerin de öncülüğünü yapmış oluyorlardı.

Osmanlı ile Safevi Devletleri arasında yapılmış Kasr-ı Şirin Antlaşması ile ta 1639'da Kürt topraklarından koparılmış olan İran kısmına gelirsek yine İslami şahsiyetlerin öncülüğünü görürüz. Bunların belki de son etkili şahsiyeti diyebileceğimiz Ahmed Müftüzade ve arkadaşlarının öncülüğündeki İran Kürtleri de İslam inkılabına inanmış ve Şah'ın kaçmasıyla dağılan devletten ayrılıp kendi ulus devletlerini kurmak yerine, bizzat Humeyni ile İslam'ın tanıdığı haklarına kavuşmak vaadiyle işbirliği yapmışlardı. Ne var ki Şiizmi kullanarak Pers mirasçılığına dönüşen molla rejiminin ayakları yere basmaya başladığında, bırakın vaatlerini yerine getirmeyi, bu Müslüman önderleri sıkıştırmaya ve nihayetinde tasfiye etmeye başladı. Neticede Kürtlere önderlik eden öncü Müslümanların hayatına kastedildi ve laik örgütlenmelerin önü açıldı. Şimdi orada da Kürtlere öncülük edenler, önemli ölçüde laik oluşumlardır. Kürtler de Şiizm inkılabına inanmanın bedelini, her gün birkaç gencinin asılmasıyla ödüyor.

İşte bütün bunlar; Arap, Fars ve Türkler eliyle yapılarak Müslüman halkların ebedi bir düşmanlığa sürüklenmesi hedeflendi ve geldiğimiz durumda epey başarı sağlandığı da pekâlâ söylenebilir. Sonuç olarak Kürtler de artık kendilerini ezen hâkim ırkların izinden gidiyorlar. Müslüman Kürtler Müslümanlarını, solcuları da yine onların solcularını taklit ediyor. Kısacası Kürtler zalimlerine öykünüyor ve ezilenlerin pedagojisini yaşıyorlar. İlginçtir etnisiteleri beşeri ideolojilere ray yapılmış Arap, Fars ve Türk kökenli Müslümanlar

yaptı. Elinizde bir aileniz kalmıştı, ithal kanun ve sözleşmelerle onun da temelini dinamit koydu ve kızlarınızı, kadınlarınızı baş belası haline getirdi.

Yetmedi en radikal Kemalistlerin bile yapmadığını yapıp günümüzde her türlü cinsel sapkınlığın ifadesi olarak “LGBTİ” denilen hayâsızlığı hem görünür hale getirdi hem de yasal bir hak olarak teminat altına aldı. Dolayısıyla örnek olarak çocuğunuz böyle bir sapkınlığa meylerdesse kabulmenenin ötesinde her istediğini bir hak olarak

kanun zoruyla teslim etmek durumundasınız artık. Ayrıca cinsiyet eşitliği kamuflajı altında cinsiyetsiz bir toplum oluşturmak isteyenlerin politika uygulayıcıları haline geldiler. Dindar nesil sloganı atılırken dinî kurumlardan bile dinsiz nesiller türedi. Müslümanların

da kendilerine zulmeden laiklerine öykündüler. Bir nevi Kur'an'ın kıssa ettiği Musa (a.s.)'ın özgülüğüne kavuşturmak istediği İsrailoğulları'na benzemiş oluyorlar. Bir türlü Firavun sisteminin aranamıyorlar. Belli ki izzetli bir neslin yetişmesi için bir çöl sürgünü gerekiyor.

Şimdi geldiğimiz durumda gerek cemaat ve gerekse fert bazında olsun, İslamî camianın geneli, beşeri ideolojinin mezhepleri mesabesindeki politik partiler ve dolayısıyla sistem için vagon rayı görevini görür hale geldi. Dahası Müslümanlar, herkese zulmeden bu sistemler içerisinde hala şerhlerin ehvenini arıyor. Yaşadığımız ülke özelinde konuşursa: İdeoloğu Yahudi MoizKohen [Munis Tekinalp] olan Kemalist ideolojiden kurtulabilmiş gençlerinizi de hemen herkesin kötünün iyisi olarak sırtladığı seküler İslamcılık bitirdi. Kendimizi kandırmayalım, yine bu ülke örneğinde bir Kürt Türkleşmeden bir yere gelemediği gibi, bir Müslüman da Kemalist / laikleşmeden bir yer elde edemez.

Ehveni şerreyn dediğiniz politik proje oluşumlar da son kertede gelip Kemalizm ve Türk ırkçılığına sarıldı. Belki İslamî bir gelecek adına umut olabilecek nesil de nihayetinde Türk-lük saplantısıyla heba olup gitti. İslam'da Allah Teâlâ'nın en önemli vasıflarından biri kabul edilen 'tekliği', ehveni şerreynleriniz, laik sistemin kutsalları için tek tek şeklinde kendisine tesbihat

adını hırsız, arsız ve tecavüzcüye çıkartmaları da cabası!

Sözün özü şu ki: Beşerî ideolojilerin bir takım olgularını benimseyerek Müslüman halklar olarak birbirimize karşı ırkı çıkarlara dayalı kazanacak bir zaferimiz olmaz, olamaz. Aksine tüm gayri İslamî izmleri temelden reddedip Allah (c.c.)'in bütün kullarına verdiği haklar çerçevesinde bu ideolojilere karşı birlikte kazanmamız gereken bir zaferimiz olmalıdır. Diğer taraftan Allah bizim elimizle zalimleri cezalandırmak ister [Tevbe 9/52]. Ancak biz, birbirini besleyen zalimlere karşı, ırkımızı kullananın yanında yer aldığımız sürece, Allah (c.c.) bizi onların eliyle cezalandıracaktır.

Müslümanlar o kadar sönük, o kadar sinik bir durumdalar ki sadece Müslüman Kürt halkı için değil, ülke içerisindeki hiçbir mazlum için ses etmez oldular. Mesela kadınlara o kadar zulüm yapıyorlarken -ki bu zulüm Müslüman geçinen kitle içerisinde de hiç az değildir- kadınları savunmak, onları fitratından çıkarmaya çalışan facirlere kaldı. Aynı şey işçi, emekçi ve benzeri mağdur sınıflar için de geçerlidir. Sanki Müslümanların bütün derdi, sistem bize dokunmasın da ne yaparsa yapsın olmuştur. Hatta başka bir Müslüman halka karşı dahi olsa, ırkı çıkarlar doğrultusunda gerekirse yanında yer alırsanız durumuna bile gelmişlerdir.

Netice olarak küresel oligarşinin oluşturduğu ırkçı despotların eliyle şimdiye kadar uygulanan politikalar önemli ölçüde başarıya ulaşmış görünüyor. Artık Kürtlerin önemli bir kesimi, laikleşerek batıya eklenmeden haklarını elde edemeyeceğine inanıyorlar. Kürt gerçeğinin farkında olan gençlerin çok önemli bir kısmı, İslami değerlere karşı hassasiyetleri o kadar ön planda tutmuyor artık. Bu süreç bu şartlarla devam ederse Kürdistan eninde sonunda kurulacaktır. Ancak hâkimiyet laiklerin elinde olacağı gibi, diğer Müslümanlarla kardeşlik esasına dayalı bir bağı da

limlerin saffında yer alıyor, mazlumlar için dahi fitne olabiliyor ve sapmalarına sebebiyet veriyorsak halimizi iyi tasavvur etmeli ve Allah (c. c.)'a vereceğimiz hesabı çok iyi düşünmeliyiz. Zira Allah (c.c.), Bakara Suresi 191. ayette: Fitnenin yani insanları dininden etmeye sebep olmanın, Allah katında onları öldürmekten daha ağır bir suç, daha çetin bir cürüm olduğunu belirtir. Bir mü'mini öldürmenin cezası ise Nisa Suresi 93. ayette belirtildiği üzere: Ebedi cehennem, Allah'ın gazabı ile laneti ve çetin bir azaptır.

kalmayacaktır. Müslüman Kürtler de ayrıldıkları ülkelerin Müslüman haklarına karşı bile düşmanca bir hissiyata sahip olacaklardır. En azından azımsanmayacak bir kesimi bunu hissedecek ve ulusal çıkarlar doğrultusunda laiklerle birlikte olacaklardır. Tabi başta yakın tarih olmak üzere, tarih de bu çerçevede oluşturulacaktır. Sanırım gerisini tasavvur edebilmek için daha fazla detaya gerek yoktur.

Şu halde Müslümanların önünde iki temel yol vardır: Öncelikle beşeri ideolojilere kuyruk olmaktan vazgeçerek Kur'an ve Sünnet'in öngördüğü şekilde gerçekten kardeş olur ve o çerçevede birbirilerini tanırlar. Böylece beşeri düzenlerin kutsallarını reddedip Allah (c.c.)'ın arzında, Allah (c.c.)'ın verdiği haklarla birbirlerine komşu olur ve bundan dolayı Allah (c.c.)'ın nusretine müstahak olup hep birlikte sömürgecilerinden kurtulurlar. Aşikârdır ki bu, herkesin hayrına olacaktır. Aksi halde ikinci yolun sonucu olarak bir önceki paragrafta özetlediğim gibi birbirine düşman ufak ırkçı ve laik oluşumlar olur ve her zaman küresel emperyalizmin emrinde kalarak sömürüleceklerdir. Bu da hiç kimsenin hayrına olmaz. O zaman ona göre tercih yapmak lazım!

Son söz olarak, Allah (c.c.) bize: Hud Suresi 113. ayette zalimlere ufak bir meylin dahi olmamasını, Yunus Suresi 85. ayette de zalimler için bile fitne olmamayı öğütlüyor. Eğer biz, za-

İmam Ahmed (r.a.)'in Müsned'inde Kâ'b b. Ucre (r.a.)'dan rivayet ettiği hadiste Rasûlullah (s.a.v.) der ki: «Allah seni sefihlerin imaretinden korusun. O da: Sefihlerin imareti nedir diye sorunca benden sonra gelecek bazı idarecilerdir. Benim getirdiğim hidayet yoluna tabi olmazlar, benim sünnetimi örnek almazlar. Her kim onları yalanlarında doğrular ve zulümlerine yardım ederse onlar benden, ben de onlardan değilim ve havuz başında yanıma gelmeyeceklerdir. Her kim de onları yalanlarında doğrulamaz ve zulümlerine yardım etmezse onlar benden ben de onlardanım ve havuz başında bana geleceklerdir der.»

Bu hadisin şerhinde İmam Ahmed (r.a.)'den şöyle bir yorum aktarılır: İmam Ahmed zindana atıldığı dönemde zindancıbaşı yanına gelip kendisine zalimlerle ilgili bir hadis sorar. İmam Ahmed de bu hadisi okur. Bunun üzerine zindancıbaşı, ben zalimlerin yardımcısı mıyım der. İmam Ahmed ise hayır, sen yardımcılarını değilsin. Zalimlerin yardımcısı, saçlarını taramak gibi günlük hayatlarında onlara yardım eden kimselerdir. Sen zalimlerin kendisinin cevabını verir.

Allah (c.c.)'ım! İnsanlar için fitne olmaktan ve zalimlerin yanında görünmekten özellikle de mazlumlara karşı onlarla olmaktan sana sığınırım!

¹ Müsned-i Ahmed: (14984)-[14860], Sahibi İbni Hibban: (1756)-[1723]

² Özgürder Diyarbakır Şubesi 2010 Kürt Sorunu Platformu, Molla Süleyman Kurşun ve Dr. Selahaddin Seydo'nun sunumları

**"DIVÊ SEYDAYÊ MEDRESEYÊ BAKURÊ
KURDISTANÊ LI HEMBERÎ MILLETÊ XWE,
MILLETÊ KURD BI WÎCDAN BIN,
JI MILLETÊ XWE YÊ FEDAKÂR RA WEFADAR BIN!"**

Gelî Seydayên Qedirgiran!

Ma ne şerm e, ma ne bêfatî ye,
ma neheqî nîne ji milletê Kurd ra,
ku hûn zaruyê wan bi trkî perwerde dikin?
Ew milletê Kurd ku rojên tewrî zehmet da,
rojên reş ên tarî da,

di wan demê ku taxûtê vê coxrafyayê dujminatiya şer'a
Xweda dikirin -hîna jî dikin-, ew zalim û zordestên
ku hemî kitêvê Islamê dişewitandin;

A di wan rojên ew hinde zor da milletê Kurd,
ji bona ku dîne Islamê li vê erdnîgariyê wenda nebe,
ji boy xatirê ku medrese venemirin,
xwandina şerî'etê ji ser vê axê ranebe;

Can û malê xwe seferber kirin,
bi dor nobet digirtin ji bona ku Seydayê medresê bikarin
zaruyê musulmanan bidin xwandinê,
wan fêrî dîne Heq Teâla bikin;

ew fedakariya mêrxasane ya vî milletî divê
were şekirandin, were xelatdarkirin,
dersê medresan divê bi Kurdî werin dayin,
ku hûn wisa bikin, hûnê bikarin wefadariya
xwe ji wî milletê 'ezîz ê 'egîd ra, nîşan bidin!

Hûn di medreseyê Kurdan da,
di medreseyê Kurdistanê da,
eger dersê şerî'etê bi zimanê
wan taxûtên dujminê dînê
Heq Teâla bidin -ku hinek niha wisa dikin-
ew yeka bi vî milletî ra, xiyanet e,
bêbextî ye, nankorî ye?
Herçî nankor û bêbext in, ne Xweda, ne pêxember,
ne qencê Xweda, ne jî kesê maqûl
ên camêr ên bişeref,
ji wan heznakin, qedr û qîmetê nadin wan!
Gelî Seydayên zêrevanê dînê Heq Teâla,
werin ava rûyê xwe nerijînin,
ji bona ku xwe li ber dilê bêdilan şêrîn bikin,
li cem vî milletê xwedênas, qedrê xwe neşikînin,
hisyet û şerefa xwe bin pê nekin,
dilê milletê Kurd ê 'ezîz ji xwe nehêlin,
dilê milletên alîgirê taxûtan şanekin!
Gelî Seydayên hêja!
Werin li zimanê bav û kalê xwedî derkevin,
medreseyê xwe yê ku her yek jê
kelekî polayê dînê Islamê bûn,
bi xistina zimanê bêdilan, bêxêr nekin,
wek mektebê wan ên kemalîst, qîmet erzan nekin,
şerefa medreseyê Kurdistanê li erdê nexin!
Bi wîcdan bin, bi îman bin, bi şeref û bi hisyet bin,
wefadar bin, nankor nebin!

FARKLI VEÇHELERİYLE ANA DİLİ EĞİTİMİ

Fırat
TOPRAK

Kürt meselesinin kültürel ve sosyal bağlamında en temel hususunun ana dili eğitimi olduğunda kuşku yoktur. Yakın tarih ve siyasal bağlama göz atıldığında ana dilin ve ana dili eğitiminin mühim bir meseleye dönüştüğü görülecektir. Modern ulusçuluğun arzı endam etmesi ve ulus inşa süreçlerinden bu yana diller, tek dil ve tek kimlik eksenli politik müdahalelere maruz kalmaktadır. Gerek resmî dilin yeniden kurgulanması ve sadeleştirilmesi bağlamında ve gerekse egemen dil dışındaki diğer dillerin asimile edilme çabaları, hep ulusçuluk marazı sonrası görülen semptomlardandır. Çok dilli-kültürlü-dinli gelenekten gelen bir imparatorluk bakiyesi olan Türkiye, bugün itibarıyla maruz kaldığı ulusalcılık illetinden sağılma sürecini yaşıyor. Oluşundan dolayı ana dili ve ana dili eğitimi konuşabilecek bir vasatı yakalamış gözükmemektedir.

Anadili eğitiminin ayrı ayrı değerlendirilmesi gereken iç içe geçmiş farklı veçhelerinin varlığı aşîkârdır. Hiçbir sorunun tek bir sebebe istinat etmediği ve yapılacak analizlerin sıhhat şartının tüm boyutları içermesi gerekliliği olduğu da izahat varestedir. Bu zaviyeden ana dili eğitiminin temel altı veçhesinin olduğu, bir başka ifade ile bu altı boyutta konunun ele alınabilmesi mümkündür.

Ana dil eğitiminin kavramsal veçhesi olarak ilkin belirtilecek husus: Başlıkta da görüldüğü üzere bir veya birden çok dilin kaynaklandığı dil anlamında ana dil değil de insanın içerisinde doğduğu dilsel ve kültürel ortam, bilinçli bir eğitim süreci olmadan başta annesi olmak üzere çevresi ve kavminden edindiği, doğumundan itibaren öğrendiği ve bireysel ve sosyolojik kimliğinin oluşmasında temel rolü oynayan ana dili

olgusudur.

Konuşulan ve yazılan dil, sözel dil; parşömen ve kâğıt gibi nesnelere semboller sistemi şeklinde yazılan dil, yazılı dil sinema afiş resim TV ve bilgisayar gibi kitle iletişim araçlarının dili ise görsel dil olarak ifade edilir. İki dilin aynı zaman diliminde kazanılması "eş zamanlı çift dil gelişimi" olarak adlandırılmaktadır.

Ana Dili Eğitiminin Ontolojik Veçhesi

Ana dilinin varoluşsal bağlamının ifadesi için haklı olarak ana sütü gibi benzetmesi kullanılır sıklıkla. Gerçekten de ana dilinin sadece kişinin düşünsel gelişimi ile değil aynı zamanda ruhsal ve kimlik gelişimi ile de ilgili olduğu yapılan ilmi çalışmalarca ortaya konulmuştur.

Lisan-ı insanda kaderin sikkesi/ mührü olarak kabul etmek, tıpkı insanın doğduğu yeri, kavmi ve ebeveynini tercih edememesi örneğinde olduğu gibi varoluşsal asıllardandır.

Anadili Eğitiminin Pedagojik Teknik Veçhesi

Anadili farklı olan çocukların hususen ilköğretimde ciddi öğrenme sorunları ve akademik başarısızlıklar yaşadıkları bilinmektedir. Hatta eğitimin ilk yılının Türkçe öğrenme ile geçtiği ve bunun eğitimde fırsat eşitliği bakımından bir haksızlık olduğu açıktır. Ana dilin maarifin âb-ı hayatının aktığı oluk olduğunu vurgulayan Said-i Nursî, zihnin alışık olmasından dolayı eğitimin zorlanmadan kalıcılışacağını açıklar.

Dillerin bilim ve medeniyet dili olup olmadıkları ise başka bir meseledir. Bir dilin bilim ve medeniyet dili olmasının somut kriterinin mevcut olmaması konuyu siyasi yöne evirmektedir.

Ana dili eğitiminin uygulandığı ülkeler incelendiğinde eğitimin kamu, kamu destekli özel okul, özel okul gibi farklı okul türlerinde ve eğitim dili olarak anadil, iki dilli eğitim ve seçmeli ders olarak anadil şeklinde farklı öğretim biçimlerinde gerçekleştirildiği görülecektir. Mevzumuzun teknik boyutunda mühim bir literatür ve pratiğin mevcut olduğu bilinmektedir. İlginçtir ki İsrail’de Arap azınlık ilk ve ortaöğretimde kendi anadilinde eğitim alırken ikinci dil olarak İbranice öğrenmek zorundadır. Hindistan 872 dil ve lehçesi ile yaşarken İsveç 32 dil grubuna yönelik öğrenim organize etmektedir.

Anadili Eğitiminin Siyasi Veçhesi

Osmanlı milletler sisteminde çok dilli bir yapının varlığını, her topluluğun hatta gayrimüslim grupların dahi kendini dillerini eğitim dili olarak koruyup geliştirebildikleri ortadadır. Tanzimatla başlayan dilde sadeleştirme akımının cumhuriyetle beraber ulusal Tahayyül ile bir devrim enstrümanına dönüşerek herkesin dil aracılığıyla türkleştirilmesine çalışılmış, hatta ibadete kadar müdahil olmuştur.

Anadil başlığı ulus inşa süreçlerinde homojen bir topluluk oluşturmaya dönük Politikalar vesilesiyle her daim siyasi bir vaziyet ifade etmiştir. Siyasi kutuplaşma ve gerilimlerin insanî olanı bile rehin aldığı, başka bir ifade ile dilsel zenginliği koruma ve eğitim hakları pedagojik ilkeler bağlamını önemsizleştirdiği yakın tarihte sıklıkla müşahade edilmiştir. Asimilasyon politikaları öncelikli yöntemlerle egemen fazileti ve diğer dilin değersizliğini, kitlelere hissettirilmesi temelinde yürütülmüştür.

Dil, bir milleti var kılan ortak vatan kültür tarih gibi unsurlardan biri olarak kimlik ve ayrışma ögesi olabileceği gibi hakkaniyet temelinde bir arada olmanın da vesilesi olabilme vasfına haizdir. Bir diğer mühim husus ise: Herhangi bir dilin gelişmesi veya zayıflamasının siyasi vaziyet ve idari tedbirlerle doğrudan ilgili olduğudur.

Anadili eğitiminin hukuki veçhesi olarak altı çizilecek temel husus: Uluslararası hukukta karşılığının olduğudur. Bu bağlamda, “Eğitimde Ayrım-

cılığa Karşı Sözleşme”, “Birleşmiş Milletler Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi”, “Ulusal veya Etnik Dinsel veya Dilsel Azınlıklara Mensup Olan Kişilerin Haklarına Dair Bildiri” ve “Avrupa Bölgesel ve Azınlık Dilleri Şartı” gibi ilk akla gelen metinler, ana dili eğitimini bir hak olarak kabul eden uluslararası hukuki belgelerdir.

Ülkemizdeki durum ise 1982 Anayasası’nın 42. maddesinde ifade edilen Türkçe dışında hiçbir dilin ana dili olarak öğretilmeyeceği hükmü ile yasaklanmıştır. Yalnız “Türk Vatandaşlarının Günlük Yaşamlarında Geleneksel Olarak Kullandıkları Farklı Dil ve Lehçelerde Yapılacak Radyo ve Televizyon Yayınları Hakkında Yönetmelik”le önemli bir adım atıldığını da görmezden gelemeyiz.

Anadili Eğitiminin Şer’î Veçhesi

Vahyin ırkları ve dilleri, göklerin ve yerin yaratılışı bağlamında Allah (c.c.)’ın birer ayeti kudret nişanesi olarak zikrettiği malumdur. Yine insanların bir erkek ve dişi den yaratılarak sadece tanışmaları için şüub / kavimlere ve kabail / boylara ayrıldıkları vahyi bir bildirimdir. Kendin için istediğini kardeşin için de istemedikçe kâmil mü’min olunamayacağı nebevi düsturunu da anadil bağlamında hatırlatmakta fayda görüyoruz. Fitri/ insanî olanın İslamîliği üzerine fazla kalam etmeyi zaid addetmekteyiz.

Said Nursî’nin temel düşman olarak tanımladığı, cehaleti izale kapsamında önerdiği Medresetü’z Zehra modeline Arapçayı vacip, Türkçeyi lazım ve Kürtçe’yi de caiz olarak yerleştirmesi, aslında İslamî perspektifli birçok dilli eğitim ve öğretim planlamasıdır kuşkusuz.

Hâsılı kalam ana dili ve eğitimi meselesi siyasi kutuplaşma cenderesinden kurtarıldığında görülecektir ki fitri olan tek veya çift dillilik değil bilakis çok dillilik ve çok kültürlülüktür.

FEDAKÂR VE CEFAKÂR MÜSLÜMAN KÜRTLERE İTHAFEN

Yusuf Ahmet
KAYRA

Kimdir bu Kürtler: İslam ümmetinin yetim evlatları

Kimdir bu Kürtler?

İnsanlığın kadim memleketi olan Mezopotamya'da varlığını sürdüren Kürtler, neredeyse insanlıkla yaşıt olup bir yanı Dicle bir yanı Fırat'tır.

Tarihin en eski sayfalarında başlar, Kürtlerin mazlumiyeti.

Çünkü onlar İslam'dan önce de her ne kadar farklı dinlere tabi olmuşlarsa da yiğitlikle ve mertlikle anılmışlardır.

Kimdir bu Kürtler?

Muhammed'i çağrıya Hz. Câbân, Meymun el-Kûrdî ve Hz. Zozan'la biat edip her türlü fedakârlığı yapan,

İslam ordusunda Kisrâ'ya karşı Allah (c.c.)'in dinine yardım eden yiğit adamların,

Moğol istilasına karşı herkesin korkup kaçtığı bir zamanda ümmeti cihada teşvik eden İbn-i Teymiyye'nin,

Kudûs tutsak iken ben nasıl gülebilirim deyip onun zincirlerini kırıp özgürleştiren Selâhaddin Eyyûbî'nin,

Hilafet yıkılınca herkesin tökezlediği bir devirde kıyamımız vacip oldu deyip kıyama kalkan Şeyh Said'in,

Batılılaşma hastalığının yaygınlaştığı bir dönemde İslami ilimleri şark medreseleriyle ayakta tutan Ahmedî Hânînin torunlarıdır Kürtler.

Kimdir bu Kürtler?

Tarihinin her sahifesinde katliam, işkence ve zulümlerin yazılı olduğu Kürtler, İslam tarihinin her devrinde de bu ümmetin yetimi olmuştur.

Halepçe'de "Daye behna seva te" diyen evlatların gazlarla öldürüldüğü,

Dersim'de kadın yaşlı demeden katledildiği, Zilan'da acımasızca katledilip derenin kanlarıyla kırmızıya boyandığı,

Roboski'de çoluk çocuk demeden bombaların yağdığı,

Enfal'de acımasızca öldürüldüğü nasıl bir vahşettir ki adına Kuran'dan süre konan bu katliam

bizlere diyor ki:

Kürtler elbette İslam ümmetinin yetimidir.

Ağrı, Başbağlar, xoşhali ve daha nice katliamlarla parçalara bölünmüş Kürtler, elbette İslam ümmetinin yetimidir.

İslam'a fedakârlıklarının ve hizmetlerinin karşılığı bu dünyada istibdat, işkence ve çilekeş bir hayat olan Kürtler,

Elbette İslam ümmetinin yetimidir.

Kimdir bu Kürtler?

Günümüzde parçalara bölünmüş, yeryüzünün çeşitli yerlerine sürgün edilmiş

Dilleri ve varlıkları inkâr edilip

Asimilasyon ve baskıyla bir kalıba sığdırılmaya çalışılan Kürtler,

Elbette İslam ümmetinin yetimidir.

Tarihini kan ve gözyaşı ile yaşayan Kürtler; tüm planlara, oyunlara ve saldırılara rağmen yolumdan dönmemiştir.

Bütün fedakâr ve cefakâr Müslüman Kürtlere ithafen...

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.)'a, salât ve selam hayatıyla bizlere örnek olan Resulü (s.a.v.)'nedir.

Bir kimse iman ettikten sonraki hayatını İslam çerçevesine oturtmak zorundadır. İslam'ın çizdiği sınırlar içerisinde hareket edip ona göre yaşmalıdır.

Allah (c.c.) insanı yaratacağını meleklerle bildirince verdikleri ilk tepki:

“...fesat çıkaracak ve kan dökecek birini mi yaratacaksın?”¹

Şeklindeki tepkileri insanın genel itibarıyla kötülüğe meyilli bir nefse sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca insanın sahip olduğu fitratin dışına çıkarak sapmaya meyilli bir varlık olduğunu da anlıyoruz.

Bizleri yoktan var eden Rabbimiz bizleri tek bir nefisten yaratıp bu durumu da bizlere Nisâ Suresi birinci ayette: **“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun...”²** şeklinde bildirip kabilelere ayırdığımızda birbirimize üstünlük taslamamız konusunda bizleri: **“Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekten bir dişiden yaratmış. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstünüdür O'ndan en çok korkmanızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdar olandır.”³** düsturuyla ikaz etmekte olup aramızdaki üstünlüğün yalnızca Allah (c.c.)'tan korkmak

olan takvaya bağlı olduğunu zikretmektedir.

Bizler de bu düsturu, gereği gibi açıklamaya gayret edip, ilahi mesaj ilemlerle ayrılınca, üstünlük taslanması üzerine ırkçılığı tanıtarak hangi ölçülerle milletimizi benimsememiz ve hangi ölçülerle milletimizden uzak duracağımıza değineceğiz.

İrkçilik (Asabiyet) Nedir?

İrk kelimesi Arapça'da "kök, bitkinin gövdesi, yaprağın sapı, damar, asıl, ırsî özellik, nesep, menşee, ata" gibi anlamlara gelir.⁴

Günümüzde kullanılan ırkçılık kavramını karşılayan asabiyet kavramı da vardır. Asabiyet kavramına bakacak olursak daha çok cahiliye döneminde kullanılmaktaydı. Cahiliye döneminde, aralarında baba tarafından kan bağı bulunan akrabanın oluşturduğu topluluğa asabe, bu topluluğun bütün fertlerini birbirine bağlayan ve herhangi bir dış tehlikeye karşı koymak veya saldırıda bulunmak söz konusu olduğunda bütün topluluk üyelerinin harekete geçmesini sağlayan birlik ve dayanışma ruhuna da asabiyet denilmekteydi.

Asabiyet kavramını ilk defa ilmi ve objektif bir metotla inceleyen, tarih ve devlet felsefesini açıklayan, bu kavrama en büyük ağırlığı veren İslam mütefekkeri İbni Haldun'dur. İbni Haldun asabiyet teriminin kendi felsefesinde ihtiva ettiği manayı tam olarak ifade eden bir tarifini vermiştir. Bu yüzden çeşitli araştırmacılar, asabiyet teriminin Mukaddime'de: dayanışma ruhu, cemaat ruhu, grup duygusu, kabilecilik, kan bağı,

¹ Bakara, ³⁰

² Hucurât, ¹³

³ Lisânul-Arap, İrk Maddesi

⁴ DiA, Asabiyet Maddesi

kan bağı, sosyal dayanışma gibi kavramlardan biri veya birkaçı karşılığında kullanıldığını öne sürmüşlerdir.⁵

Yine İbni Haldun'a göre asabiyet: En iptidai şekliyle, beşerin tabiatında bulunan zulüm ve düşmanlık temayüllerine karşı yine aynı tabiat-tan gelen akraba vb. yakınlarla acıma duygusu-nun doğurduğu yardımlaşma ve dayanışma eği-limidir.⁶

İrkçılığın (Asabiyet) Fayda ve Zararları Ne-lerdir?

Günümüzde sosyal hayatta kullanmış oldu-ğumuz ırkçılık kavramı genel itibariyle olumsuz anlam taşımaktadır. Bir ortamda ırkçılık ya-pıldığı dile getirilince akla ilk gelen kişinin mensubu olduğu kav-mini yüceltmesi veyahut da herhangi bir kavmi alçalt-ması gelmektedir. Bu aslında toplumun dile yüklediği anlam ile ilgilidir. Bizler ırkçılık kavramını kullandığımız zaman ilk etapta olumsuz bir anlam yüklemeye-ceğiz.

Esasında ırkçılı-ğın kendisinde bir za-rar söz konusu de-ğildir. Cahiliye döneminde düzenli askeri güvenlik ve hukuktan mahrum ya-şanıyordu. Bir şahsa zarar ve-rildiğinde mensubu olduğu millet hep birlikte karşı tarafa müdahalede bulunuyordu. Saldırıya maruz kalan tarafın ken-di kabilesini yardıma çağırması halinde bütün kabilenin galeyana gelerek bu çağrı uyarınca hareket etmesi, asabiyet kanununun kaçınılmaz bir gereği idi. Ki Cahiliye döneminde ardı arkası kesilmeyen kabileler arası savaşların temelinde bu kanun vardı.⁷

İslam'ın yasakladığı ve zararlı olan ırkçılık ha-reketi, ırkdaşı haksız bile olsa yanında savaşma-sıdır.

Cündeb bin Anber bin Temîm'e isnat edilen bir şiirde:

*"İster zalim ister mazlum olsun kardeşine yardım et."*⁸

Şeklinde ifade edilmiş, zamanla Arap atasöz-leri arasına giren bu ifade, yazısız bir kanun ola-rak telakki edilmisti.

⁵ DİA, Asabiyet Maddesi

⁶ Mukaddime, syf. 116-117

⁷ DİA, Asabiyet Maddesi

⁸ Meydani, II, 334

Şair Asla bin Abdullah'ın:

"Kardeşim bir topluluğa karşı haksızlık yapın-ca ben ona yardım etmeyeceksem haksızlığa uğ-rayınca da yardım etmem."

Başka bir şairin;

"Senin gerçek kardeşin seninle birlikte hare-ket eder, sen zalim olursan o da seninle birlikte zalim olur."

Manasındaki beyti, Cahiliye dönemindeki İslam'ın yasakladığı asabiyet anlayışının tipik ifa-deleridir.

İrkçılığın bu ve benzeri birçok zararları bu-lunmaktadır. Bizler zarar derken İslam'ın esaslarına ters düştüğünden ötürü zarar demekteyiz. Çünkü haksız olduğunu bile bile ırkdaşı-na yardım ederken ölenin cahiliye ölümü üzerinde ölmüş olduğunu Resu-lullah (s.a.v.)'tan öğ-renmekteyiz.

R e s u l u l l a h (s.a.v.) şöyle buyur-muştur:

"Kim ırkçılık propagandası ya-parak veya kabile-ciliğe/ırkçılığa destek vererek yoldan çıkmış bir topluluğun bayrağı altında öldürülürse onun ölümü câhiliye ehlinin ölü-mü gibidir."

Hz. Peygamber'in verdiği, haksız ve yanlış uygulamalarla ortaya çıkan cahiliye asa-biyetidir. Buna karşılık asabiyet, Allah (c.c.)'in emrini gerçekleştirme yolunda kullanılması arzu edilir bir şeydir.

Asabiyet ruhunun İslam'ın ölçüsüne göre kul-lanıldığı takdirde birçok fayda da barındırmakta-dır. Allah Resulü (s.a.v.) davet yaptığında kabile reislerine ulaşmaya çalışıyordu. Nitekim kabile-lerin reisleri iman edecek olursa ona bağlı olan insanlar da toplu bir şekilde iman edeceklerdi.

Esasında risalet veya herhangi bir ideolojinin başarıya ulaşması, öncelikle asabiyet ruhunun gücüne bağlıdır.¹²

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in;

"Allah, kavminin himayesinden destek al-mayan hiçbir peygamber göndermemiştir"¹³ ifadesi bu gerçeği vurgulamaktadır. Nitekim rea-

litede de peygamberler, risaletlerini tebliğ ederken kâfirlerin baskılarına karşı korunmalarını sağlayacak olan kabile asaletine, asabiyet ve kudrete sahip olmuşlardır.¹⁴ Bunu en güzel şekilde Efendimiz (s.a.v.)'in hayatında da görebiliriz:

Müşrikler ilk etapta Efendimiz (s.a.v.)'e karşı çıkamamışlardır. Çünkü amcasının himayesinde olan Efendimiz (s.a.v.) kabilesi yani asabiyet duyguları olan akrabaları tarafından korunup kollanıyordu. Bu durumun devamına bakacak olursak Efendimiz (s.a.v.)'in amcası vefat ettiğinde cereyan eden olumsuz hadiseler siyer kitaplarında geçmektedir.

İslam'da İrkçılığın Yeri

İslam'da ırkçılık dediğimiz zaman ne olursa olsun bu fikirde temel alınan soyun üstünlüğü, kabilecilik ve ırk davaları tamamıyla reddedilip yasaklanmıştır. Yani insanlar arasındaki üstünlüğün, samimiyetle cereyan eden Allah (c.c.) korkusu ve İslam ahlakının ölçütlerine bağlıdır. Rabbimiz de hayırda üstünlük için yarışmamızı¹⁵ Kur'an-ı Kerim'de buyurmuştur.

İslam'a baktığımız zaman bu konuda çok güzel bir şekilde bizlere yol göstermektedir. Kendi milletimizle başka milletten olan birilerinin arasına girdiğimizde öncelikle adalet ve hakkaniyet ile aralarındaki haksızın¹⁶ karşısında olmamız gerekir.

Ayrıca, asabiyet duygusuyla öfkelenen, asabiyet uğruna savaşırken yahut asabiyet davası güderken körü körüne açılmış bir bayrak altında ölen kimsenin ölümü cahiliye ölümüdür.¹⁷

Âl-i İmrân suresinin 103. ayetinde Müslümanlara hep birlikte Allah (c.c.)'in dinine sarılmaları emredildikten sonra, Allah (c.c.)'in cahiliye asabiyetinden kaynaklanan düşmanlıkları nasıl kardeşliğe dönüştürdüğü ve böylece onları bir ateş çukuruna düşmekten nasıl kurtardığı hatırlatılır. Başka bir ayette ise kötülük ve düşmanlık istikametinde dayanışma yasaklanarak **"iyilik ve takva üzerinde yardımlaşınız"**¹⁸ emriyle dayanışmaya ahlakî bir muhteva kazandırılmıştır.

Efendimiz (s.a.v.) cahiliye döneminde İslam'ın yasakladığı ırkçılığı çözüme kavuşturduktan sonra böyle bir düşüncenin bir daha oluşmaması için de gayret etmiştir.

Cabir (r.a.)'in naklettiğine göre: Muhacir ve Ensar'dan iki genç kavga etmişlerdi cahiliye döneminde olduğu gibi:

"Yetişin ey Muhacirler!", "Yetişin ey Ensar!"

Diyecek kendi taraflarını yardıma çağırıyorlardı. Olayı haber alan Rasulullah (s.a.v.):

"Bu ne hal! Cahiliye davası mı?"

Sözleriyle taraflara çıkıştı.

İbni Teymiyye bu hadisi zikrettikten sonra kişinin cahiliye halkının yaptığı gibi haklısına haksızına bakmaksızın kendi topluluğu lehine asabiyet davası gütmesinin caiz olmadığını, buna karşılık düşmanlık hisleri beslemeksizin ve hak kaygısıyla kendi yakınlarına yardım etmesinin gerekli veya tavsiye edilebilir bir davranış olacağını belirtmektedir.¹⁹

Müspet İrkçılık Ölçüleri

İslam, vasat bir dindir. Elbette ki insan fıtratına da en uygundur. Bir kimse aşırıya giderek İslam'ın tamamen ırkçılığı reddettiğini dile getirebilir. Ama öyle değildir. İslam müspet bir şekilde insanın kendi mensup olduğu milleti sevmesinde bir sakınca görmemiştir. Haksız olduğu halde ırkdaşlarının yanında olmasıyla ırkını geri kalan ırklardan üstün görmesini kesinlikle yasaklamıştır.

İslam'da üstünlük anlayışı, Allah (c.c.)'ın şeriatine bağlılık ve günümüzde Allah (c.c.)'ın kanunlarının uygulanması için harcanan çaba ile ölçülür. Başka da bir üstünlük olmayıp herkes arasında eşitlik vardır.

İslam Sancağının İçinde Başka Sancak Açılır mı?

İslam sancağı birdir ve dengi başka bir sancak olamaz. Şu var ki İslam sancağını geçmemesi şartıyla altında farklı milletlerin sancaklarını açmasında bir sakınca yoktur. Bunu biz Allah Resulü (s.a.v.)'in hayatında görmekteyiz. Şöyle ki baştaki ve üst kimlik olan sancak, İslam sancağı olmalıdır. Onun altında insanların kendi milletlerinin sancaklarını taşımasında bir sakınca yoktur.

Günümüze de bakacak olursak her bölgede farklı milletler vardır. Bizler de onlara hitaben tüm sancaklarını yok etmelerini hepsinin tek bir millet olup ve tek sancak altına gireceğini söylersek gülünç duruma düşeriz. Çünkü böyle bir şey olmayacaktır. İslam'ın fıtrat dini olduğunu dile getirmiştik. Bu alanda da İslam milletleri tek millet yapmaya zorlamaz. Yalnızca üst kimliklerinin Müslüman olduğunu ve üst kimlik olan sancağın da İslam sancağı olduğunu zikreder.

En doğrusunu bilen yalnızca Allah (c.c.)'dir.

¹⁴ Ebü'l Mehâsin eş-Şeybî, I, 325

¹⁵ Ebü'l Hilâl el-Askerî, I, 58-59

¹⁶ Müslim, İmâre, 57

¹⁷ Mukaddime, 117

¹⁸ Müsned, II, 533

¹⁹ A.g.e, syf. 86

¹⁵ Bakara, 148

¹⁶ Hucurat, 9-13

¹⁷ Müslim, İmâre, 57; Nesâî, Tahrim, 28; İbn Mâce, Fiten, 7; Müsned, II, 306, 488

¹⁸ Mâide, 2

¹⁹ İktî'ûs-sırâtı'l-Müstakim, syf. 70

Gerçi enzar-ı ehibbadan dahi dûr olmuşuz,
Rahmeti mevlaya yaklaşmakla mesrur olmuşuz.

Hak yolunda müflis u hane-harab olduksa da
Bu harabiyetle biz manada ma'mur olmuşuz.

Ehli hakkız, korkmayız idamdan berdardan,
Çünkü te'yidi ilahi ile mensur olmuşuz.

Hakîmi Mübtil yedinden madrubin olduksa da
Emri Hakla şarrı gara hakkını ifaya memur olmuşuz.

Kul bize zulmen mucazat etse de perva etmeyiz,
Şüphemiz yoktur ki indillahta me'cur olmuşuz.

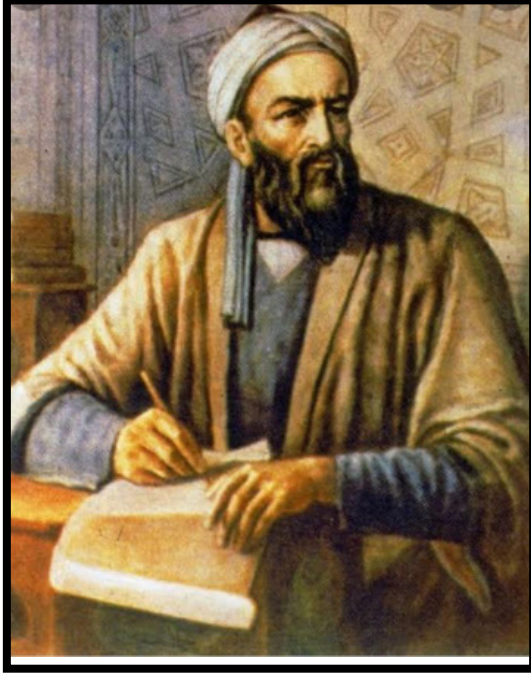
Salih'im, ehl-i salahım. Dine can kıldım feda,
Lütfü hakla taşnegan-ı ab-ı Kevser olmuşuz.

SEKANT KÂŞIFI BİR KÜRT

Mervan
ERDEM

Ebu'l Vefâ el-Kûrdî

940 yılında İran'da bulunan Buzgan kasa-basında dünyaya gelmiştir. İlim tahsiline amcası Ebu Amr Mugazili ve Yahya bin Kimib'in yanında başlayan Ebu'l Vefâ el-Kûrdî, 959 yılında Bağdat'a gitti. Ölümüne kadar da burada bilimle meşgul oldu.

Trigonometri üzerine çalışmalar yaptı. Bu alanlarda kitaplar yazdı. Batlamyus'un ve Diophantos'un eserlerini inceleyip açıklamış, astronomi sahasında ise Ay'ın hareketleri üzerine çalışmalar yapmıştır. Matematik ve astronomideki hizmetleriyle bilim tarihinde önemli bir yer tutmuştur.

Ebu'l Vefâ el-Kûrdî, yıldızların eğimlerinin kesin ve doğru bir şekilde ölçülebilmesi için bir duvar oktantı geliştirdi. Bundan başka trigonometri çizelgelerinde hesaplamalar yapmak için gelişmiş metotlar üretti ve küresel trigonometri-deki bazı problemlerin çözümü için yeni yöntemler keşfetti. Astronomik gözlemler için sinüs ve tanjant değerlerini gösteren çizelgeleri on beşer dakikalık açı aralıklarıyla hesapladı. Trigonometrinin altı esas oranı arasındaki trigonometrik ilişkileri ilk defa ortaya koydu. Ayrıca küresel tri-

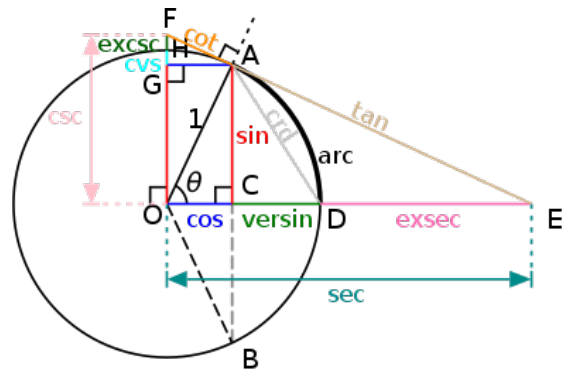
gonometride sinüs teoremini açıkladı.

Ebu'l Vefâ, Habeş el-Hasib ve el-Merzevî gibi önemli matematikçileri izleyerek tanjant ve sekant fonksiyonlarını tanımladı. Sekant kâşifi olarak genellikle Kopernik olarak bilinse de ünlü bilim tarihçilerinden Monte Candon ve Carra de Vaux'un araştırmaları sonucu bu buluşun Ebu'l Vefâ'ya ait olduğu tespit edilmiştir.

Trigonometrinin yanında cebir ilmi üzerine de derinlemesine çalışmalarda bulunan Ebu'l Vefâ o zamana dek bilinmeyen dördüncü dereceden denklemlerin çözümünü gerçekleştirdi. Kitab'ul Kâmil, Trigonometri ve Astronomiden bahseden meşhur eseridir. Eserin el yazma bir nüshası Paris National Kütüphanesi'nde 1138 numarada kayıtlıdır. Eser Sedilot tarafından tercüme edilerek basılmıştır. Ay üzerinde bir kratere O'na ithafen Abul Wafa adı verilmiştir.

Ünlü bilim tarihçisi Cajori "History of Mathematics" adlı eserinde onun hakkında şöyle demiştir: "Ebu'l Vefâ şüphesiz ki Harezmi'nin matematik ve geometrideki buluşlarını önemli ölçüde geliştirdi. Özellikle de geometri ile cebir arasındaki münasebetler üzerinde durdu. Böylece bazı cebirsel denklemleri geometri yoluyla çözmeyi başardı. Diferansiyel hesap ve analitik geometrinin temelini kurdu. Ayrıca Battani'nin trigonometriyle ilgili eserlerini inceleyerek girift ve anlaşılmayan yönlerini açıklığa kavuşturdu" demektedir.

Ebu'l Vefâ el-Kûrdî ilim tahsili için gittiği Bağdat'ta 998 yılında hayata gözlerini yumdu.

¹Bu biyografi yazılı ve görsel kaynaklardan derlenerek hazırlanmıştır.

ÖNCE DEN İNSANLAR TEK BİR ÜMMETTİ

Yaşar
AYDIN

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: *“Nübüvvet içinizde, Allah (c.c.)’ın dilediği kadar devam eder; sonra dilediği zaman onu ortadan kaldırır. Sonra, nübüvvet sisteminde bir hilafet olacaktır. Bu da Allah’ın dilediği kadar devam eder, ardından Allah (c.c.) onu da -dilediği zaman- ortadan kaldırır. Sonra ısırcı bir saltanat olur. O da Allah (c.c.)’ın dilediği kadar devam eder, sonra Allah (c.c.) dilediğinde onu ortadan kaldırır. Daha sonra ceberut bir saltanat/bir krallık/zalim yönetimler başa gelir, o da Allah (c.c.)’ın dilediği kadar devam eder, ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldırır. Sonra, nübüvvet sisteminde bir hilafet olur.”* buyurdu ve sonra sustu.

Peygamber efendimiz (s.a.v.)’in vefatından sonra hilafet, Raşit halifelerin üzerinden hayat buldu. Sonra hilafet saltanata dönüşüp önce Emevîlere sonra Abbâsîlere daha sonra Osmanlılara geçti.

Hilafetin aileden aileye geçmesi her ne kadar hilafetin tam olarak arzulanan şekliyle ihya edildiğini göstermese de yine yönetim şeklinin İslam olması değer yargıların İslam’a göre olması için yeterliydi.

Hadiste geçtiği hal üzere sonradan zorba yöneticiler ortaya çıktı ve yaptıkları ilk iş İslam hi-

lafetini kaldırmak ve halifeliliği yasaklamak oldu.

Halifeliliğin ve hilafetin olmadığı bir yerde İslami değer yargılardan söz edebilmek mümkün değildir. Çünkü artık dengeler değişmiştir.

Birinci dünya savaşından sonra Fransa ile İngiltere arasında Sykes-Picot adı altından gizli bir sınır antlaşması imzalandı. Bunun ile tek bir halife altında toplanmış olan İslam Ümmeti parça parça yapıldı. Ve her bir parçanın başına kendilerine itaat edecek zorba ceberut yöneticiler atladılar. Hem sistemleri hem de yöneticileri değiştirdiler. Kimi yer krallık oldu, krallarını ve meliklerini atadılar. Kimi yer ise cumhuriyet oldu, Cumhurbaşkanlarını ve reislerini atadılar.

Arap yarımadasını 7 ülkeye böldüler. Yemen, Suud, Katar, Kuveyt, Bahreyn, Abu Dabi, Umman gibi küçük ülkeler haline getirdiler.

Şam diyarını parçaladılar. Oradan Suriye, Ürdün, Lübnan, Filistin ve sonrasından da İsrail’i kurdular. Sonra Horasan bölgesini parçaladılar. İran, Pakistan, Afganistan gibi birçok ülkeye ayırdılar. Sonra Türk bölgelerini parçaladılar. Türkmenistan, Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan, Azerbaycan, Doğu Türkistan, Türkiye gibi birçok parçaya böldüler. Her bir parçanın başına da kendilerine itaat edecek bir haini yönetici olarak atadılar.

Osmanlı'nın Kürdistan olarak isimlendirilen geniş bir toprak parçası vardı. Osmanlı'nın resmi haritalarında bu isim yer almaktadır. Kürdistan bölgesi. Evet, yanlış duymadınız. Kürdistan diyarında Kürt halkları dilediğince özgür bir şekilde yaşardı. Kendi dillerini konuşurlar ve İslam'ın gölgesi altında Hilafetin emrinde Müslümanca yaşamaktaydılar.

Kürdistan bölgesinde yaşayan Kürt halkları hilafete son derece bağlı kimseler olduğu için İslam'a ve İslamî değerlere bağlı kaldıkları için o dönemde onları Osmanlı'ya ihanete zorlayamadılar. Diğer bölgelerde buldukları hainleri onların içinde bulamadılar. Ve onlardan intikam alırcasına Kürdistan bölgesini dörde böldüler. Birazını İran'a, birazını Suriye'ye, birazını Irak'a birazını da Türkiye'ye bıraktılar. Birlikleri dağıtılan Kürt halkları hilafetin yokluğunda bu bölgelerde çok zulümler gördüler. Sünnî olmaları hususunda, Şii İran onların haklarını hep gasbetti. İran'da Sünnî bir Kürt olmanın zorluklarını ancak orada yaşayanlar sizlere anlatabilirler. Suriye'de ise yine mezhepçi Baas yönetimi altında Kürt halklarına bir kimlik bile çok görüldü. Haseke bölgesinde her türlü hizmetten mahrum bırakılmış bir şekilde terk edildiler. Türkiye de ise hilafetin kaldırılmasına razı olmayıp Şeyh Said (rahimehullah)'ın önderliğinde başkaldıran bu halka sırf İslam'ı istedikleri için büyük işkenceleri, büyük dertleri reva gördüler. Allah (c.c.) bunları onlara reva görenleri kahruperişan etsin.

Peki, bugün durum nedir?

Bugün Kürt halkları içerisinde onları içinde bulundukları ahvalden çıkartabilmek ve onları kurtarabilmek adına birtakım örgütler ortaya çıkmıştır. Ancak bu, Sünnî Müslüman olan Kürt

haklarına vurulan darbenin 2. aşamasıdır. Birinci aşamada hilafetin gölgesinden onları uzaklaştırdılar. İkinci aşamada da bu örgütlerle onları İslam'dan uzaklaştırma çabası baş gösterdi. Bu ise birincisinden daha önemlidir. Evet, bir insan vatansız halifesiz yaşayabilir, ancak İslam'sız Allah'sız nasıl yaşayabilir.

Rabbimize hamd-u senalar olsun ki üzerlerine bu kadar tuzak ve plan kurulan bir halk halen dahi İslam'ın en büyük ümitlerinden birtanesidir. İslam'a, âlimlere ve İslam ile gelen değerlere gösterdikleri değer ile kendilerini zorda olsa koruyabilmişlerdir. Onlar için ve diğer Müslüman milletler için tek çıkış yolu kendi değerlerini korumak ile birlikte İslam'a tutunmaktır. Tek çıkış yolu bu milletleri asimile etmek için uğraşmayan bilakis onları kendi değerlerini yaşatmaya davet eden Hilafet yönetimini yeniden kurmaktır. Hilafet ise nübüvvet üzere er ya da geç kurulacaktır. Ve Kürt halkları da bu uğurdaki en büyük destekçilerdir.

BİZ BİR ÜMMETİZ

Mücahid
İSLAM

Hamd, üstünlüğü sadece takva olarak bize vahyeden Allah (c.c.)'a; salât, başta ırkçılık olmak üzere tüm cahiliyeyi ayakları altına alan Muhammed (s.a.v.)'e; selam ise dünyanın doğusundan batısına kadar tüm müminlerin üzerine olsun.

"Ey insanlar! Şüphesiz ki sizleri bir erkek ve dişi den yarattık. Karşılıklı olarak tanışıp kaynaşmanız için sizleri halklara ve kabilelere ayırdık. Gerçek şu ki Allah katında en değerliniz, en takvalı olanınızdır. Şüphesiz ki Allah; (her şeyi bilen) Alîm, (her şeyden haberdar olan) Habîr'dir."

Ayetin hemen girişindeki hitabe dikkatlerinizi çekmek istiyorum:

Zira ayet, "Ey iman edenler!", "Ey kâfirler!", "Ey İsrailoğulları!" diye başlamadı.

Genele hitap edip "Ey insanlar!" diye başlıyor.

Ayet tüm insanların dikkatini üstüne çekerek devamında "sizleri halklara, kabilelere ayırdık" diyor.

Ey insanlar! Hiç şüphesiz ki sizi Âdem'den ve Havva'dan yarattık.

Hristiyan'ıyla Yahudi'siyle; mü'miniyle

Müslümanı ile; Türküyle, Kürdüyle, Arab'ıyla Acem'iyle. Hepsine sesleniyor.

Hepiniz Âdem'in ve Havva'nın çocukları sizsiniz.

Hepiniz kan bağıyla birbirinize bağlıyorsunuz. Sizi birbirinizle tanışasınız diye kabilelere, halklara, toplumlara ayırdık.

Sizleri kabilelere toplumlara ayırmamız; kiminiz Acem, kiminizin Arap olması, kiminiz siyah, kiminizin beyaz tenli olması, kiminiz Kürt kiminizin Türk olması, kiminiz doğulu kiminizin Batılı olması, kiminiz Türkçeyi, Rusçayı, İngilizceyi kiminizin Kürtçeyi, Arapçayı, Almancayı konuşmanızdan dolayı birbirinize üstünlük taslamak, büyük görmek, seçilmiş görmek, övünmek için değildir.

Sizin birbirinize olan üstünlüğünüz, ancak takvadır. Buda Allah (c.c.)'ın katında ve mahşer meydanında açığa çıkacak bir üstünlüktür.

Allah (c.c.) katında en üstününüz en muttaki olanınızdır. Allah (c.c.) katındaki tek üstünlük mutlak bir şekilde takvadır. Allah (c.c.)'tan en çok korkanızdır. İslam'ı en güzel bir şekilde yaşayan ve yaşatanınızdır. Allah (c.c.)'ın emirlerine en güzel bir şekilde teslim olan ve onun haramlarından en çok korkanızdır. Tevhid ve sünnet çizgisinde bir hayat yaşayanınızdır.

Kürd'ün Türk'ten değil, Arabın Acem'den değil, siyahın beyazdan değil. Allah (c.c.) katında üstünlük takvadır. Allah (c.c.)'ı en çok tanıyan onun Resulu'nun sünnetinin peşinden gideninizdir en üstün olan.

İşte İslam, tüm insanlığa bu şekilde hitap eder. İnsanları sınıf sınıf ayırmaz ve onların hepsini yaratılış itibarıyla bir sayar. Onların içinden dil, ırk renk, aile, soy, aşiret veya diğer sebeplerden ötürü birbirinden üstün kabul etmez. Ancak iman ve takva ile üstünlükleri belirlenir bu da ancak Allah (c.c.)'ın kendi katında belli edeceği bir şeydir.

gündeme gelmişti. Hatta aklımıza kazılan ve yüreğimizi parçalayan bir haber Samsun'dan gelmişti. Suriyeli göçmen Eymen, hamamda 20 kişilik bir grubun saldırısına uğramış ve ne yazık ki 16 yaşındaki Eymeni bıçaklayarak katletmişlerdi. İşte ırkçılık ile yetişen bir neslin vahşeti!

Avrupa'da ise beyazlar siyahlardan üstün tutuldu. Bu şekilde beyazlar siyahları ezdi. Binlerce siyahî katledildi ve halen bu savaşın sürdüğünü görmekteyiz. Buna benzer medeniyetin beşiği(!) olan Avrupa'da 1980'lerde İsviçre'de fakir olan çocukların devlet tarafından açık artırma ile satılıyordu. Çiftliklerde çalıştırılıyor, zulüm ediliyordu.

Bugün dünya düzenini ifsad eden tağutlar ise insanları siyah, beyaz; Kürt, Türk; zengin, fakir isimleri ile parçaladı. Kimilerini kimilerine üstü kılmaya başladılar. Akabinde kavmiyetçilik, milliyetçilik bayraklarını çekip bayrakların altında milyonları topladılar. İnsanları birbirine karşı karşıya getirip savaştırdılar. İnsanların zihinlerine hatta damarlarına kadar ırkçılık aşılandı. Küçüğünden, büyüğüne; kadınından erkeğine herkes ırkçılık zihniyeti ile yetişti. Kendi ırklarındakileri kabul edip olmayanlara düşman oldular.

Kürtlere, "Ne mutlu Türküm diyene" sözü ezberlettirildi. Türklere ise "en iyi Kürt ölü Kürt'tür" denildi. Damarlarında ırkçılık kanı akan insanlar diğer ırklara düşman kesildi. Yakın tarihlerde (08.09.2022) Mardin'den Sakarya'ya fındık toplamak için giden Kürt asıllı aileye köy halkı saldırıyordu. Bunun gibi "Konya'da mülteci gençler bıçaklandı", "Darp edilen 3 Kürt öğrenci okulu bıraktı" manşetleriyle haftalarca ırkçı saldırıları

Peygamberimiz (s.a.v.)'in ırkçılığa, kavmiyetçiliğe karşı tutumu şöyleydi:

"İrkçılığa çağıran bizden değildir. İrkçılık davası uğruna savaşan bizden değildir, ırkçılık davası uğruna ölen bizden değildir."

"Allah Resulu'nun sahabisinden olan ve ilk Müslümanlardan olan Bilal (r.a.) ile Ebu Zer (r.a.) tartışmış bu esnada Ebu Zer (r.a.), siyahi olan annesinden dolayı Bilal(r.a.)'ı ayıplamıştı. Buna çok içerleyen Bilal (r.a.), Allah Resulü'ne gidip durumu anlatmıştı, bunun üzerine Allah Resulü Ebu Zer (r.a.)'i gördüğünde onu söyle uyarmıştı: "Ebu Zer! Onu annesinden dolayı mı ayıplıyorsun? Demek ki sen, kendisinde hala cahiliye (den izler) bulunan bir kimsesin."

İşte İslam'ın cahiliye olarak kabul ettiği ırkçılığa bakışı bu şekilde. Bundan dolayı acem veya Arap; Kürt, Türk; Zengin veya Fakir fark etmeksizin

zin tüm iman edenleri kardeş kabul edip onları Allah (c.c.)'ın huzurunda tek safa koyar, onları bir sayar.

**“Mü'minler ancak kardeşlerdir. Kardeşlerini-
zin arasını düzeltin ve Allah'tan korkup sakının.
Umulur ki merhamete nail olursunuz.”**

Yeryüzünde ırkçılık davasını güden her ırkçı insan, her milliyetçi insan şunu unutmamalıdır ki şeytanın Allah (c.c.)'a isyanında dolayı ona da bir pay vardır. Çünkü ırkçılık, milliyetçilik Allah (c.c.)'a karşı ilk isyanın adıdır.

**“Hani biz meleklere: “Âdem'e secde edin.”
demiştik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O di-
retti, büyüklendi ve kâfirlerden oldu.”⁴**

Topraktan yaratılan Âdem (a.s.)'e secde (say-
gı) edilmesi emredildi. Tüm melekler secde etti-
ancak iblis secde etmedi.

**tasladı. Oranın halkını gruplara ayırıp onlardan
bir bölümünü mustazaflaştırıyor/güçsüzleştir-
iyor; erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını
diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.”**

**“Kavmini hafife aldı/onursuzlaştırdı/aptal-
laştırdı, onlar da ona itaat ettiler. Şüphesiz ki
onlar, fasık bir topluluktu.”⁸**

Firavun'un böyle yapmasının gayesi kavmini parçalayarak, gruplara bölerek, onları istekleri doğrultusunda yönlendirip, otoritesine başkal-
dırmayıp Firavuna kesin bir şekilde itaat edecek bireyler yetiştirmekti. Firavun kavminin bazıları zengin, bazıları fakir yapıyordu. Bazılarını ken-
di yanında konumlandırıp bazılarını da onlara hizmetçi kılıyordu. Şu anki smokinli firavunlar ise bazılarını Kürtçülük bazılarını Türkçülük ideolo-
jisini aşılayıp, bu iki kesimi karşı karşıya getirip böylelikle saltanatlarını sürdürüyorlar. Koltukla-
rının altındaki pislikleri ırkçılık ile örtüyor, elle-
rindeki kanı Kürt halkının ve Türk halkının üstüne

Peki, neden secde etmedi?

**“Dedi ki: “Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni
ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.”⁵**

**Yani dedi ki : “Benim cinsim, benim ırkım
Âdem'den daha hayırlıdır. Ondan daha üstün-
dür dedi. Onu çamurdan beni ateşten yarattın,
dedi. Bundan dolayı yeryüzündeki ilk isyan ırk-
çılık isyanıdır. Günümüzdeki ifadesi ile milliyet-
çiliktir. Ondan dolayı her milliyetçi insan şey-
tandan bir paya sahiptir.”⁶**

Şu anda şeytanlaşmış tağutlar ve smokinli firavunlar tıpkı ataları gibi ırkçılığı gündemde tut-
tup sürekli milletleri ikiye ayırıp, iki tarafı karşı
karşıya getirerek istekleri doğrultusunda kavim-
leri yönetebiliyorlar.

“Şüphesiz ki Firavun, yeryüzünde üstünlük

sürerek temizliyorlar. İşte İslam böylesi kişilerin şeytanî fikirlerini yerleyeksan edip İslam kar-
deşliğini, ümmet şuurunu onlara aşıyor. Allah Resul'ü (s.a.v.)'nün güzel örnekliğini burada da
görüyoruz. Yukarıda Bilal (r.a.) ile Ebu Zer (r.a.) arasındaki diyaloga karşı Allah Resulü (s.a.v.)'nün tavrını görmüştük. İslam'ın hüküm sürdüğü yıl-
larda Tevhid sancağının dalgalandığı toprakların üstünde hiçbir dönemde, müminler ile diğer ırk-
lar mensup veya kendi öz dilini konuşan millet-
ler arasında hiçbir şekilde ufak bir tartışma bile olmamıştır. Çünkü İslam tüm insanlığı yaratılış itibarıyla Allah (c.c.)'ın katında bir sayar.

Hamd, başta da son da Âlemlerin rabbi olan Allah (c.c.)'a mahsustur.

Selam ve dua ile...

² Ebu Davud, 5121

³ Buhari, 30, Müslim, 1661

⁴ Hucurat, 10

⁵ Bakara, 34

Yıllardır insanî ve islamî hakları ellerinden alınmış olan Kürt halkının sorunları ve çözümleri hakkında camia olarak sizin düşüncelerinizi, çözüm ve önerilerinizi öğrenmek istiyoruz. Bu hususta bizi aydınlatıcı açıklamalarda bulunursanız seviniriz.

İlk önce şunu kabul etmemiz gerekir: Kürtler tarih boyunca insanî ve islamî hakları gasp edilmiş, toprakları 4 veya 5 parçaya bölünmüş, başta kendini Kürtlere nispet eden örgütler ve islama nispet eden lider ve devletler tarafından samimi duyguları suistimal edilmiş, envai çeşit zulüm ve katliama maruz kalmış mazlum ve mustaz'af bir halktır. İşin daha üzücü tarafı ise: Bu örgütler ve devletler, kendi halkları olduğu halde gerek Kürt olmaları hasebiyle gerekse dindar bir halk olmaları hasebiyle bu halka sürekli zulüm uygulamıştır. Irak, İran, Suriye, Türkiye; Saddam, Esed gibi liderler ve Kürt sol örgütler bunlardan sadece bir kısmıdır.

Açıklamanızdan anladığımız kadarıyla, Kürt sol örgütler aynı ırka ait oldukları halde bu halka sırf dinleri yüzünden, kendini İslam'a nispet eden lider ve devletler ise kendi halkları oldukları halde, Kürtlere ırkından dolayı zulüm uygulamıştır. Doğru mu?

Kısmen doğru ama daha detaylı açıklamamız gerekecek. Şöyle ki: Kendini İslam'a nispet eden ülkeler ve liderler; Kürtlerin insanî ve islamî taleplerini reddetmekle birlikte, Kürtlerin uyanışına, ilerlemesine ve bağımsızlığına engel olmak için sürekli yasaklamalarda bulunmuşlardır. Bu yasaklamalarla sorunun çözülmediğini görünce alternatif çözümlere başvurmuşlar.

Alternatif çözüm dediğiniz şeyler nelerdir?

Bu zalimlerin Kürt halkına reva gördüğü envai çeşit zulüm olmuştur. Bunlardan bir kısmı şunlardır:

1. Bu halkın dilini ve kültürünü yasaklamışlardır. Ne gariptir ki dedeleriyle birlikte İngilizlere karşı savaşan bu kimselerin torunları, savaşıkları düşmanın dilini öğrenilmesi gereken zorunlu dil olarak uygularken beraber sırt sırta savaşıkları Müslüman Kürt kardeşlerinin dilini yasaklamışlardır. Bizim bu kimselere en büyük tavsiyemiz: Çanakkale şehitliğini gezmeleridir. Belki orada dedeleri ile birlikte aynı cephede şehit olan (inşallah) Kürt kardeşlerini görüp biraz utanırlar.

2. Çeşitli adlar altında programlar düzenleyerek Kürt nüfuzunu azaltmaya ve çoğalmalarını engellemeye çalışmışlardır. Nüfuz planlaması programları, aşılama gibi.

3. Birey ve toplu olarak sürgüne göndermişlerdir. Dinî ve siyasî liderlerini, kanaat önderlerini, aydınlarını ve din adamlarını sürgüne göndererek Kürt halkının kendi liderleri ile bağlantısını koparmaya çalışmışlardır. Bunun dışında kimi zaman Kürt halkını topluca sürgüne göndererek bu halkın birbiriyle güç bulmasına engel olmaya çalışmışlardır. Bu hususta en çok yapılan şey ise Kürtleri kendi topraklarından sürgüne gönderip onların topraklarına başka ırktan vatandaşları yerleştirmek olmuştur. Bu şekilde Kürtlerin yaşadığı coğrafyaların demografik yapısını değiştirmeyi amaçlamışlardır. Bu sürgünleri, zorunlu

göçleri Türkiye 'Zorunlu İskân Politikası' adı altında yaparken Suriye 'Arap Kemerî' projesi adı altında yaptı. Aynı şekilde Irak'ta da Kürtler değişik adlar altında topraklarından sürgün edildi.

4. Kürt halkını işkence ve zindanla cezalandırmışlardır. Artık biz Müslümanlar başta olmak üzere bütün insanların şunu açıkça ifade etmesi gerekir: Bu devletlerin Kürt halkına yapmış olduğu eziyetler, insanın kanını donduracak derecede olmuştur.

Köylerde çoluk-çocuk herkesin gözleri önünde insanları çırılçıplak soyup üst üste yığmaları, falakaya yatırma-ları, ayak tabanı derilerini soyup tuzlamaları, gözaltına aldıkları insanların tırnaklarını soy-maları, tecavüz etmeleri, Filistin askısına asmaları, elektrik vermeleri, hayaları bur-maları gibi dile getirmekten haya edeceğimiz daha birçok ağır işkence-leri bu halkın üzerinde denemişlerdir. Bu işken-celerin en kötüsü ve en ağır-ı ise: Erkeğin gözleri önünde hanımını taciz etmeleri, hanımının gözleri önünde ise erkeği taciz etmeleri, yaşlı bir annenin gözleri önünde ise çocuğuna ağır işkenceler yapmaları olmuştur. Bunu bir eş olarak veya bir anne-baba olarak biraz tasavvur edersek olayın vahametini daha iyi anlamış ola-cağız. Belki bu dediklerimiz çok inandırıcı gel-meyecek ama hakikat bu dediklerimizin daha da ötesindedir. Bizzat benim faillerini bildiğim üç olay vardır: Birinde kolluk kuvvetleri islami kimliğinden dolayı gözaltına almış olduk-ları baba ve oğula, birbirlerine tecavüz etmeleri için çok ağır işkence yapmışlardı. Bir diğer olay ise yine kolluk kuvvetlerince Kürt sol örgütüne mensup olduğu iddiasıyla gözaltına alınan yaşlı birinden istedikleri bilgileri alamayınca gözleri önünde küçük çocuğuna işkence etmeleri olayıdır. Diğerisi ise daha hafif ama daha üzücü bir olaydı. Köye baskın yapan askerler çok yaşlı bir teyzeyi evinde 17. Yüzyılda yaşamış Kürt edebi-yatçısı Ahmed-i Hani'nin (Ehmedê Xanî) resmi-ni bulduklarından dolayı tutuklamışlardı. Ben kendim bu yaşlı teyzeyi gördüğümde çok yaşlı,

başında klasik doğu tarzı beyaz bir tülbentle örtülü hasta bir vaziyetteydi ve bu resim zincir-lenmiş ellerine tutturulmuş bir şekilde zorla yü-rütülerek mahkemeye çıkarılıyordu. Bu coğrafya bunlar gibi binlerce olaya şahit olmuştur. Ancak bu olayların sadece çok bir kısmı medyada dile getirilmiştir.

Evet, maalesef bu üzücü olaylardan bir kısmı da Diyarbakır Kapalı Cezaevinde olmuştur sanırım.

Evet maalesef öyle oldu. 1981-1989 yılları arasında Diyarbakır 5 numaralı Kapalı Askeri Cezaevi'nde bu halka uygulan-an işkenceler semayı inletecek derecede olmuştur. Bu işkencelerin mağdurlarının medyaya düşen açıklamaları okuyunca insanın ağlamaması elde değildir. Bu mağdurlardan biri olan A.C med-yaya vermiş olduğu demeçte o gün maruz kaldığı işkenceleri şu şekilde ifade etmiştir:

"Önceden hücrelere geldiklerinde ellerimizi açmıyorduk. Onlarda aralıksız hücrelere girip ellerinde ne varsa onla vuruyordu. Vururken ayağımızı demire bağlıyor-lardı. Anlaşma yapmak istedik. 'Elinizi açın dedi-ğinizde açarız, ama bu aralıksız olmasın. Saatte bir gelin' dedik. Bir de vururken ayağımız demire bağlanmasın dedik. Kabul ettiler. Bir saatte bir gelmeye başladılar. Elimizi ayağımızı tuza koyu-yorduk, bir saat geç gelince rahatlıyorduk. Yara-lardan dolayı tuz yakıyordu ama inanır mısınız biz rahatlıyorduk. Kimisinin kemiği kırılmıştı, ki-misinin parmağı. Öyle bir haldeydik. Anlaşmaya bağlı olarak bir saat aralıklarla gelmeye başla-dılar. 15 dakika aralıksız vuruyorlardı. Öyle bir duruma geldi ki 'biz dövmekten yorulduk bunlar dayak yemekten yorulmadı' demeye başladılar. Bu anlaşma yarım gün sürdü. 'Hayır, saatte bir olmaz, sürekli dayak olacak' deyip anlaşmayı bozdular. Tekrar gelişi güzel; gece, sabah, öğlen durmadan gelip vurmaya başladılar. Kimisinin kemiği çıkmış, kimisinin parmağı kırılmış. Kırıl-mayanlar, gelip dayak atmalarını bekliyordu."

Bu cezaevinin mağdurlarından olan H.B' nin yapmış olduğu açıklamalar ise insanı dehşete düşürmektedir:

"Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş işkence yöntemleri hayata geçirildi. Ne kitaplarda yazıldı ne de filmlerde var. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir uygulama yok. Bir defa sen yoksun. Kafan eğik, ayak parmakların dışında sağa sola gözlerini gezdirmen yasak. Birlikte çıkıp mahkemeye gidiyorsun, yan yana kaldığın koğuş arkadaşına bakman işkence nedeni. Lağima sokma, dışı ye-

baha kadar söyleyen bir insanın sesini dinledim. O insanın sağ kaldığına inanmıyorum.

...

Suruç tarafından İbrahim Dayı vardı. 70'in üzerinde yaşı vardı. Avluya çıkarıldılar. Avluya bakan 4 koğuş vardı. Yaşlı bir amcamızdı. Askerler sırtına binerdi. 'Her Türk Asker Doğar' diye bağır derlerdi. İbrahim dayı bunu bir türlü beceremezdi. Bütün enerjisini kullanarak 'Hey Türk, Hey Türk' iki cümle kurardı. Omzundaki yüke dayanamaz yere düşerdi. Ondan sonra farklı hakaretler ederlerdi.

dirme, elektrik, falaka, pislik içinde bırakma, aç bırakma, görüşçüler üzerinden işkence, inanç, etnik kimlik ne varsa her şey üzerine işkence uygulandı. Herkesin gözü önünde copla tecavüzler yapıyorlardı. Gözümüzün içine baka baka yaptılar bunu. O insanın yakarışı göğü deliyordu. O ses tüm koğuşlarda yankılanıyor. O sesi duyan herkes dehşete kapılıp kendinden geçiyordu."

Bu mağdurların ifadelerinden hatırladığımız kadarıyla bu cezaevinde mahkûmlara –özür dileyerek- dışkı yedirme olayları da olmuştu.

Evet, evet aynen öyle... Bu mağdurlardan biri de N.S adlı vatandaş. Bu hususta yazmış olduğu kitapta o gün kendisine uygulanan işkencelerle birlikte birçok zulmü de ifşa etmiştir. Yazdıklarından bir kısmı şöyle:

"Diyarbakır 5 numaralı Cezaevi'nin her köşesinde farklı bir işkence vardı. Her yürüyüşte, her alanda, mahkemeye götürülürken işkence yapılıyordu. Mahkemeye götürüp getirilinceye kadar aracın içinde işkence yapılıyordu. Orada insanlık, bakın insan demiyorum, insanlığa karşı suç işlendi. Sabaha kadar 'Vurun ulan vurun. Ben kolay ölmem. Ocakta küllenmiş közüm, kalbimde bir çift sözüm var...' diye Ahmet Arifin o dizesini sa-

...

Düşünebiliyor musunuz? Bir insanın kafasından tutularak logara sokulması nasıl bir şey. Bu bende uygulandı. Başka insanlarda da uygulandığını gördüm. Önce kaba dayakla, bir sürü asker beni ortalarına aldılar. Sonra uzun boylu bir tutukluyu getirerek, 'Bunu kafa üstü kaldıracaksın, logara sokacaksın' dediler. Mustafa o korkusunu yenemedi. Debelendim. Ayağımla çenesine vurunca elinden kurtulup bel üstü yere düştüm. Yapabileceğim bir şey yok. Ne kaçabileceğin bir yer var, ne uçacağın bir yer var, ne bir kapı. Ayaklarımla kendimi logarın içine koydum. Boynuma kadar sokmaya çalıştım. Bu defa botlarıyla, tekmelerle, coplarla, kamçılarla vurmaya başladılar. Öyle bir şekil aldı ki ben o botlardan kurtulmak için kafamı pisliğin içine soktum. Bak tım olmuyor, öldüreceklerse öldürürler diye düşünerek iki elimi logarın kenarından tutup var gücümle o pislikle dışarı fırladım. Onlar etrafa kaçtılar. Benden kaçmadılar, benimle birlikte pisliğin etrafa saçılmasından dolayı kaçtılar. Sonra üzerime geldiler, gözlerimi açtığımda bir ranzanın üzerindeydim. Demek ki bayılmışım.

...

Bir gün dişim ağrıyordu. İdareye bildirdik. Bu gece bir şey yapamayız dediler. Diğer gün sabah

“Diyarbakır 5 Nolu Cezaevi bir işkence laboratuvarıydı”

gece bir şey yapamayız dediler. Diğer gün sabah saat dokuz sularıydı, gelip beni götürdüler revir diye bir yere. Tahta bir sandalye vardı beni oturttular. Üzerinde doktor önlüğü giymiş gibi görünen bir zebani elinde kerpeten hangisi ağrıyor diye sordu, bende ağrıyan dişimi gösterdim. ‘Sandalyeye bağlayın’ dedi. Ellerim ve gövdemden beni sandalyeye bağladılar, iki askerden biri sağıma, biri de soluma girdi. Bu benim ağzıma girdi. Bağarmaya çalışıyorum bağırıyorum. Kerpetenle tam dört tane sağlam dişimi çekti.”

Bu mağdurlar içerisinde kadınlarda var mıydı?

Elbette vardı. Bu zulüm kadın-erkek, genç-yaşlı demeden herkese yapıldı. Bunlardan biri olan R.K.K. o günkü zulümleri şu şekilde açıklamaktadır:

“O dönem yapılabilecek en kötü şeyler, hayal bile edemeyeceğiniz en kötü şeyler yapıldı. Gece yarısı kadın koğuşunun kapısı açılıyordu, Esat Oktay alkollü bir şekilde askerle içeri giriyordu. Kadınları taciz ediyordu. Boynumuzu tutup duvara yapıştırıyordu ve nefesimiz kesiliyordu. Tabi o sıra taciz ediyordu. Her türlü pisliği yapıyordu. Askerlerin karşısında bunu yapıyordu.

...
Ağır işkence yöntemlerin uygulandığı cezaevinde dayatmalardan biri de Türkçe öğrenme zorunluluğuydu. 70 yaşında olup Türkçe bilmeyen yaşlılar, Kürtçe konuştuğu için ağır işkenceler gördü. Anneleri ile Kürtçe konuşan tutuklular, ailelerinin gözleri önünde darp edildi. Türkçe bilmeyen yaşlılar dâhil ‘İstiklal Marşı, Andımız, Gençliğe Hitabe’yi ezberleyemedikleri için ağır işkenceler gördü.”

Türkçeyi öğrenemeyenlerin ağır işkencelere maruz kaldığını anlatan R.K.K. açıklamalarına şu şekilde devam etmiştir:

“Esat Oktay açık bir şekilde ‘Ben burada sizi Türkleştirmek için varım’ diyordu. Görüş yerinde ‘Türkçe konuş, çok konuş’ yazıyordu.”

Bir diğer mağdur kadın G.K. ise bu hususta şu açıklamalarda bulunmuştur:

“Çok dayak yedik. Mazgallardan izlenirdik. Mahremiyet diye bir şey yoktu. Şak diye kapı açılır, Esat Oktay (Cezaevi Müdürü Yüzbaşı) köpeği ile beraber içeri girerdi. Saatlerce bağırırdı, ‘Burası kadın koğuşu, burası bizim namusumuz’ diye. Kadınlar koğuşunda görev yapan gardiyanın lakabı ‘Horoz’du. Esat Oktay geldiğinde ağır işkenceler, hücre cezaları başlamıştı. Esat Oktay bana 6 ay boyunca köpeği Jo’nun kaldığı kulübede ‘Ben Kürt değilim Türk’üm’ demediğim için hücre cezası verdi. Yaşadıklarım ruhumun derinliklerinde derin yaralar açtı. Hala vücudumda fiziksel izlerini taşıyorum. Ayak bileklerimde söndürülen sigaraların izleri, falaka izleri hala duruyor.”

...
“Düriye Ana (o sırada tutuklu olan yaşlı bir kadın) Türkçe bilmediği ve Kürtçe konuştuğu için onu yanındaki tutsakla beraber döverlerdi. Sonra da ‘Düriye Ana’ya 1 haftada Türkçe öğreteceksin’ derlerdi. 1 haftada öğretmek imkânsız olduğu için öğretemediğimizden bir daha döverlerdi. Düriye Ana bunun için neredeyse 2 yılını hiç konuşmadan geçirdi. Sayımlarda Düriye Ana’nın yanında olanı da döverlerdi. Biz de Düriye Ana’nın sayıma kalkmamasını önerdik ama kabul edilmedi. Bunun üzerine her gün sırayla birimiz Düriye Ana’nın yanında durduk. Böylece hepimiz sırayla dayak yemiş olduk.”

İnternette tr.wikipedia.org’da geçen bilgiye göre hapisanede o yıllarda kalmış olan 32 kadın şahit oldukları zulümlerle ilgili şöyle demiştir:

“Elektrik dâhil bütün işkence yöntemlerini yaşadık ama en ağırı cinsel işkenceydi.”

“Tecavüz ettikleri kadınları kanlı etekleriyle koğuş koğuş dolaştırdılar.”

“Etekleri başlarımıza geçiriyor, altımızın çıplak olmasını sağlıyor, “gez” diyorlardı.”

“Banyodan çıkıp bornozla karşımıza gelip ve bize baka baka mastürbasyon yaptılar.”

“En büyük işkence, başka kadınların çıgıllıklarını dinlemektir.”

“11 yaşında ikiz oğulları olan arkadaşımızın oğullarına işkence yapıp sesini ona dinletmişlerdi.”

"Lağım sularının içine kadınları zorla soktular."

"Çocuğum görüşe geliyor ama bana yapılan davranışlardan dolayı benden korkuyor, o hiç sevmediğimiz gardiyanlara sarılıyordu. Çıktıktan sonra da bir süre kızım bana anne demedi."

"Serbest bırakıldım ve eve gittim. Beni yıllarca görmeyen annemin bana ilk dediği şey, 'Bunca yıl neredeydin?' olup kızlık muayenesine götürmek istediğini söyledi."

Kadın hakları savunucuları ve insan hakları savunucularının bu olaylara karşı o gün tepkisi nasıl oldu?

Bildiğimiz kadarıyla ciddi bir tepki olmadı. Var olan kısık sesli tepkilerde sistem tarafından bastırıldı. Şunu unutmamak gerekir, Ömrünü zulüm ile uzatmaya çalışan ülkelerde ve özellikle de içinde yaşadığımız ülkede şu iki kişinin savunucusu kolay kolay kimse olmaz: Birincisi, sisteme entegre olmamış Müslüman ve sisteme entegre olmamış Kürt. Mevcut sistem karşısında bu iki kesimin cinsiyetinin veya yaşının hiç ehemmiyeti yoktur.

Bu açıkladıklarımız kendi ülkemizde olanlar. Suriye'de, Irak'ta ve İran'da yapılan zulümlerinde buradaki zulümlerden kalan eksik bir tarafı yoktu. Irak'ta 2006 yılında mahkemede şahit olarak Saddam aleyhine ifade veren eski tutuklulardan olan Kürt bayanın medyaya düşen ifadesi şöyledi:

"Bir gardiyan, kadın mahkûmların göğüslerini ellemeyi alışkanlık haline getirdi. Bir gardiyan, 'sen benimsin' dediği bir başka kadını, ailesinin önünde tecavüz ettikten sonra vurdu. Bu kadın birkaç dakika hayatta kaldıktan sonra öldü."

Irak'ta, Suriye'de ve İran'da da bu durum Türkiye'de olanlardan farksız değildi. Hatta daha da fazlasıydı diyebiliriz.

Konu biraz dağıldı sanırım. Tekrardan kaldığımız yerden devam edelim isterseniz. "Bu devletlerin Kürtlerin uyanışına, ilerlemesine ve bağımsızlığına engel olmak için yasaklamaların fayda getirmediğini görünce alternatif çözümler uygulamaya başladı." diyerek bu çözümleri maddeler halinde açıklamaya çalıştınız. Buradan devam edelim isterseniz.

Evet, kaldığımız yerden devam edelim. Bu devletler Kürtlerin uyanışını ve direnişini engellemek için meşru gördükleri her şeyi yapmaya başladılar. Bunları yaparken ne mensubu oldukları dinlerini, ne mensubu oldukları mezheplerini ne de ülkelerinin öve öve bitiremedikleri kanunlarını umursadılar.

5. Bu halkın mallarına el koymuşlar, bağlarını, bahçelerini, evlerini ve köylerini yakmışlardır.

Özellikle Türkiye'de bu zulüm tam olarak yaşanmıştır. PKK ile Devlet arasında çaresiz kalan halkın bir kısmı köyden şehre göç ederken bir kısım halkta Avrupa ülkelerine göç etmiştir. Tabi bunun dışında evleri, köyleri yakılıp yıkıldığından ötürü yerinden göç eden halkın sayısı da çoktur.

PKK ile Devlet arasında kalan halk diye zikrettiniz. Bunu biraz açıkla mısınız?

Elbette. Dağdan köylere inen örgüt mensupları köylülerden gıda, elbise gibi ihtiyaçlarını karşıliyordu. Köylülerin büyük bir kısmı korkudan dolayı bu talepleri geri çeviremiyordu. Daha sonra askerler gelip PKK örgütüne yardım ettikleri gerekçesiyle köylülere tahakküm uyguluyordu. Kısaca, bir tarafta elinde silah olan bir örgütün korkusu, diğer taraftan da kendilerini korumaktan aciz olan ama örgüte yardım etmemeleri içinde baskı yapan askerlerin arasında kalan bir halk vardı. Siz olsanız ne yapardınız?

Evet, haklısınız. Konuyu dağıtmadan kaldığımız yerden devam edelim inşallah.

Evet haklısınız, kaldığımız yerden devam edelim.

6. Bu devletlerin bu soruna karşı ürettikleri diğer biz çözüm, katletme olmuştur. Bu öldürme olayları kimi zaman silahla, kimi zaman darağacıyla, kimi zaman işkenceyle, kimi zaman asit kuyularına atarak ve kimi zamanda kimyasal gazla zehirleyerek olmuştur. Bunlar bazen birer birer yapılırken bazen de topluca yapılıyordu. Dersim'de, Bingöl/Genç'te, Ağrı'da, Diyarbakır'da, Van/Erciş'te, Zilan'da, Irak/Halepçe'de, İran/Mahabad'ta ve Urmiye'de yapılanlar, bunlardan sadece birkaçı.

Soru: Özellikle Türkiye Bingöl/Genç'te, Dersim'de, Zilan'da, Irak'ta, Halepçe'de yapılan katliamlar tüyler ürperten cinstendi.

Cevap: Şahitlerin gün yüzüne çıkan ifadeleriyle bu katliamların vahşetini ve büyüklüğünü şuan daha iyi anlıyoruz. Şeyh Said olayları ile başlayan sürecin akabinde yaşanan olaylarda evlerde toplanan kadın ve çocukların diri diri yakılması, ekili arazilere saklanan kişilerin arazi ile birlikte ateşe verilmeleri, bebek çocuk yaşlı demeden birçok insanın süngülenerek katledilmeleri ve binlerce insanın İstiklal Mahkemeleri kararıyla idam edilmesi gibi olaylar asla unutulacak cinsten değildir. Ağrı, Zilan ve Dersim katliamlarından sonra derelerin oluk oluk kan aktığı anlatılır.

Dersim katliamı tanıklarından H.P o günleri şu sözleriyle açıklamıştır:

"Çocuk, yaşlı, genç, hamile kadın demeden Harçık Suyu kenarında kurşuna dizdiler. Öldürülenlerin cenazelerini suya attılar. Askerler; annemi, ablamı, iki küçük kardeşimi gözlerimin önünde öldürdü. Benimde öldüğümü sandılar. Ölülerle birlikte beni suya attılar. Ben ve bir ço-

cuk sudan kurtulduk. Ben elimi kardeşimin başının üzerine koymuştum. Askerlerin açtığı ateş sonucu kurşun iki parmağımı kopardı."

Bu katliamın şahitlerinden olan iki askerin daha açıklamalarını zikrederim ki olayların vahameti daha iyi anlaşılabilir.

Bu katliamda yer alan H. Adli askerin anlatımını şöyle:

"Bir alay komutanımız geldi, Konya'dan. Dedi ki: 'Arkadaşlar, vatandaşlar dünyada dört hain vardır.' dedi. 'Biliyor musunuz?' Biz nereden bilelim dört haini. 'bak' dedi. 'Biri fani (veya vali), biri kurt, biri domuz, biri de Kürt' dedi. Bu dördünü de aynı anda söyledi."

"Adamları vurduk, vurdular. Şimdi şöyle kol kola taktılar. Şöyle kol kola taktılar beş yüz, alt yüz kişiyi ağır makineli tüfeklerle şöyle öldürdüler. Harçık ırmağına koydular, ırmak kıpkırmızı aktı. Yalnız bir kadın kendisini suya attı, kaçtı kurtuldu."

"Bomba atıp içeri girdiler. Yetmiş üç kişiyi içerden çıkardılar, yedisi erkekmiş. Gerisi kadın ve çocuk."

Bu olaylarda görev alan E.A adli askerin şahitliği şu şekilde:

"Diyarbakır'dan 7 gün 7 gece yürüyerek gittik. Gittikten sonra bizi Ali Boğazi'ne verdiler. Gittiğimizde askerler evleri yakıyordu. Ulaştıkları tüm evleri yakıyorlardı..."

"Bombaları atmak zorundaydık mağaralara. Sonra gidip baktığımızda öyle çoğu yaşlı benim gibi. Getirip üst üste yığıyordu askerler ve üzerlerine gazyağı döküp ateşliyorlardı, Öyle canlı canlı..."

"Çok öldürüldüler! Askerlerden de ahaliden de çok insan öldürüldü. Yukarı Kutu deresinde ceset kokusundan durulamıyordu. İnsanları öldürüp atmışlardı. Öylesine felaket görülmemiştir. Askerler Allah'ın emrine karşı geliyorlardı ha..."

M.B. ise bu olaylarda görev alan bir askerin kendisine anlattıklarını şu şekilde paylaştı:

"Komutan, mermi pahalı kullanmayın dedi; kadınlara, çocuklara dipçikle vuruyorduk. Sonra tüfekler zarar görüyor dendi. Bundan sonra meşe kütükleri ile vurmaya başladık. Vura vura 10 yaşındaki çocukları öldürdük".

Zilan katliamının görgü şahidi Hacı Hamit'ten olayı dinleyen A.Ç. ise o günkü olanları şöyle anlatmaktadır:

"Birhan köyünü ateşe vermişlerdi. Fakat ben görmedim, o zaman çocuktum. Köyümüzden Hacı Hamit de o halde kaçmış, ekinlerin arasın-

dan gizlenerek gelmiş, Birhan köyüne ulaşmıştı. 'Tüm köy halkını evlere kapatıp sonra ateşe verdiler, insanları canlı canlı yaktılar.' diyordu.

Hacı Hamit yeminle şunu söylüyordu: 'Kapının eşliğinden Mehmedî Salihî Xelê'nin evine baktım, içerde 4-5 ceset vardı. Biri Feqi Muhammed'in oğlu Kaso'ydu. Baran isimli bir kadındı. Diğer evlerde de öyle, aralarından 9-10 kişiyi tanıdım. Cesetlerin bazıları o kadar yanmıştı ki yanık et kokusu etrafı sarmıştı. Yanan insanların yağı su gibi akıyordu. Öyle bir yanıyorlardı ki cayıracayır, Birhan köyünde."

Zilan katliamının şahit olan T.N. , O.İ. ve A.Ç. adli vatandaşların tanık oldukları olaylar ise çok daha acı verici...

"Kâfirin oğlu kâfir, kâfir askerler. Ölülerin arasına daldılar. Kadınları çevirip altın ve takılarını çıkarıyorlardı. Kadınlar takıları ile getirilmişti. Kendi gözümle gördüm, Allah'ım sen şahitsin. Ölen genç bir kadın sırt üstü düşmüştü. Asker kadının elini kaldırdı, yüzüğünü çıkarmak istedi. Çok uğraştı, çıkaramayınca kadının parmağını kırıp yüzüğü çıkardı. Başucumdaydı, gördüm."

Askerler ninem ve annemi de sırt üstü çevirdi. Her ikisi de ölmüştü. Allah'ım sen şahitsin. Annem Mikaili aşiretinden Ali beydi Muhammed Abdi ağanın oğlu. Annemin tütün kutusu işlenmiş gümüşlendi. Asker o kutuyu annemin kuşağından çıkardı. Boynundaki takıları, yüzüğünü... Bir de koynunda sardığı 40 günlük bir çocuk vardı. Adı Hüseyin'di. Annemi çevirdiklerinde o ağlamaya başladı. Bebeğe bir süngü ile vurup oraya attılar. Sadece o değil, yaklaşık 100 çocuk, kız, kadın sağ kalıp kıvrananlara postalları ile bir tekme vuruyorlar, cenazeleri çevirip bakıyorlardı.

Ben ölü taklidi yaptım, gözümü açıp etrafa bakıyor ve kapatıyordum. Askerler çekip gitti, biz orada kaldık. Bir halam hala yaşıyordu. Dönüp bana, "biraz su verebilir misin" diye sordu. "Ne suyu hala, temiz su yok ki sana vereyim, su kan gölüne dönmüş" dedim. Ayağımdan yaralı olduğumu söyledim. Sürünerek gidip annemin ayak kabısı ile dereden su içtim. Su kanlıydı. Ayakkabıya doldurduğum suyu yine sürünerek halama getirdim ama baktım ki o da ölmüş. Allah'ın emri ile akşama kadar orada kaldım, üzerimdeki kan kurudu. Haşa köpekler cenazelerin başına üşüştü, kuşlar konmaya başladı. Sen görmemişsin, eskiden akbabalar ne kadar da çok vardı. Kan akıyordu, kartallar, akbabalar toplandı. O gece öyle kaldılar, köyün köpekleri acıkmıştı, onlar cenazelerin içine daldı.

Sürünerek ayağımı peşimden sürükleyerek ilerledim. Yukarıdan aşağıya doğru indim, cenazelerin içerisinde çıktım. İleride bir kadın düşmüştü, elini başının altına koymuştu. Memelerinin altından bir bebek çıktı, annesinin memesini emiyordu. Beni gördüğünde çok mutlu oldu, gülmeye başladı, yine eğilip annesinin memelerini sömürmeye başladı. Allah'ım sen şahitsin. Gidip yakından baktım, kadın ölmüştü, çocuk da oradaydı. O çocuğu oradan aldılar mı almadılar mı Allah bilir."

"Askerler süngülerle karınlarına vurdu. Ben kendi gözlerimle gördüm. Cebelî'de birinin karınını deşmiş, çocuğunu çıkarıp göğsüne tutuşturmuşlardı.

Askerler birbirleri ile iddiaya giriyorlardı. Biri o hamile kadının karınıdaki çocuk kız, diğeri erkektir diyordu. Çocuğu kadının karından çıkarıp erkek mi kız mı diye baktılar. Kanımız, gözyaşlarımız, çoluk-çocuğumuz üzerine bize böyle hakaret

ediyorlardı."

"Köpekler o kadar insan eti yemeye alışmıştı ki o bölgeden kim geçerse parçalayarak yiyorlardı. Aynen her şey bu şekilde gerçekleşti."

Irak'ta Saddam tarafından gerçekleştirilen Halepçe katliamı ise tamamıyla bir soykırım mahiyetindeydi. Kimyasal bombayla Halepçe vurulmuş ve bu kimyasal gaz (hardal ve sârin gazı) sonucunda 6 binden fazla Kürt, kadın-çocuk demeden katledilmiştir. Olaya dair tanıkların dilinden şu cümleler dökülmüştür:

"Şehrin içine ilk girdiğim itibarıyla sokakların sağında solunda cesetlerle karşılaştım. Çok sayıda ceset vardı. Bu cesetler daha çok kadınlara, yaşlı insanlara, bebeklere, çocuklara aitti. Görüntüleri çok feciydi. Kiminin derisi kabarmıştı, sıcak su dökülmüş gibi. Kimi yanmış kimi morarmış. Sofra başında yemek yiyen anne, baba, çocuklar ölmüş. Birbirlerine sarılmış halde can vermişler. Kapı eşiğinde anne ve çocuklar. Katliamın üçüncü günüydü. Cesetler kokuyordu. Dayanılmaz bir koku vardı. 6 bin insanın kokusunu düşünün."

Tabi bu olay en çok duyulan katliamlardan sadece biridir. Bunun dışında da birçok katliam yapılmıştır. Bu katliamlardan biri de 1988-1989 tarihleri arasında Enfal adıyla gerçekleştirilen askeri operasyondur. Evet, maalesef Enfal katliamında 200 bine yakın Kürt vahşice katledilmiştir. Bu katliamlarda öldürülenlerin büyük bir kısmı toprağa diri diri gömülerek öldürülmüştür. Bugün bile hala toplu mezarlar bulunmaktadır. Bu katliamdan yaralı olarak sağ kurtulan T.A. adlı kürdün olaya dair şahitliği, anlattıkları tüyler ürpertici cinsten. Bu hususta medyaya düşen haberlerden birinin metni şu şekilde:

"Baas ordusunun köylerine saldırısı sonrası askerlerin kadın ve çocukları ayrı ayrı yerlere koyduğunu kaydeden Abdullah, şunları söyledi:

"Baas askerleri, erkekleri çıplak bir şekilde götürüyordu. Onlara ne olduğunu bilmiyorduk. Kadınlara çirkin sözler sarf ediliyor ve onur kırıcı davranışlarda bulunuluyordu.

Baas rejiminin askerlerinin davranış ve eylemleri insanlık ve İslam dışıydı. Güzel buldukları kadınları götürüyorlardı ve akıbetleri hakkında hiçbir şey bilinmiyordu."

Abdullah, götürüldükleri yerde 1 ay süreyle kaldıktan sonra insanların üstü kapalı 30 araca zorla bindirildiğini, havasızlık ve sıcaktan dolayı 3 kızın burada hayatını kaybettiğini ve hamile bir kadının ise ağız köpük dolu bir şekilde bayıldığını

anlattı.

Bir bahaneyle susadığını söylediğini ve aldığı suyu askerler yönünü değiştirdiğinde kadına verdiğini belirten Abdullah, "Bir zaman sonra kadın kendine geldi. 40 dakika boyunca kumlu bir yerden geçtiğimizi hissettim ve daha sonra da bizi indirdiler" diye konuştu.

Abdullah, getirildikleri bu yerde annesinin ve kız kardeşinin nasıl öldürüldüğünü şöyle anlatıyor:

"Bir merminin annemin başına isabet ettiğini gördüm, vurulmanın etkisiyle başörtüsü açıldı. Bir başka mermi kızkardeşimin yanağını delip başının diğer yanından çıktı. Diğer kızkardeşim kolundan vuruldu ve oluk gibi kan aktığını gördüm" diyerek anlatmıştır.

İnsanlara verilen suyun uyuşturucu bir madde içerdiğini ve içenlerin kendilerinden geçtiğini aktaran Abdullah, elleri ve gözleri bağlanarak zorla çukurlara konulduklarını ve burada da kurşun yağmuruna tutulduklarını belirtti.

Abdullah, o anları şu şekilde anlattı:

"Aracın içinde su verdiğim hamile kadını ve karnındaki bebeğini öldürdüklerini, annemin düşüşünü ve kız kardeşimin ölümünü hiçbir zaman unutmuyorum. Omuzuma ateş eden askere doğru yürüdüm ve neden bunu yaptıklarını sordum. Söz konusu askerin gözleri yaşardı ve bana dokunmadı ancak diğer taraftan gelen bir asker beni çukura fırlattı ve beni ateş yağmuruna tuttu."

Sırtına aldığı birkaç kurşundan sonra gözlerinin karardığını ve öldüğünü zannettiğini aktaran Abdullah, başını kaldırdığında ise 8 yaşlarında bir kızın yaşadığını fark ettiğini ancak kızın bir cesedin altına düştüğü için kalkamadığını söyledi.

Abdullah, küçük kıza gitmeleri gerektiğini söylediğinde ise annesini bırakamayacağı cevabını aldığını hatırlattı.

Enfal katliamının bir diğer mağdur şahidi olan B.M.M. adlı mağdur anlattıkları da biraz önce zikrettiğimiz haber metninden pek farkı yoktur. Kendisi o gün olanları detaylı bir şekilde anlatmaktadır:

"...Sonra bizi Nugre Selman'a götürdüler, orada da açlık ve susuzluktan günde 25 kişi ölüyordu. Pis ortamdan açlıktan ve susuzluktan ölenler vardı. İnsanlara işkence ediyorlardı, dövüyorlardı. Kirli bir su içiyorlardı insanlara, gider suyuna benziyordu, ne olduğu belli değildi. Suyu bakınca içinde bir sürü şey vardı. O kadar kirli bir suyd ki acı, ekşi bir tadı vardı, tatsız bir şeydi. 7 ay 18 gece orada kaldık.

O zamanlar 16, 17 yaşlarındaydım. Haccac bize neler yapmadı ki. Gece yarısı iri yarı birini kadınların arasına salıyorlardı. O da kuzeydeki hayat kadınları nerede diye bağıyordu. Bazen de kapıyı kapatıyor, kadınların koğuşunda kalmak istiyordu. Bir gece yine geldi ve hepimiz kaçtık, kapıyı kapattık. Cuamer adında bir kardeşim var. 1982 doğumlu, Cuamer kırsalda kaldı.

Habibe nine vardı, Muhammed ile Tahsin'in annesi. Habibe ninenin başını yere vura vura, saçlarını yola yola öldürdüler. Vururken de "Kuzeyin hayat kadınları nerede?" diyorlardı. Çok kötü günlerdi. Haccac'ın vurduğu insan bir daha doğrulmuyordu, canı çıkıyordu.

Bir gece yine isimlerimizi okuyorlardı, 10 kişinin (kadının) isimlerini okudular. Listedeki isimleri okuduklarında ayağa kalkmaları gerekiyordu. Kuruşuna mı diziıyorlar, öldürüyorlar mı, ne olursa olsun ayağa kalkmalıydın. Beni bir suya soktular sonra çıkardılar. Oradaki kızlar içinde en küçükleri bendim. Sonra kablo (işkence) seslerini duymaya başladık. Duvara vuruyorlarmış gibi kablounun sesi duyuluyordu.

Bana daha vurmadan dizlerimin bağı çözül-di. Kapıyı aralayınca sanki Azrail canımı çekmiş gibi oldum. Bunu da götürün dediler. Oradan gelenler ayakları üstünde duramıyordu. O kadar işkence edilmişlerdi ki herkes baygınlık geçiriyordu. Aralarında ihtiyarlar da vardı. Omuzlarına bir kablo vurdular, vücuduna denk geldiğine elektrik çarptıyormuş gibi bir acı veriyordu. Omuzuma vurdu, ben de "Allah'ın hatırına vurma!" dedim. Omuzlarım resmen koptu.

Daha sonra bizi bir yere götürdüler, 7 gün boyunca ne su verdiler ne de ışık vardı. Her yer

kapkaranlıktı. 7 gün geçtikten sonra bizi başka bir yere götürdüler, burada oturun dediler. Ne güneş gördük ne rüzgârı hissettik. Haccac'ı gördüm uzun boylu adamdı. Ama çok zalim bir insandı ve zalimlikte onun eşi benzeri yoktu. Her halde Saddam onun kadar zalim olabilirdi. Kepçeler çalışıyordu, rastgele ateş açıyorlardı, şimdi neresi olduğunu biliyorum. Bizler de pencereden izliyorduk. Yanımıza gelip kutlama atışı olduğunu ve hendekleri güçlendirdiklerini söylüyorlardı. O bölgede mağara yoktu ama çok derin bir çukur vardı. Kepçeye yapılmıştı sanki. Kamyon rahatlıkla sığardı.

Haccac'ı gördüm, Şeyh Hasib'in kardeşi Şeyh Salih Sımaka'nın beline kabloyla vurdu. Vurmasıyla birlikte adam yere yığılarak yüz üstü düştü bir daha da kalkmadı. Samawa ve Topzawa'ya götürmek için araçlara bindirmeye çalışıyorlar. O da ihtiyardı güçsüz ve halsizdi. Yüz üstü düşen adamı kaldırmaya çalıştılar, bir de baktılar ki ölmüş. Naim'in oğlunun başına bir şiş vurdular, şiş kafasından çıkarınca kan fışkırdı.

Haccac sonra Zimnako'nun eline vurdu, elinden oluk oluk kan akıyordu. Çocuk öldü cenazesi 3 gün annesinin yanında kaldı. 3 gün boyunca ceset oracıkta kaldı ve kokmaya başladı. Kimse bir şey yapamıyor ve ağlayamıyordu bile. O kadar çok insan öldü ki ne kimse için üzülebiliyordu ne de artık bir saatten sonra canın acıyordu. Herkes şunu düşünüyordu: Ben de bir saat sonra öleceğim.

İki kuzenim art arda öldü. Nigar ve Kuestan. Nigar öldüğünde annem onun için ağlıyordu. Nigar'ın annesi annem Esmer'e dönüp "Oğlum Nigar için ağlama koş bana biraz yiyecek bul yoksa ben de öleceğim" dedi. Akşama kadar Kuestan'da öldü. Babamı da bizden ayırdılar ve bir koğuşa koydular. Burhan adında bir yakınımız vardı, onunla birlikte bir koğuşa götürdüler. Bir daha da göremedik. Orada çektiklerimizi anlatmak kolay ama çok zordur."

Hülasa, bütün dünyanın gözleri önünde Kürtlere yönelik soykırım olarak kabul görülebilecek birçok katliam gerçekleştirilmiştir. Failler ve coğrafyalar her ne kadar farklı olsa da Kürtlere yönelik yapılan bu zulümlerin temelinde yatan en büyük sebep: Sindirmek ve korkutmak yoluyla Kürtlerin birliğine, uyanışına ve direnişine engel olmaktır.

Ama şunu da unutmamak gerekir: Kürtlerin zaferine engel olmak için alınan tedbirler sadece fiziki müdahalelerle sınırlı olmamıştır.

Bunu biraz açıkla mısınız? Fiziki müdahalelerin dışında alınan tedbirler nelerdir?

Bakınız direnişçi bir topluluğu zindanlarla,

işkencelerle ve öldürmelerle yavaşlatabilir ama asla durduramazsınız, bitiremezsiniz. Mevzu bahis olan halk Kürtlerse bunu başarmak çok daha zordur. Tarih boyunca asaletiyle, izzet ve şerefiyle, namusuna bağlılığıyla, savaşırlığıyla ve direnişçiliğiyle ün yapmış kadim bir millet olan Kürtlerin, fiziki müdahalelerle durdurulacağına veya bitirileceğine inanmak çok safiyane olur.

Bunun farkında olan insi ve cinni düşmanlar, yıllarca İslam'a hizmet etmiş bu kavmi, kuzu postuna bürünmüş kurt misali kılıktan kılığa girerek can evinden vurmaya başlamış, üzümlere söylemek gerekirse bu hususta çokta başarılı olmuştur. Öyle ki ataları şeriat-ı garra için dar ağaçlarında asılmış, ismi Ayşe, Fatma, Zeynep, Abdullah ve Muhammed olan Kürt neslini özüne, dinine, örfüne ve kendi atalarına düşman bir hale getirmişlerdir. Ardından kendilerine kurtarıcı olarak sahneye çıkarılan pinokyo kuklalar etrafında toplanmaları sağlanmış, var olan sorunlarının beşeri sistemin ortaya koyduğu seküler düşünceler etrafında çözülmesine çalışılmıştır.

Bu hususta biz Müslümanların hatasının olduğunu da dile getirmemiz gerekir sanırım.

Maalesef öyle, biz Müslümanlar Kürt kardeşlerimizin sorununa duyarsız kaldık, yeterli derecede ilgi alaka göstermedik. Gözlerimizin önünde insani ve islamî hakları gasp edilmiş bir halkın haklı taleplerini dile getiremedik. Bunu inkâr etmemizin bir anlamı yok. Açık ve net bir şekilde söylüyorum: Biz Müslümanlar, Kürt kardeşlerimizin çılgınlığına kulak tıkadık, uzattıkları ellerini tutmadık ve üç maymunları oynadık. Bu hususta farklı davranışlar olmuşsa da bu ya bireysel bir duyarlılık veya kısık seslerin ve vızılıtların çıktığı diller şeklinde olmuştur. Bu hususta özeleştiri yapıp Rabb'imizden bağışlanma dilemeli ve bu hatamızı telafi etme yoluna gitmeliyiz.

Evet, maalesef Kürt kardeşlerimizin İslam'dan ve Müslümanlardan uzaklaşmasına en büyük sebeplerden biri de biz Müslümanlar olduk. Saddam İslam adına Kürt kardeşlerimize soykırım yaptı, öyle ki 200 bine yakın insanın vahşice katledildiği askeri operasyona Kur'an'da bir sure olan Enfal Suresinin adını vermişlerdi. Düşünebiliyor musunuz? Çocukların, yaşlıların ve kadınların acımasızca diri gömülerek katledildiği bir operasyonu Kur'an'dan alınan bir sure isim altında yapmışlardır. İran İslam Cumhuriyeti'nde Ayetullahlar ise din âlimi hüviyetiyle birçok kürdün öldürülme fetvasını vermiş, bu fetvalar sonucunda birçok mazlum Kürt katledilmiştir. Hakeza Suriye ve Türkiye'de de durum bunlardan farksız değildi. Kürtler İslam kılığında bürünmüş liderler ve devletler tarafından birçok hakkı gasp edilip vahşice katledilirken Müslümanlar kardeşlerinden sözlü veya fiili olarak herhangi bir destek görmemişlerdir. Durum bu şekildeydi.

ken bu halkın denize düşen yılanı sarılır misali düşmanları tarafından kendilerine uzattığı necis eli tutmaları, kaçınılmaz olmuştur.

Bu mazlum halkı eleştirip kınamadan önce, bu sonucun neden-sonuç içerisinde değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyim. Bu halk nasıl oldu da kendi dinine düşman bir hale geldi? Bu halk neden Müslümanlara güvenmiyor? Bu halk neden çözümü beşeri sistemlerde aramaktadır? Bu halk neden kendilerinin ve İslam'ın düşmanı olan emperyalist ülkelerin dostluğunu yapmaktadır? Ve daha bunlar gibi birçok soru sorulabilir. Eğer bu soruları hakkaniyet çerçevesinde objektif bir şekilde cevaplırsak sorunların çözümü daha kolay olacaktır. Aksi halde sürekli karşı tarafı eleştirmek ve kınamak bu sorunu çözmeyecek, belki de İslam ve Müslümanlarla arasında mevcut olan bu soru daha da büyüyecektir.

Evet, bizler bu mazlum halkın sorunlarına Allah'ın bize emrettiği şekilde bir yaklaşım sergilemiş olsaydık şu andaki bu durum daha farklı bir şekilde olabilirdi.

Allah'ın emrettiği şekilde diye bahsettiğiniz yaklaşımdan kastınız nedir? Biraz açıklayabilir misiniz?

Elbette. Ama bunu açıklarken "Bu hususta hangi hataları yaptık? Bu hususta bundan sonra ne yapabiliriz?" gibi sorulara da cevap bulmuş olacağız.

Birincisi: Müntesibi olduğumuz İslam dini bize zulmün her türlüşünü kesin bir dille yasaklamış ve merhameti tavsiye etmişken bizler, ne yazık ki bilerek veya bilmeyerekten olsa da kimi zaman zulmeden taraf olduk.

Bir kudsi hadiste Allah SubhanehuTeâla şöyle buyurmaktadır:

"Ey kullarım! Ben zulmü kendime haram kıldım ve onu sizin aranızda da yasakladım, sakın birbirinize zulmetmeyin!"

Bu hususta Hz. Peygamber (aleyhisselam) da şöyle buyurmuştur:

"Her kim bir zımmîye zulmeder ve taşımaktan aciz olduğu (herhangi) bir yükü yüklerse

(ben) o kimsenin hasmıyım."²

"Zulümden sakınınız. Zira zulüm, kıyamet günü (sahibini saran) karanlıklar (olacak)dır."³

"Dünyada insanlara işkence edenlere Allah da ahirette ceza verir."⁴

"Merhamet edene Allah da merhamet eder, siz yerdekine merhamet edin ki gökteki de size merhamet etsin."⁵

Hatta dinimizin bu yasağı sadece insanlara yönelik olmamıştır. Bilakis İslam, hayvanlara dahi eziyet edilmesini, dövülmesini, aç-susuz bırakılmasını, işkence edilmesini yasaklamış ve bu şekilde davrananların cezalandırılacağını belirtmiştir. Örneğin Buhari'de geçen ve Hz. Rasulallah'tan bize ulaşan bir rivayette O şöyle demiştir: **"Bir kadın, eve hapsettiği bir kedi yüzünden cennete gitti. Kediye hapsederek yiyecek vermemiş, yeryüzünün haşerâtından yemeye de salmamıştı."** İmam Ahmed'de geçip bize ulaşan bir başka rivayette yine Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: Sevâde bin Rebî anlatıyor: **"Peygamber Efendimiz'in huzuruna çıkıp bir şeyler istedim. Bana birkaç tane (3 ile 10 arasında) deve verilmesini söyledi. Sonra da şu tavsiyede bulundu: "Evine döndüğün zaman hane halkına söyle, hayvanlara iyi baksınlar, yemlerini güzelce versinler! Yine onlara tırnaklarını kesmelerini emret ki hayvanları sağarken memelerini incitip yaralamasınlar!"**

ralamasınlar!"

Dinimizin bu husustaki hassasiyetini ve inceliğini bizlere gösteren bunlar gibi birçok nas mevcutken bizler bu sınavı kısmen kaybettik. Evet, biz Müslümanlar olarak bu sınavı Irak'ta, Suriye'de, İran'da ve Türkiye'de başarıyla geçemedik.

Bunun haricinde Allah SübhanehûTeâla: **"Zulmedenlere meyletmeyin, yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka yardımcılarınız yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz"**⁶ ayetle kendi peygamberine bile zulme, zalimlere meyletmeyi yasaklamışken bizler bırakın zalimlere meyletmeyi, kimi zaman zalimlerin en büyük destekçisi olduk.

¹ Müslim, Müsned

² (Ebu Yusuf, Kitabu'l-Harac. Ayrıca bkz. Ebu Davud)

³ Buhari, Tirmizi

⁴ Müslim, Ebu Davud

⁵ Ebu Davud, Buhari, Müslim

⁶ Hud, 113

Bakınız, eğer bizler iman ehliyse Kur'an-ı Kerim'e bir bütün olarak yaklaşmalı, orada zikredilen bütün emirleri aynen namaz, oruç ve zekât gibi algılayıp gücümüz nispetince hayatımızda tatbik etmeye çalışmalıyız. Kur'an, bizden zalimlerden uzak durmamızı istemiştir. Onlara yalakalık yapmak, onları sözlü ve fiili olarak desteklemek, onları sevmek, onların yaptığı yanlışlara susmak ve buğzetmemek, onlarla dostluk kurmak ve onlarla birlikte olmak kat'i bir emirle yasaklanmıştır.

Bu hususta Süfyan-ı Sevrî'nin kendisine sorulan bir soruya verdiği cevap nettir:

Adamın biri gelip Süfyan-ı Sevrî'ye gelip "Ben zalimlere elbise dikiyorum. Aca-ba onların yardımcılarında sayılır mıyım?" diye sorduğunda O, "Hayır sayılmazsın! Çünkü sen onların ta kendisi olmuşsun. Onların yardımcısı sayılabilecek kimseler, sana iğneyi satanlardır." diye cevap vermiştir.

Bu hususu merhum Seyyid Kutub güzel bir şekilde açıklamıştır:

"Zalimlere dayanmayın, güvenmeyin. Yeryüzünde güç kaynaklarını ellerinde bulunduran, ellerindeki bu kuvvetle kulları Allah'ın dışında birtakım yaratıklara kulluk yapmaya zorlayan tağutlara, zorba zalimlere dayanmayın. Onlara dayanıp güvenmeyin. Çünkü sizin onlara güvenip dayanmanız, onların işlediği bu büyük kötülüğü onayladığınız anlamına gelir. Bu, onların işlediği büyük kötülüğün günahına ortak olmanız demektir."

Bir Müslümanın zalim bir kimseyle dostluk kurması asla düşünülemez. Çünkü Rabb'imiz ancak zalimlerin birbirine dost olacağını söylemiştir:

"...Gerçekten zalimler birbirlerinin dostlarıdır..."⁷

Ne yazık ki zikrettiğim bu hataya en çok cemaatlerimiz, tarikatlarımız ve âlimlerimiz düştü. Halkın kendisine sevgi ve umut beslediği bu kurumlarımız ve âlimlerimiz, kimi zaman kandırarak, kimi zamanda çeşitli mazeretler arkasına sığınarak zalimlere sözlü ve fiili destek vermekten geri durmadılar. Destek verdikleri bu kimse-

ler; bazen bir politik lider, bazen siyasi bir parti, bazen bir dernek veya vakıf olurken bazen de bir örgüt olmuştur.

Kanaatimizce bu hususta en büyük yanılgıları Kürt sorunu ile terör sorununu karıştırmaları oldu.

Evet, ne yazık ki Kürtlere karşı zulüm fırtınası estiren sözde İslam Devletleri, bu cürümlerini kendilerinin süslü sözlerine aldanan veya sistemin sofralarındaki artıklarından beslenen sözde din adamlarının vermiş oldukları fetvalarla yaptılar. İran'ın kendi coğrafyasında Kürtlere yönelik giriştiği cinayetler, Saddam'ın Kur'an-ı Kerim'de yer alan bir sure adıyla gerçekleştirmiş olduğu Enfal operasyonu soykırımı ve Suriye'de gerçekleştirilen katliamların hepsinin altında muhakkak bir din adamının imzası bulunmaktadır. Kürtlerin yaşamış olduğu bütün coğrafyalarda durum bunlardan farksız değildir.

Mademki durum budur, o zaman bizde sorunun çözümüne kaynağından başlamalıyız. Bizim bu konuda atacağımız ilk adım, sözde İslam devletlerinin ve sözde Müslüman yöneticilerin Kürt halkına yapmış olduğu bu zulümlerin İslam dini ile bir ilgi alakası olmadığını anlatmak olmalıdır. İslam dininin zulmün her türlüşünü yasakladığını, kimden gelirse gelsin zalimin karşısında durulması gerektiğini söylediğini, zalimlere sözlü ve fiili hiçbir desteğin verilmemesini istediği hakikati bu halka detaylı bir şekilde anlatılmalıdır.

Mademki durum budur, o zaman bizde sorunun çözümüne kaynağından başlamalıyız. Bizim bu konuda atacağımız ilk adım, sözde İslam devletlerinin ve sözde Müslüman yöneticilerin Kürt halkına yapmış olduğu bu zulümlerin İslam dini ile bir ilgi alakası olmadığını anlatmak olmalıdır. İslam dininin zulmün her türlüşünü yasakladığını, kimden gelirse gelsin zalimin karşısında durulması gerektiğini söylediğini, zalimlere sözlü ve fiili hiçbir desteğin verilmemesini istediği hakikati bu halka detaylı bir şekilde anlatılmalıdır.

Bu hakikat Kürt halkına iyice anlatılmalı ve mazlum Kürt halkı bu hususu tam anlamıyla idrak etmelidir. Öyle ki birilerinin kendini İslam dinine nispet etmesi, birilerinin isminin önünde molla, imam, hacı, hoca, ayetullah olması veya herhangi bir devletin isminin sonunda İslam olması; yaptıkları davranışın hak, verdikleri fetvanın İslamî, konuştukları sözün doğruluğuna delalet etmediği iyi anlaşılmalıdır. Ve bu kimselerin kendilerine yapmış olduğu zulümler, haksızlık ve tecavüzleri İslam dinine mal edilmesin.

İkincisi, biz Müslümanların yapması gereken şey: Din, dil, ırk fark etmeksizin bütün mazlumları sahiplenmek, onların duyurulmayan sesi

⁷ Casiye,19

olmak ve onlara maddi- manevi yardımlarda bulunmaktır.

Bahsettiğimiz bu düşünce ve yaşam biçimi, yani mağdura, mazluma, ihtiyaç sahibine acımak, merhamet göstermek ve yardımcı olmak, hakikatte bütün insanlığın ortak değeridir. Allah Sübhanehû Teâla bu duyguyu, bu hassasiyeti insanı yaratırken fıtrata yerleştirmiştir. Ne yazık ki insanoğlu, fıtratında olup tahrif ettiği diğer ulvi değerleri gibi bu değerini de tahrif etmiştir.

Evet!

Mensubu olduğumuz bu din bize zalime karşı susmayı yasaklamış olmakla birlikte, mazlumlara yardım etmemizi de emretmiştir. Buna rağmen maalesef bizler tarihleri boyunca İslam'a büyük hizmetleri olan, kendi içinden Selahaddin-i Kürdî gibi büyük komutanları ve İbnTeymiyye gibi büyük alimleri çıkaran Müslüman Kürt kardeşlerimizi iç ve dış sorunlarıyla baş başa bıraktık, onları kendi ellerimizle kaos ve kargaşaya teslim ettik. Oysa bu hususta dinimiz bize şunu emretmişti:

"Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer."⁸

"Müslüman Müslümanın (din) kardeşidir. Ona zulmetmez. Onu düşmanın eline vermez (himaye eder). Her kim Müslüman kardeşinin bir ihtiyacını giderirse Allah da onun bir ihtiyacını giderir. Her kim bir Müslümanın bir sıkıntısını giderirse Allah da onun (bu iyiliği) sayesinde kıyamet sıkıntılarından bir sıkıntısını giderir. Her kim dünyada, bir Müslümanın (ayıbını) örterse Allah da kıyamet günü onun (ayıbını) örter."⁹

Peygamber aleyhisselam bize şu yedi şeyi emretti: "Hastayı ziyaret etmek, cenazeyi (kabe kadar) takip etmek, aksırana Allah'tan rahmet dilemek, zayıfa yardım etmek, mazluma yardım etmek, selâmı yaymak ve yemin edenin yeminini tasdik etmek."¹⁰

Bu naslar çerçevesinde biz Müslümanlar bu husustaki noksanlığımızı ve hatamızı görüp bunları telafi yoluna gitmeliyiz.

Gücümüz nispetince mazlum Kürt halkına yapılan haksızlıkları dile getirmeli, bu sorunu Müslümanların arasında imkân dâhilinde gündem etmeli ve çözümü için meşru dairede elimizden gelen bütün gayreti sarf etmeliyiz.

Bazen bu sorun iki kardeş, iki Müslüman arasında vuku bulabilir. Burada da köşeye çekilmek, neme lazım demek doğru değildir. Böyle bir durumda şu naslar ışığında hareket etmeli, kendi aralarındaki zulme engel olmaya çalışmalı ve aralarında barışın tesis edilip hak sahibine hakkının iade edilmesi için gerekli çabayı sarf etmeliyiz.

"Hz. Peygamber aleyhisselam şöyle buyurdu: Din kardeşin zalim de mazlum da olsa ona yardım et."

Bir adam:

- Ya Resûlallah! Kardeşim mazlumsa ona yardım edeyim. Ama zalimse nasıl yardım edeyim, söyler misiniz? Dedi. Peygamberimiz:

- "Onu zulümden alıkoyar, zulmüne engel olursun. Şüphesiz ki bu ona yardım etmektir" buyurdu."

"Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer (Allah'ın emrine) dönerse artık aralarını adaletle düzeltin ve (onlara) adaletli davranın. Çünkü Allah, adaletli davrananları sever."

Ama burada şunu unutmamak gerekir: Bizim ölçümüz İslam'dır. Zalime karşı mazlumdansa bir tavır alırken kesinlikle şer'i esaslara aykırı bir davranışta bulunmamalı, sorunların çözümünü nasların çerçevesinde aramalıyız. Hamasi duygular ve fevri davranışlarla kaosa, kargaşaya, huzursuzluğa, sözlü ve fiziksel çatışmaya sebebiyet verecek söz ve davranışlardan şiddetle kaçınmalıyız. Aksi halde kaos ve kargaşadan nemalanan

⁸ Müslim

⁹ Müslim

¹⁰ Buhârî

¹¹ Buhârî

¹² Hucurat 9

art niyetli kurum ve şahısların ekmeğine yağ sürmüş oluruz. Bizler sürekli olarak hak sahibinin hakkını iade edilip sulhun vücuda gelmesi yönünde tavsiyelerde bulunan adaleti merkeze alan taraf olmalıyız.

Maalesef biz Müslümanlar, Kürt kardeşlerimizin sadece siyasi sorunlarına değil; ilmi, iktisadi, sosyal, kültürel ve ahlakî sorunlarına da duyarsız kaldık. Bu kardeşlerimizin çocukları İslâmî ve fennî ilimlerden yoksun bırakıldı. İktisadi olarak büyük sıkıntılar içerisinde hayatlarını idame ettirmeye çalıştılar. Batı kültürünün işgali sebebiyle ahlaki bir çöküntüye uğradılar. Öyle ki kendi ananeleriyle dalga geçen, kendi büyüklerinin İslâm'a olan katkılarıyla utanan bir nesil ortaya çıktı. Hakikatte en üzücü durum bu olsa gerek. Dünya'da Medine'den sonra en fazla sahabenin medfun olduğu, birçok peygambere ev sahipliği yapan bir coğrafyanın evlatları; kendi dinine garip, yabancı ve düşman bir hale getirildi. Ve bunun içerisinde biz Müslümanlarında bulunduğu birçok müsebbibi oldu.

Sol düşünceye sahip örgütlerin faaliyetleri, mevcut sistemin fikrî ve ahlakî ifsad yöntemleri, kendini İslâm'a nispet eden yönetici ve devletlerin zulümleri, biz Müslümanların noksanlıkları ve hataları oldu. Özellikle kendi coğrafyamızda mevcut sistem kendi bekası için din kartını sürekli oynayıp Kürt halkını kimi zaman dininden uzaklaştırmaya kimi zamanda sol yapılara karşı dine yaklaştırmaya çalıştı. Kürtlere yönelik yapılan haksızlık ve tecavüzlere karşı sözde Müslümanlar kimi zaman aktif rol alması, kimi zaman susması, kimi zamanda sistemin propagandalarına kanarak sistemin politikalarına paralel bir duruş sergilemeleri, ne yazık ki Kürtlerin kendi dininden uzaklaşmasına sebep oldu. Bu arada ortaya çıkan siyasal boşluğu sol örgütler doldurdu. Ve bu örgütler biz Müslümanların yapmış olduğu hataları İslâm'a mal ettirerek bu sorunlar üzerinden dine ve Müslümanlara karşı sistemli bir savaş yürüttü.

Burada biz Müslümanlara çok büyük görevler düşmektedir. Yıllarca İslâm'a hizmet etmiş Kürt halkını mensubu olduğu dine küstürmemek, mevcut küskünlükleri gidermek öncelikli vazifemiz olmalıdır.

Üçüncüsü, Kürt halkına İslâm'ın azınlık halk-

lara, farklı ırklara ve farklı dillere verdiği değer anlatılmadı. Bu sebeple Kürt halkının zihninde İslam Devleti profili İran, Suriye, Irak, Türkiye veya Suud-i Arabistan oldu. Ve ne yazık ki son olarak hilafet denince de zihinlerinde canlanan profil IŞİD oldu. Eğer İslâm'ın farklı ırklara ve azınlıklara vermiş olduğu haklar tam anlamıyla anlatılmış olsaydı, Kürt halkı çözümü demokrasi, laiklik, sosyalizm ve benzeri ideoloji ve yönetim biçimlerinde aramazdı. Burada suçlanması gereken kişiler demokrasiyi talep edenler kadar bizlerde olmalıyız. Hem İslâm'ı güzel temsil edemedik, hem de İslâm'ın vermiş olduğu hakları anlatamadık. Bu sebeple şu an karşımızda politik çıkarlara kurban edilen bir mazlum halk ortaya çıktı. Demokrasi ve benzeri ideolojilerin dayattığı çözümleri kabul etmeye hazır olan bir nesil ortaya çıktı. Oysa bugün Kürt halkının yaşamış ol-

dukları coğrafyadaki devletlerden talep ettikleri haklardan çok daha fazla hakkının İslam dini tarafından garantiye alındığı iyi bilinmeliydi.

Evet!

İslâm'da asıl olan şey takvadır. İslam hiçbir ırkın başka bir ırka üstünlüğünü kabul etmez.

Resûlullah aleyhisselam buyurdu ki: "Ey insanlar!

Şunu iyi bilin ki Rabbiniz birdir, atanız da birdir. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a; beyazın siyaha, siyahın beyaza takva dışında bir üstünlüğü yoktur..."¹³

Kaldı ki insanların farklı ırklarda, dillerde ve renklerde olması, Allah'ın en büyük ayetlerinden/mucizelerinden biridir.

"Ey insanlar! Şüphe yok ki biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır."¹⁴

"Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır."¹⁵

Bizim anlayışımıza göre böyle bir mucizenin kaybolmaması ve yaşatılması İslam devletinin

¹³ Müsned

¹⁴ Hucurat, 13

¹⁵ Rum, 22

sorumluluğudur. Ve İslama aykırı olmayan İslam'ın yasaklamadığı bütün diller, kültürler, simge ve semboller, giyim-kuşamlar, nişaneler, sancaklar ve ananelerin yaşatılması elzemdir. Biz böyle düşünüyoruz. Bu hususta Medine İslam Devleti örnek alınabilir. Bu devletin ordusunda her kabile savaşlara kelime-i tevhid bayrağı olduğu halde kendine ait sancakla iştirak ederdi. Bu hususta bundan daha güzel bir örnek olabilir mi?

Kürt halkı içerisinde yaşadığımız devletin asli kurucularındandır. Kadim bir millettir. Bizim din kardeşlerimizdir. Kendi içlerinden Caban El-Kurdî gibi sahabeleri çıkarmış, dini ve fenni ilimlere büyük katkılar sunan ilim adamları yetiştirmiştir. Her ne kadar tartışmalı bir bilgi olsa da İsveç Kürt Enstitüsü'nün yapmış olduğu araştırmaya göre dünya genelinde 70 milyondan fazla, Türkiye'de ise 32 milyondan fazla Kürt yaşamaktadır. Durum bu iken kendilerine azınlık kavramını kullanmak asla doğru olmaz.

olacak, Kürt sorunu olduğu müddetçe de terör sorunu olacaktır.

Siz bir halkın haklarını göz ardı ederseniz, gencecik nesillere her gün "türküm, doğruyum" dedirterek kendi özünü reddetmeye zorlarsanız, varlıklarını her gün Türk varlığına armağan ederseniz, dağlarına "ne mutlu türküm diyene" yazıları yazarsanız, kendi ana dillerini yasaklarsanız, Türk dilini öğrenmelerini zorla dayatırsanız, karşı taraftan bir tepki gelmesi elzemdir. Kaldı ki böyle bir duruma tepkisiz kalmak onursuzluk ve zillettir. Her insan böyle bir duruma tepki göstermelidir ve nitekim de öyle oldu. Kendilerine envai çeşit eziyet uygulanan bir halk dayanamayıp tepki gösterdi. Bundan daha doğal ne olabilirdi ki? Daha sonra ise bu tepkiler terör sorununa döndü.

Eğer konuşacaksak bu şekilde, olayları neden-sonuç ilişkisi içerisinde değerlendirerek konuşmalıyız. Aksi halde doğru bir teşhis ve doğru bir tedavi çözüm bulamayız.

Üzülerek söylemek gerekirse şuan ki mevcut sistem, kendisine entegre olmuş beyaz Kürtler istemektedir. Sistemin kendilerine bir lütuf olarak ihsan ettiği haklarla yetinen, herhangi bir hak talebi olduğunda dilenci misali kendisinden dilenerek isteyen bir halk profili istemektedir. Kürt halkını iyi tanıyan her insan bilir ki mizaç olarak sert, onur ve izzeti için her şeyini feda etmekten kaçınmayan, evcilleşmemiş asi ruhlu bu insanların böyle bir durumu asla kabul etmeyecektir. O zaman Kürt sorunu veya terör sorunu olarak gündemde yer alan ama bizim tarafından sistem ve Türk sorunu olarak addedilen bu sorun devam edecektir. Eğer biz bu sorunların bitmesinin istiyorsak öncelikle sistem ve Türk sorununu çözmemiz gerekir. Aksi halde önümüze değişik adlarla daha birçok sorun çıkacaktır.

Sizin bu soruna karşı çözümünüz nedir?

Bu sistem bir bataklaktır ve her bataklık sivri-sinek üretmeye mahkûmdur. Bu sistemin bizi yaratan Zat'ın istediği ölçüde şekillenmesi, yasama ve yürütme organları şer'i esaslar çerçevesinde işlevini yerine getirmelidir. Böyle bir durumda zaten sorunların birçoğu kendiliğinden çözülecektir. O zaman her ırk kendisine yaratıcı tara-

Sizce sorunun adı nedir? "Kürt Sorunu mu?" Yoksa "Terör Sorunu mu?"

Aslında sorunun adı her ikisidir. Çünkü ikisi birbiriyle ilintili ve birbirinin tetikleyip destekleyen sorunlardır. Ancak ondan daha önemli olan başka iki sorun vardır: sistem ve Türk sorunu.

Bunu biraz açıklayabilir misiniz?

Tabii ki.

Türkiye'de her şeyden önce bir sistem ve türkçülük sorunu vardır. Ve adı Kürt sorunu ya da terör sorunu olarak zikredilen bu problem türkçülüğün rahminde doğum büyüyen bir sorundur.

Eğer bu sorun konuşulacaksa evvela mevcut olan sistemin ve türkçülük sorununun konuşulması gerekir. İnançsızlık ve Türk milliyetçiliği üzerine kurulan bir sistem, yıllardır yürütülen faşizan bir politika, dayatmacı bir zihniyet ve ötekileştirici bir üslubun olduğu bir yerde Kürt sorunu diye bir sorundan bahsetmek abesle iştigal etmek olur. Eğer çözülmesi gereken bir sorun varsa bu da bahsettiğimiz bu sorunlardır. Ancak bu sorunlar çözüldükten sonra Kürt veya terör sorunundan konuşulabiliriz. Çünkü bahsettiğimiz bu sorunlar olduğu müddetçe Kürt sorunu

findan verilen haklara razı olacaktır. Bu konuda Medine İslam Devleti Anayasası ele alınıp farklı ırkların ve gayr-i müslimler ile Müslümanların birlikte yaşadığı coğrafyalara uyarlanabilir.

Bunun yolu da biz Müslümanlardan geçmektedir. Eğer bizler heva hevesimizi bir kenara bırakarak Tevhid sancağı altında yanyana gelerek omuz omuza mücadele yürütürsek Allah'ın inayetiyle önümüzde çözemeyeceğimiz hiçbir sorun kalmayacak, aynen eskisi gibi izzetli günlerimize geri döneceğizdir.

Sizin şu aşamada Kürt halkına yönelik çağrınız nedir?

Eğer ki birgün kendilerini büyük bir meydan toplayıp konuşma imkânımız olsaydı şunları derdim:

Ey mazlum halkım!

Ey yıllarca yeraltı ve yerüstü zenginlikleri sömürülen halkım!

Ey iyi niyetlerinden ötürü sürekli aldatılan halkım!

Ey ümmet adı altında Allah'ın kendilerine vermiş olduğu zenginliklerden, insanî ve islamî haklardan vazgeçirilmeye çalışılan halkım!

Ey anneleri sürekli ağlayan kadim coğrafyanın onurlu, izzetli, asil ruhlu direnişçi halkım!

Bu kadar aldatıldığınız, sömürüldüğünüz yeter artık. Bizi başarıya götürecek en önemli unsur: Kur'an ve Sünnet'e yapışıp aramızdaki tefrikayı bir kenara bırakıp birlik olmaktır.

"Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı yapışın. Dağılıp ayrılmayın ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz onun nimetiyle kardeşler oldunuz. Yine siz tam bir ateş çukurunun kıyısındaiken oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye Allah, size ayetlerini işte böyle açıklar."¹⁶

Günümüz insi şeytanların ve diktatörlerin bizi bölüp parçalayarak gücümüzü dağıtımamıza müsaade etmeyin. Muhakkak ki bu despotlar, ataları Firavun'un izlemiş olduğu politikayı bizim üzerimizde icra etmektedirler.

"Şüphesiz o, bozgunculardandı."¹⁷

Sorunlarınızın çözümünü gayr-i islamî düşünce ve yönetimlerde aramayın. Demokrasi, Laiklik ve Sosyalizm gibi düşünceler sizin sorununuzu büyütmekten başka birşeye yaramaz. İyi bilin ki size bu çözümü yaldızlı cümleler sunan kimseler, sizin dünya ve ahiretinizi heba eden kimselerin ta kendileridirler.

"İnsanlardan öylesi de vardır ki dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider. Bir de kalbindekine (Sözünün özüne uyduğuna) Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o, düşmanlıkta en amansız olandır. O, (senin yanından) ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmağa, ekin ve nesli yok etmeğe çalışır. Allah ise bozgunculuğu sevmez."

Aramızda çıkacak sorunların çözümü için bize asli olarak düşman olan batılı ülkelere başvurarak onların iki dudağı arasından çıkacak hükme boyun eğmeyin. Bizim için sorunun kaynağı ve çözümü de bellidir. Buda Allah ve O'nun Resulü'dür.

"...Herhangi bir hususta anlaşmazlığa/ihtilafa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız/iman etmişseniz, onu Allah (Kur'an'a) ve Resûlüne (Sünnete) arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir."

Ve son olarak deriz ki Ey gözü yaşlı bağıri yakık halkım!

Ey Selahaddin-i Kurdi ve Şeyh Said-i Palevi'nin torunları!

Bizler size Hz. Musa aleyhisselam'ın kavmine dediğini deriz:

"Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki arz Allah'ındır, ona kullarından dileğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir."²⁰

Ve Unutmayın ki;

"Allah size yardım ederse, sizi yenecek yok-

¹⁶ Âl-i İmran, 103

¹⁷ Kasas, 4

¹⁸ Bakara, 204-205

¹⁹ Nisa, 59

²⁰ A'râf, 128

tur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etsinler.”²¹

Rabbimize götürelim, aramızda Allah ve O'nun Resulü hakem olsun ve sorunlarımıza şu naslar çerçevesinde çözüm bulalım:

“Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”²²

“Sizden biriniz kendisi için istediğini mü'min kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz.”²³

Biz sizden kendiniz için istediğiniz insanî ve islamî hakların ayısından, aynı oranında isteyen bu halka destek vermenizi, aralarında barışın olması için çaba sarf etmenizi istiyoruz.

Bu hususta size adil olmanızı, en yakınınız dahî olsa adaleti emreden ayet ve hadislerle muhalif davranmamanızı istiyoruz.

“Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırmanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan ve adâletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz öfke, sakın sizi adâletsiz davranmaya sevk etmesin! Adâletli olun; takvâya en uygunu, en yakışanı budur. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdârdır.”

Son olarak islamî kurumlara, camialara ve kanaat önderlerine bir çağrınız var mıdır?

Ey bu halka sahip çıkmakla mesul olan izzetli insanlar! Bilin ki izzet, ancak Allah ve Resulüne bir de mü'minlere aittir. Yüce Allah'ın şu kelamına kulak kabartın:

“Onlar, mü'minleri bırakıp kâfirleri dost eden kimselerdir. Onların yanında izzet ve şeref mi arıyorlar? Hâlbuki bütün izzet ve şeref Allah'a aittir.”

“...Oysa izzet Allah'ın, Peygamberinin ve mü'minlerindir. Fakat münafıklar, bunu bilmezler.”

Mazlum Kürt halkının sorunlarının çözümünü demokrasi ve laiklik gibi necis ideolojilerde, Allah'a ve Resulü'ne savaş açan kimselerin dostluğunda aramayın. Onlar ancak birer necis müşriktirler.

Bu halkın sorunlarını politik çıkarlara feda etmeyin. Bu sorunun çözümü bellidir. O da Kur'an ve Sünnet esaslı, adalet ve hakkaniyet üzerine kurulu olan bir islamî yönetimdir. Bunun dışındaki bütün çözümleri bizler reddettiğimiz gibi sizin de reddetmenizi istiyoruz, bekliyoruz.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bizler mazlum Kürt halkını demokrasiperestlerin çözümlerine mahkûm etmeyeceğiz. Şer-i ölçüler içerisinde ve gücümüz nispetince Kürt halkının haklarını savunmaya gayret edecek, onların sorunlarının çözümü için projeler üretmeye özen göstereceğiz. Umarım Rabbimiz bizi bunda muvaffak kılar.

²² Hucurat, 10

²³ Tirmizî

²⁴ Nisa, 135

²⁵ Maide, 826

²⁶ Nisa, 139

²⁷ Âl-i İmran, 160

GOTINÊN PÊŞÎYAN (KÛRTÇE ATASÖZLERİ)

Agir berda kayê xwe da ber bayê.
Samanı ateşe verdi, kendisi kenara çekildi.

Aqilê sivik barê girane.
Hafif akıl, ağır yüküdür.

Aşê dîna bi xwe digere.
Delinin değirmeni, kendi kendine çalışır.

Ava de serî, çi bihostek çi çar tilî.
Başı aşan su; ha bir karış olmuş, ha dört parmak.

Behr bi devê kûçika heram nabe.
Deniz itin ağzıyla haram olmaz.

Cer di riya avê de dişkê.
Su testisi su yolunda kırılır.

Çêlikê mara bê jahr nabin.
Yılanın yavrusu zehirsiz olmaz.

Dinya li dinyê, çavê gur li mîhê.
Dünya durdukça kurdun gözü koyundadır.

Galgala ket nav dev û dirana, wê bigere li bajar û şaristana.
Ağız ve dişlerin arasına düşen söz, kentleri memleketleri dolaşır.

Gotîna rast bi mirov ne xweş tê.
Doğru söz, insana hoş gelmez.

Gotîna xweş buhara dîlan e.
İyi söz, yürekler'in baharıdır.

**Gurê ku dijminî min nîn e,
bîla hezar sal bijî**
Bana düşman olmayan kurt, bin yıl yaşasın.

Ha kevîr li cer ket ha cer li kevîr ket
Ha taş testiye değmiş, ha testi taş oldu.

Her tîşt bi ziravî dişkê, mirov bi stûnê.
Her şey incelikten dolayı kırılır, bozulur.
İnsanlar kabalıktan.

Jî hîrçekî du eyar dernayê.
Bir ayıdan iki post çıkmaz.

Keda helal dibe mû naqete,
keda heram bibe werîs jî diqete.
Helal ekmek, kıl olsa kopmaz;
haram ekmek, halat da olsa kopar.

Ku kela şorbê çû buhayê heskê pere nake.
Çorba taşarsa kepçenin değeri para etmez.

Ku agir li çiyê ket, ter û hişk tev de dişewitin.
Ateş dağı sarınca yaş kuru, her şey yanar.

Kumê rasta tim qetyayîye.
Doğru kişinin külâhı, hep yırtıktır.

Malê axê diçe canê xulêm dêşe.
Ağanın malı gider, uşağın canı yanar.

BEN SELÂHADDÎN-İ KURDÎ!

Kudüs'ün Fatihiyim. Mısır, Suriye, Yemen ve Filistin'in Sultanı, Eyyûbî Devleti'nin kurucusuyum. Ben aslen Kürd'üm. Benim hikâyemi öğrenmek ister misin?

60

Merhaba çocuklar, ben Selâhaddîn Kurdi, 1138 yılında Tikrit şehrinde dünyaya geldim ama çocukluğum Şam'da geçti. 26 yaşıma kadar din ağırlıklı eğitim aldım. Benim hedefim, ilim ile uğraşmaktı. Ancak amcam Esedüddîn Şîrkûh'un beni yanına almasıyla, ileriye dönük planlarım tamamen değişmiş ve tarihi kaynaklarda adımın sürekli anılacak bir komutan olarak askeri hayatım başlamıştı.

1164 yılında, amcamın Mısır'a düzenlediği seferlere katıldım, askeri alanda tecrübeler edindim. Amcamın vefatıyla, aynı anda Suriye komutanlığı ve Mısır vezirliğine atandım. Askeri hayatıma hızlı bir başlangıç yaptım, zaferlerimin temelini ilk olarak Mısır'daki Fatimî Devleti'ne son vererek attım. Sonrasında, dört hak mezhebi yayarak Mısır ve Suriye'de Fatimî'lerin yaydığı yanlış mezhebi durdurdum. Bu başarımdan sonra aynı dönemde, bölgede hüküm süren İsmail Zengî ve Börî Gazi komutasındaki Zengî ordusunu da yenerek Eyyûbî devletinin temellerini attım.

Birlik, beraberlik ve hoşgörü sınırları çerçevesinde kazandığım bu büyük askeri başarılar sayesinde Abbâsî halifesi, beni **Mısır, Suriye, Yemen, Kuzey Afrika** ve Filistin'in sultanı ilan etti. Bu durum devletimin yani Eyyubi Devleti'nin resmen tanındığının da göstergesi oldu ve 1171-1252 yılları arasında varlık gösteren Eyyûbî Devleti'ni resmen kurmuş oldum. Böylece İslam dünyasının tek halifesi olan ben Müslümanların tek bir otorite altında toplanmasını sağladım.

Mısır'ın tek yöneticisi olduktan sonra, Müslümanları birleştirerek kendi otoritem altında topladıktan sonra askeri alanda işim kolaylaşmıştı. İslam birliğini kurmak amacıyla, Filistin, Mezopotamya (Kürdistan), Mısır ve Suriye'deki tüm Müslümanları birleştirdim. Bilinen en büyük askeri özelliğim: ahlaklı, vicdanlı ve cömert olmamdır. Bu özelliğim ile sağladığım birliği avantaj olarak kullanarak o dönemde büyük katliam yapan Haçlı ordusunu yenerek en büyük askeri başarıımı sağladım.

Haçlı ordusunun silah ve askeri teknikler açısından çok güçlü bir ordu olmasına rağmen, düzenli ve disiplinli bir şekilde kurduğum orduyla bu zaman mühimmat açısından ol-ordusu; düzen, disiplin açısından zayıftı. haçlıları yene-katliamı durdur-Kudüs'ün Fethi da haçlılara en vurmuş oldum.

25 yıl boyunca hem de sulve bu süre içerisinde Müslüman-mek için harcadım, komutanlardan bi-geçtim. Sultanlık yaptım âlimleri himayemin altına almış bir İslam Devleti için çaba gösterdim. Düşmanlarımla acımasızlığına karşı, merhametli ve adil bir komutandım. En büyük hedefim: Müslümanları korumak, İslamiyet'i yaymak ve birlik altında tutmaktır.

Ben 25 yıl boyunca, **Mısır** ve **Suriye** sultanlığı yaptım. Bu süreyi genellikle, at üstünde ve harp ortamlarında mücadele ederek geçirdim. Ortadoğu'da, 88 yıl boyunca acımasız katliamlar yaparak ,çok kan döken haçlıları bozguna uğratarak varlıklarına son verdim.

Yaşamımın çoğu zamanını savaşarak geçirdikten sonra, 1193 yılında kötü bir hastalığa yakalandım. 14 gün hasta olarak yattıktan sonra Şam'da vefat ettim.

İşte ben Selâhaddîn Eyyûbî aslen Kürdü'm, Kudüs'ün Fatihiyim. Mısır, Suriye, Yemen ve Filistin'in Sultanı, Eyyûbîler Devleti'nin kurucusuyum. Benim hayatımı, mücadelemi okudun. Sen! Ey çocuk İslam'ın en büyük ve en güçlü varisi sensin. Sen var oldukça Selâhaddîn-i Eyyûbî'ler sürekli var olacaktır.

de Müslümanları birleştirerek ferî kazandım. Teknik ve oldukça güçlü olan Haçlı lin ve komuta birli-Düzenli ordumla rek bölgedeki duktan sonra ile 1187 yılın-etkili darbeyi

ca hem vezir-tanlık yaptım sinde tüm gü-lara hizmet et-eşine az rastlanır risi olarak tarihe ğim dönem boyunca aldım ve her yönden ge-gösterdim. Düşmanlarımla

Hisbe Zarok

Jî Bone Zarokan Jiyane Sehabiyân

Terbîya Nefse

62

Roje kî Xelife hz.Omer (*razibuna Xwede lı ser be*) sitilek
ave da lı ser pişta xwe û çû sıkake Mediney en qelebalix.

Kure vi Evdıllah bave xwe dit gazi kir,

Bavo tı çi dıkî, gelo xelife ave lı ser pişta xwe dîgerine ? Ma
kese ki kû ve sitile hîlgire te ne dit ?

Xelife Hz.Omer bersiv da; kure min ne kû jî mecbûriyete
sitile dı kîşenim. Min hest pê kîr kû ez serbîlind dıbîm , min
kır kû ez jî xwe hez dıkim, tene ji bı kû ez nefsa xwe pîçuk
bıkim min seri li ve re dâ.

Navên Meh û Demsalan

Danên Roje

Berbang Beyanî Nîvro
Berêvar Êvar Şev

AZAD'I Kürtçe Dil Kursuna Ulařtır

Selamun Aleyküm
arkadařım.
Benim adım Azad.
Anadilim olan Kürtçe'yi
ğrenebilmem için
Dil Kursuna gitmem gerek.
izgileri doğru takip ederek
beni Kürtçe dil Kursuna
gitmemi sağlar mısın?

